

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

வெள்ளிக்கிழமை, 1969 செப்டம்பர் 12.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் புலவர் கா. கோவிந்தன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண்கள் 226, 227, 228 நாளை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Officers granted extension of service

* 229 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state the number of Gazetted Officers and the names of incumbents who have been given extension of service in Education Department?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சட்டப் படிப்புத் துறை இயக்குநரின் செயலாளராகிய திரு. ஜே. வைகுந்த பட் என்னும் ஒரே ஒரு அதிகாரிக்குமட்டும் 5-12-1966 முதல் 4-12-1969 வரையில் பதவி நீட்டிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

DR. H. V. HANDE : Sir, usually we find in several departments including the Education Department a number of persons being given extension beyond the age of retirement. At the same time the Government have come forward with a proposal for reducing the age of retirement to enable the unemployed persons to get jobs. In view of the anxiety of the large number of unemployed persons and also in view of the fact that the Government have set forth the rule that they will not give extension normally, will the Government give a categorical answer that Government servants of any category will not be given extension beyond the normal age of retirement?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், திரு. வைகுந்த பட் என்ற ஒருவருக்குத்தான் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் ஆக இருந்தவர். அந்தத் துறையிலே அவர்கள் இருந்திருந்தால் 58 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்து இருக்கமுடியும். தலைமை நீதிபதியும், சட்டப்படிப்புத்துறை இயக்குநரும் சிபார்சு செய்ததன் பேரில் 58

[1969 செப்டம்பர் 12]

ஆண்டு காலவரை நீடிப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கல்வித் துறையிலே பயிற்றுவிக்கின்ற துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு 58 ஆண்டு என்றும், நிர்வாகத் துறையிலே இருக்கிறவர்களுக்கு, அதாவது நான்-டெக்னிகல் ஸ்டாஃபுக்கு 55 வயது என்றும் இருக்கிறது. அந்த முறைதான் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. கல்வித் துறையிலே பயிற்றுவிக்கின்ற துறையைச் சேர்ந்தவர்களின் ஓய்வுபெறும் காலம் கல்வி ஆண்டின் இடையிலே வருமானால் அந்தக் கல்வி ஆண்டு முடிகிறவரை அவர்களுக்கு நீட்டிப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. வேறு எந்த வகையிலும் கொடுக்கப்படுவதில்லை.

திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : டைரக்டர் ஆஃப் மெடிகல் எஜுசேஷன் அவர்களுடைய ஓய்வு பெறும் காலத்தை நீட்டிப்பதற்கு அரசினர் கொடுக்கவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்த துறையிலே அவர்கள் இருந்திருந்தால் 60 ஆண்டுகள் பணியாற்றி இருக்கலாம். இப்போது இடையிலே நீட்டிப்புக் கொடுக்கவில்லை என்பதற்கு என்ன சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மூலக்கேள்விக்கும் இந்தக் கேள்விக்கும் தொடர்பு இல்லை. தனிக்கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. ஆலடி அருண் : கல்வித் துறையில் பயிற்றுவிக்கின்ற துறையிலே உள்ளவர்களுக்கு 58 வயதும், நிர்வாகத்துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு 55 வயதும் இருப்பதால், பயிற்றுவிக்கின்ற துறையிலே உள்ளவர்கள் நிர்வாகத் துறைக்கு வர விரும்பாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பாகுபாட்டைப் போக்கப் பயிற்றுவிக்கின்ற துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கும், நிர்வாகத் துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கும் ஒரே வகையான வயதை நிர்ணயிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : முன்பு இரண்டு துறைக்கும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் வயது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது பயிற்றுவிக்கின்ற துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு 58 வயது என்றும் நிர்வாகத்துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு 55 வயது என்றும் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிர்வாகத் துறையிலே ஈடுபட்டிருந்த அநேகம் பேர்கள் பயிற்றுவிக்கின்ற துறைக்குத் தாங்களே மாற்றிக்கொண்டுவிட்டார்கள்.

மனை இயல் படித்த ஆசிரியைகள்

* 230 வினா.—**திரு. டி. மார்டின் :** மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழகத்தில் மனை இயல் B. T. படித்த ஆசிரியைகள் விஞ்ஞான பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கத் தகுதியற்றவர்கள் என்னும்

1969 செப்டம்பர் 12]

சுற்றறிக்கை ஏதேனும் கடந்த 1968 ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் திங்களில் தமிழக அரசுப் பள்ளிகளுக்கு அனுப்பியிருப்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள பள்ளிகளுக்கு இந்த விதமான சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டதா? அதன் காரணமாக சைன்ஸ் பாடம் சொல்லிக்கொடுத்த ஆசிரியை தன்னுடைய பதவியை இழந்ததாகக் கூறப்படுவது உண்மையா? இதுபற்றிய விவரம் அறியலாமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை என்றுதான் பதில் சொன்னார்களே.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மனை இயல் பி.டி. படித்த ஆசிரியர்கள் விஞ்ஞான பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கத் தகுதியற்றவர்கள் என்ற சுற்றறிக்கை விடப்பட்டதா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி கேட்டார்கள். இல்லை என்று பதில் சொன்னேன். இப்பொழுது இருக்கிற விதிப்படி பி.டி. பட்டம் பெற்றவர்கள் எந்தத் துறையிலே அவர்கள் பாடம் கற்றுக்கொள்வார்கள் அந்தத் துறையிலே தான் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். மன இயல் துறையிலே பி.டி. படித்தவர்கள் பொது விஞ்ஞானத் துறையிலே பாடம் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். 1969 பிப்ரவரி திங்களில் 11—1—1970-க்குள் மன இயல் பட்டம் பெற்றவர்கள் பொது விஞ்ஞானம் சொல்லிக்கொடுக்கலாம் என்ற உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் மன இயல் பாடம் பெற்றவர்களுக்குச் சாதகமான உத்தரவுதான்.

பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்களின் அலுவலகங்கள்

* 231 வினா.—திரு. சி. கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்களின் அலுவலகங்கள் எல்லா வட்டாரத் தலைமையிடங்களிலும் அமைக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்களின் அலுவலகங்கள் அந்தந்த வட்டாரத் தலைமையிடங்களில் இல்லாத காரணத்தினால், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்கள் 'கேர்' பொருளை வாங்குவதற்குச் செலவு அதிகம் ஆகிறது. இரண்டு மூன்று சரகங்களுக்கும் சேர்ந்து டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிற காரணத்தினால், ஆங்காங்கு போய் இன்ஸ்பெக்ட் பண்ணுவதற்கு செலவு அதிகம் ஏற்படுகிறது. எனவே, அந்தந்த வட்டாரத்திலே

[1969 செப்டம்பர் 12]

டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ஸ்கூல்ஸ்-ஐ ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : 372 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இப்போது 300 ஊராட்சி பகுதிகளில் துணை ஆய்வாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒரு துணை ஆய்வாளர் இருப்பது என்பதுதான் கொள்கை என்று இருந்தால் இப்போது உள்ள நிதி நெருக்கடி காரணமாக இன்னும் 72 துணை ஆய்வாளர்கள் போடுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. சரகங்களைப் பொறுத்தவரையில் 24 சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர் போன்ற நகரங்களில் இருக்கின்றன. 372-க்கு இப்போது 300 சரகங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் 72 சரகங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. 47 துணை ஆய்வாளர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று நிதித் துறையினர் ஒரு வரைவு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இதிலே 20 துணை ஆய்வாளர்களை நியமிப்பதற்கு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. படிப்படியாக ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஒவ்வொரு சரகம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு ஒரு சரகத்திற்கு ஒரு துணை ஆய்வாளர் அமையும்படியான நிலைமை நாளடைவில் ஏற்படும்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரி ஏற்படுத்துகின்ற வரையில் 'கேர்' பொருளை எடுத்துச் செல்வதற்கு ஆசிரியர்களுக்கு டி. ஏ. அனுமதிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றித் தனியாக எழுதியனுப்பினால் பரிசீலிக்கலாம்.

ஆசிரியர்களுக்கு படிகள் வழங்கல்

* 232 வினா.—திரு. எம். பூபதி : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு கொடுக்கப்படும் நகர ஈட்டுப் படிக்கும் தனியார் துறைப்பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் நகர ஈட்டுப்படிக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

(இ) அவ்விரு பிரிவினர்களுக்கும் நகர ஈட்டுப்படி எந்த எந்த தேதிகளிலிருந்து அமல் நடத்தப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) வேறுபாடு எதுவும் இல்லை.

(இ) (1) சென்னை மாநகரத்திலுள்ள அரசாங்க ஆசிரியர்களுக்கு 1967-ம் ஆண்டு அக்டோபர் முதல்.

(2) சென்னை மாநகர எல்லையை அடுத்துள்ள பரங்கிமலை, பல்லாவரம், தாம்பரம், சித்தனப்பாக்கம், ஆவடி, அம்பத்தூர்,

1969 செப்டம்பர் 12]

மாதவரம், வில்லிவாக்கம், திருவொற்றியூர், குரோம்பேட்டைப் பகுதிகளிலும், மதுரை நகராட்சிப் பள்ளிகளிலும், உள்ள அரசாங்க ஆசிரியர்களுக்கு—1968-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல்.

(3) சென்னை மாநகரத்திலும், சென்னை மாநகர எல்லைகளை அடுத்துள்ள பகுதிகளிலும், மதுரை நகராட்சிப் பகுதிகளிலும் உள்ள உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகள், மானியம் பெறும் பள்ளிகள் இவற்றில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு—1968-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், நகர ஈட்டுப் படி, சம்பள விகிதம், ஓய்வு வயது, ஊதியக் குழு ஆகியவை சம்பந்தமாக மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை அண்மையில் சந்தித்தார்களா? அவர்களுடைய கோரிக்கைகள்மீது அரசு என்ன முடிவு எடுத்தது? ஏழு கோரிக்கைகள் அடங்கிய கமார் ஒரு லட்சம் அஞ்சல் அட்டைகள் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு அண்மையில் அனுப்பப்பட்டதன் மேல் அரசாங்கம் எடுத்த முடிவு என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் அதற்கும் தொடர்பு இல்லை என்றாலும் விடை அளிக்கின்றேன். அவர்கள் கோரிக்கைகள் தந்திருக்கிறார்கள். நகர ஈட்டுப் படியைப் பொறுத்தவரையிலும் ஏற்கனவே கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மற்றப் பல பிரச்சினைகள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. பரிசீலனை முடிந்து, முடிவு எடுக்கப்பட்டவுடன் அதுபற்றி அறிவிக்கப்படும்.

திரு. ஆலடி அருண் : சென்னை மாநகரத்தை அடுத்துள்ள நகரப் புறப் பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்கு நகர ஈட்டுப் படி கொடுப்பதைப்போல, மதுரை நகரத்தை அடுத்துள்ள நகரப் புறப் பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்கும் நகர ஈட்டுப் படி கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சென்னை மாநகரத்திலும், சென்னை மாநகர எல்லைகளை அடுத்துள்ள பகுதிகளிலும் மதுரை நகராட்சிப் பகுதிகளிலும் உள்ள உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகள், மானியம் பெறும் பள்ளிகள் இவற்றில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு இப்பொழுது நகர ஈட்டுப்படி தரப் படுகிறது என்று விடை அளித்தேன். கனம் உறுப்பினர் கேட்டிருப்பது, தனியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய கேள்வி.

திரு. கே. போஜன் : சர்க்கார் பள்ளிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைக்கும் சலுகைகள் தனியார் பள்ளிகளில் பணி புரியும் ஆசிரியர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்று கூறப்படுகிறதே, அதை நிவர்த்திக்க அரசு உடனடிபாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

[1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் பள்ளிகளில் பணி புரிகின்ற ஆசிரியர்களையும், தனியார் பள்ளிகளில் பணி புரிகின்ற ஆசிரியர்களையும் எவ்வெவ்வகையில் ஒத்த அளவில் கொண்டு வர முடியுமோ, அந்த அளவில் கொண்டு வர முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சர்க்கார் பள்ளிகளில் இருக்கிறவர்கள் பெற முடியாத சலுகைகள் சிலவற்றைத் தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கிறவர்கள் பெறக்கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. சர்க்கார் பள்ளிகளில் இருக்கிறவர்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மாற்றப்படக்கூடிய அவதிக்கு உள்ளாகிறார்கள். அந்த நிலை தனியார் பள்ளிகளில் இருப்பவர்களுக்கு இல்லை. ஓரிடத்தில் வேலைக்கு அமர்ந்தால் தொடர்ந்து முப்பது, முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் அதே இடத்தில் இருக்கக்கூடிய வழிகள் இருக்கின்றன. டிரபிள் பெனிபெட் என்ற முறையிலே தனியார் பள்ளிகளில் இருப்பவர்கள் அடைந்து வருகிறார்கள். தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கின்றவர்களுக்கும், சர்க்கார் பள்ளிகளில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் இடையே அதிக வேறுபாடு இல்லாத அளவுக்குச் செய்யும் முயற்சியில் அரசு ஈடுபட்டு இருக்கிறது.

* 233 வினா.—திரு. கே. போஜன் : மாண்புமிகு சல்வி-சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நீலகிரி மாவட்டத்தில் பணிபுரியும் மாநில ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட குளிக்காலப்படி (Winder Allowance) அங்குள்ள சர்க்கார் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் என்றால்; அதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) . அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி ஊழியர்களுக்குக் குளிக்காலப்படி வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அரசினர் (வாரிய) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்குக் குளிக்காலப்படி கொடுக்கும் செயற்குறிப்பு பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

திரு. கே. போஜன் : தலைவர் அவர்களே, குளிக்காலப்படி, கோத்தகிரியில் உள்ள அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கூனூரில் உள்ள நகர மன்ற உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் தான் கொடுக்கப்படுகின்றது. கடந்த மாதம் நமது மகலமைச்சர் அவர்கள் கூனூருக்கு வந்திருந்தபோது, நீலகிரி ஆசிரியர்கள் சங்கம், ஏனைய பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் குளிர்காலப்படி கொடுக்கவேண்டும் என்று அவரிடம் மனுக் கொடுக்கார்கள். அது உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலே கூறியபடி, அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி ஊழியர்களுக்குக் குளிக்காலப்படி இப்பொழுது வழங்கப்படுகிறது.

1969 செப்டம்பர் 12]

வாரியத்தின்கீழ் இருந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. விரைவிலே அதுபற்றி முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : நீலகிரி மலைவாச ஸ்தலத்தில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு 'ஹில் அலவன்ஸ்' என்று கொடுக்கப்பட்டு வருவது, 1922-ம் வருஷத்தில் நிச்சயிக்கப் பட்டதாகவும், அன்று முதல் இன்று வரை மாறாமல் இருப்பதாகவும், இதை உடனடியாக இன்றைய கால நிலைக்குத் தகுந்தபடி மாற்றியமைத்துத் தர வேண்டும் என்றும் அந்த ஊழியர்களிடமிருந்து அரசுக்கு மனு வந்திருக்கிறதா? வந்திருந்தால் அதைப்பற்றி அரசு அவசர கவனம் செலுத்தி உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கனவே இருந்த விகிதங்கள், 16-11-1968-லிருந்து மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that winter is a natural phenomenon which does not make any difference between the Government servants working in the Nilgiris and the school teachers working in the Nilgiris. So, why should there be such an inordinate delay in examining and granting their request for the winter allowance?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட வாரியங்களின்கீழ் இருந்த பள்ளிகளை அரசினர் எடுத்துக் கொண்டு, ஒன்றுபடுத்தும் முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது. அந்த முயற்சி வெற்றி பெறுவதற்குள்ளாக அரசுப் பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு உள்ள சில சலுகைகளையும் மற்றவைகளையும் வாரியத்தின்கீழ் இருந்த பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களுக்கும் அளிப்பதுபற்றிய பிரச்சினை ஒத்திப் போடப்பட்டு வந்தது. அந்த முயற்சி ஒரு பக்கம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்க, இதற்கிடையிலேயே ஏதாவது செய்யலாமா என்பதும் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. விரைவில் அதுபற்றி முடிவு எடுக்கப்படும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, invariably we find that whenever an allowance is asked for by the teachers it takes some time for them to get it, that is, after the N.G.Os. get it. This has been the practice for a number of years, whether it is in the Madras City or in the Ooty town. This has created a lot of unhappiness among the teachers. So, will the Government give a categorical assurance, without waiting for the agitation to come from the teachers, that as soon as facilities are given to the N.G.Os., those facilities would be automatically given to the teachers also?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும் முயற்சி தனியாக எடுக்கப்படுகிறது. 'அவாண்டு' கொடுக்கும்போது, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு என்று

[1969 செப்டம்பர் 12]

முதலில் வழங்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, மற்றவர்களுக்கும் முறையாக அந்தந்தச் சலுகைகள் வழங்கப்பட இருக்கின்றன. ஒரு கிளர்ச்சி நடத்திய பிறகுதான் வழங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இருப்பதில்லை. கிளர்ச்சி எதுவும் வர இடமில்லாமலே செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில், முன்கூட்டியே செய்யவேண்டும் என்று அரசு எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அது பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. ஸ்ரீரவில் பரிசீலனை செய்து முடிக்க வேண்டிய எண்ணமும் அரசுக்கு இருக்கிறது.

கிளை நூலகங்களுக்கு நூல்கள் வாங்கும் முறை

* 234 வினா.—**திரு. ந. தருமலிங்கம் :** மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அரசினர் உதவி பெற்று இயங்கி வரும் கிளை நூலகங்களுக்கு நூல்கள் வாங்குவதில் கடைப்பிடிக்கப்படும் விதி முறைகள் யாவை?

(இ) இதனை திருத்தியமைக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) அரசாங்க மானியம் பெறும் நூலகங்களில் வாங்கப்படும் நூல்கள், வெளியீடுகள், பத்திரிகைகள் இவற்றின் தேவைப் பட்டியலுக்கு உள்ளூர் நூலக அதிகாரமன்றத்தின் முன் ஒப்புதலைப் பெற வேண்டும். வாங்கப்படும் நூல்கள், வெளியீடுகள், பத்திரிகைகள், இவை கீழே கூறப்பட்ட நிபந்தனைகளை நிறைவு செய்யவேண்டும்.

(1) அவை பொதுவாக பலரும் விரும்பி படிக்கத்தக்கவையாகவும், பண்பாடு மதிப்புடையனவாகவும் இருக்கவேண்டும்.

(2) நூல்கள் நாவல்களாகவோ, கதைகளாகவோ இருக்குமானால் தரமான எழுத்தாளர்களுடையதாக இருக்கவேண்டுமே அன்றி, தரங்கெட்டவையோ என்ற ஐயுறவுக்கு இடமளிப்பவையாக இருக்கக்கூடாது.

(3) சில வகுப்பினரையோ, சமயங்களையோ, இழிவு படுத்தும் நூல்கள், வெளியீடுகள், பத்திரிகைகள் ஆகிய இவற்றை வாங்கக்கூடாது.

(4) தரங்கெட்டவையோ என்ற ஐயுறவுக்கு இடமளிப்பவையாக உள்ள அல்லது விரும்பத்தகாத படங்களை உடைய நூல்கள், வெளியீடுகள், பத்திரிகைகளை வாங்கக்கூடாது.

(இ) இல்லை.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, காலஞ்சென்ற நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் மிகச் சிறந்த பேரறிஞர் என்பது நாடறிந்த உண்மை ஆகும். அவர் எழுதிய சிறந்த நூல்களும் ஏடுகளும் அரசாங்கத்தினுடைய மானியம் பெறும் நூலகங்களில் பெரும்பாலும் இல்லை. இதை மாற்றியமைக்க அரசு திட்டம் வைத்திருக்கிறதா?

1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, அந்தந்தக் கிளை நூலகங்களினுடைய அதிகாரம் பெற்ற மன்றங்களின் மூலமாகத்தான் நூல்கள் வாங்கப்படுகின்றன. பல நூலகங்களில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நூல்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வப்போது வெளி வருகின்ற நூல்களைப் பொறுத்து, அவர்களே தேர்ந்தெடுக்கும் முறை அமைந்திருக்கிறது. அப்படி வைக்கக் கூடாது என்ற தடை ஏதும் இல்லை. ஆங்காங்கு இருக்கும் கிளை நூலகங்களை நடத்துவதற்குப் பொறுப்பாக உள்ள மன்றங்கள் மூலம் நூல்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றன. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் நூல்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

THIRU K. VINAYAKAM. Sir, with regard to the books written by our late Chief Minister, are the Government aware of the fact that many books written by him in his school days were banned by the then Government in those days. Now, will the present Government consider the question of removing the ban on those books

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தக் கேள்வியை நான் அனுமதிக்கவில்லை.

மதுராந்தகத்தில் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி

* 235 வினா.—திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

மதுராந்தகத்தில் ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி துவங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : தலைவர் அவர்களே, மதுராந்தகம் நகரத்தில் இருக்கும் ஒரே ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளியாகும். அங்கே ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி ஏற்படுத்த வேண்டுமானால், அதற்கு நிலம் தேவை என்று சர்க்கார் கேட்கிறார்கள். நகரத்திற்குள்ளே நிலம் இல்லை ; ஏற்றுமைய இரண்டு மைலுக்கு அப்பால்தான் நிலம் தரும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நகரத்தில் குறைந்த அளவுக்கு நிலம் கொடுத்தாலும் அங்கே பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : உயர்நிலைப்பள்ளி வைக்கப்படுவதற்கு சில நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஐந்து மைல் சுற்றுவட்டாரத்தில் வேறொரு உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கக் கூடாது என்றும், அதற்கு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மதுராந்தகத்தில் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி அமைக்க வேண்டும் என்று

[1969 செப்டம்பர் 12]

விண்ணப்பம் ஏதும் அரசுக்கு இதுவரையில் வரவில்லை. 1968-69-ம் ஆண்டில் மாம்பாக்கத்தில் இருந்து ஒரு விண்ணப்பம் வந்தது. ஆனால், மாம்பாக்கத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு இருக்க வேண்டிய போதுமான எண்ணிக்கை மாணவர்கள் இல்லாத காரணத்தால், அதற்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை.

Vidwan Examination in Telugu.

* 236. Q.—THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) Whether there is any proposal to request the University of Madras to constitute "Vidwan Examination" course in Telugu with a view to overcome the dearth of Telugu pandits in high schools of our State and also to encourage and develop Telugu; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: There is great dearth of Telugu pandits in high schools in Madras State. In Hosur taluk, for 14 high schools, we have only 3 Telugu Pandits and two are about to retire. Secondary-grade teachers are allowed to teach and they are not able to teach. The standard is going down. Previously Vidwan examination was being conducted by Madras University for Telugu also. I myself have passed that examination from this University. Not only was that examination attractive and useful; it was also ideal. To remove the present dearth of Telugu Pandits, will the Government start a training school and revive the Telugu Vidwan examination so that Telugu students could be helped?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்போது தெலுங்குப் பண்டிதர்களைப் பொறுத்த பற்றாக்குறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நமக்குத் தேவையாக இருந்தாலும் வெங்டேசுவரா பல்கலைக் கழகம், ஆந்திராப் பல்கலைக் கழகம் இங்கே படித்து தெலுங்கு வித்வான் பட்டம் பெற்றவர்களை நியமித்துக் கொள்ள அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நாம் தனியாக ஒரு பள்ளியை ஏற்படுத்தி ஆண்டுதோறும் தெலுங்கு பண்டிதர்களை உண்டாக்க வேண்டிய நிலை இல்லை. ஆயினும், தனியார் யாராவது பல்கலைக் கழக அனுமதியுடன் ஒரு பள்ளியை ஏற்படுத்த முன்வந்து அரசாங்கத்திடம் நிதி உதவியை நாடினால் அரசாங்கம் அதுபற்றிப் பரிசீலிக்கும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நம் மாநிலத்தில் எத்தனை உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தெலுங்குப் பண்டிதர்கள் பணியாற்றி வருகிறார்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

1969 செப்டம்பர் 12]

THIRU B. VENKATASWAMY : From the answer given by the Hon. Minister, it appears that there is no dearth of Telugu Pandits. May I request the Hon. Minister to state how many qualified Telugu Pandits are now working in Telugu schools in the State of Tamil Nadu?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய முழு விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : The Hon. Minister said that he would invite Telugu Pandits from Andhra State, in case need for Telugu Pandits arise here. May I say that even in Andhra Pradesh, there is dearth of qualified Telugu pandits. If we permit Telugu candidates here to appear privately and pass Vidwan examination, we will be encouraging our own people in Madras State. They can appear and pass the examination and become Telugu Pandits in Madras State itself?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலில் சொல்லியபடி ஒரு பள்ளி வைக்க யாராவது தனியார் பல்கலைக் கழக அனுமதியோடு முன்வந்தால் நாமும் அனுமதி வழங்க முற்படலாம்.

M. N. O.-க்களுக்கு சீருடை.

* 237 வினா.—**திரு. பி. எஸ். மணியன் :** மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் M. N. O.-க்களுக்கு சீருடை வழங்கும் திட்டம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆம்.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : சீருடை வழங்குவது சட்டத்தில் இருந்தாலும் கூட மதுரை போன்ற அரசாங்க மருத்துவ மனையில் சீருடை வழங்கப்படாத காரணத்தினால், உள்ளே உள்ளவர்களுக்கும், வெளியில் உள்ளவர்களுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத நிலை இருப்பதால், உடனடியாக சீருடை வழங்கும் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவர அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதுரை நகரத்தில் சீருடை வழங்கப்படுகிறது. சுற்றுப்புற நகரங்களில் எப்படி இருக்கிறதோ! ஆயினும், இதுபற்றி குறிப்பிட்டு, எந்த இடத்தில் என்பதை கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் கவனிக்கப்படும்.

திரு. சு. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை நகரத்தில் உள்ள ஆஸ்பத்திரியில் இரண்டாண்டுக் காலமாக சீருடை வழங்கப்படவில்லை என்பதை நானே தெரிவித்திருந்தேன். அப்படியின்றி தொடர்ந்து வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆண்டுதோறும் வழங்கும் ஒருமுறை தான் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்காவது குறைபாடு இருந்தால் சுட்டிக்காட்டினால், அதை நிவர்த்திக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திருமங்கலம் அரசினர் மருத்துவ மனை.

* 238 வினா—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

திருமங்கலம் அரசினர் மருத்துவ மனையில் இரத்த சேமிப்பு நிலையம், எக்ஸ்ரே பகுதி, போன்றவை எப்போது ஆரம்பிக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : திருமங்கலத்தில் இரத்த சேமிப்பு நிலையமும், எக்ஸ் கதிர் எச்சு நிலையக் கட்டடமும் கட்டும் திட்டம் 1970-71 நிதியாண்டில் பரிசீலனைக்காக ஒத்திப்போடப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : வளர்ந்து வரும் மக்கள் தொகையைக் கருத்தில்கொண்டு திருமங்கலம் தாலுக்கா தலைநகரமாக இருப்பதால் ரத்த சேமிப்பு நிலையமும், எக்ஸ்-ரே நிலையமும் விரைவாக ஏற்பட என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : முதலில் 1966-லேயே ரத்த நிலையம் ஏற்படுத்த முடிவு எடுக்கப்பட்டு பின்னர் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. 1967-68-இல் எக்ஸ்-ரே நிலையம் ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கப்பட்டு ஒத்திவைக்கப்பட்டது. 1968-69-ல் இந்த இரண்டையும் ஏற்படுத்த முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இலங்கை அகதிகள்.

* 239 வினா—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கொடைக்கானலில் இலங்கை அகதிகளைக் குடியேற்றி விவசாயம் செய்வதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) & (இ) கொடைக்கானல் தாலுகாவிலுள்ள வண்டரவ் காட்டில் தேயிலைத் தோட்டம் அமைக்கும் யோசனை பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இலங்கையில் இருந்து இதுவரையிலும் எத்தனை அகதிகள் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்? அவர்கள் எங்கு எங்கு குடியமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்?

1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தனிக்கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : இலங்கையில் இருந்து வந்தவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்திலேயே அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால், குற்றாலம் மலைச்சரிவில் தேயிலைத் தோட்டம் ஏற்படுத்த மாவட்ட கலெக்டர் கொடுத்த திட்டம் என்ன ஆயிற்று?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதுபற்றிய குறிப்பு இங்கு இல்லை.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : இலங்கையில் இருந்து வந்துள்ள அகதிகளின் எண்ணிக்கை அதிகம். கோடைக்காலம் பகுதியில் விவசாயம் என்றால் என்னவென்றே தெரியாதவர்கள் மிக அதிகமான நிலங்களைக் கையகப்படுத்தி...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பகுதியை நீக்கிக் கேள்வியைக் கேளுங்கள்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : இந்த நிலங்களை இலங்கை அகதிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கொடைக்கானல் மலைப் பிரதேசத்தில் அக்கிரமிப்பு இருப்பதை உணர்ந்து அரசாங்கம் தனிப்பட்ட அதிகாரியைப் போட்டு, அதுபற்றிய விவரங்களைச் சேகரித்து, அந்த நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு அளிப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறது. அந்த வேலை துரிதமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஜே. பெர்னி கௌடர் : கொடைக்கானல் மலைப்பகுதியில் இலங்கையில் இருந்து வந்துள்ள அகதிகளைக் குடியேற்ற எத்தனை ஏக்கரா எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இப்போதுள்ள விவகாரம் அங்கே தேயிலைத் தோட்டம், காப்பித் தோட்டம் போடலாமா, கூடாதா என்பதுதான். அங்கே வாட்டில் மரம் தான் வளர்க்க முடியும் என்று காட்டிலாக்கா சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ போர்டில் காப்பித்தோட்டம், தேயிலைத் தோட்டம் போடலாம் என்கிறார்கள். இதுபற்றி இன்னும் முடிவு ஏற்படவில்லை. அந்தப் பிரதேச மண் கோயம்பத்தூர் விவசாயக் கல்லூரிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. காட்டிலாக்கா அமைச்சரும், நானும் நேரில் போய்ப் பார்த்து ஒரு முடிவு செய்யவிருக்கிறோம்.

புதுக்கோட்டை கோட்டத்திலுள்ள இனும் கிராமங்கள்

* 240 வினா—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

திருச்சி மாவட்டம், புதுக்கோட்டை டிவிஷனில் இனும் கிராமங்களில் ரீசெட்டில்மெண்டிற்காக அரசு என்னென்ன துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது?

[1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : புதுக்கோட்டை கோட்டத்தில் நிலவரி ஏற்பாட்டுப் பணியை விரைந்து நடத்தி இயன்ற விரைவில் அதை முடிக்கும் நோக்கத்துடன், அரசாங்கம் மேற்கொண்டும் நிலவரி ஏற்பாட்டு உதவி அதிகாரிகள் நால்வரையும் தேவையான நேரிடப்பணியாளர்களையும் நியமித்து நிலவரி ஏற்பாட்டுப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருமளவிற்கு அதிகரித்துள்ளது. மேலும், நிலவரி ஏற்பாட்டு விசாரணையை நிலவரி ஏற்பாட்டுத் தாசில்தார்கள் நடத்துவதற்குப் பதிலாக, நிலவரி ஏற்பாட்டு உதவி அதிகாரிகளே நடத்தவேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் ஆணையிட்டுள்ளது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : புதுக்கோட்டை டிவிஷனில் உள்ள இனம் கிராமங்களை ரிசெட்டல்மென்ட் செய்வதற்கு எத்தனை அதிகாரிகள், எப்போது நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? வேலையை எப்போது ஆரம்பித்தார்கள்? எப்போது முடிவுறும்? நிலக்காரர்களுக்குப் பட்டா வழங்கும் உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த விவகாரம் படிப் படியாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதுபற்றிய மசோதா சட்டமன்றத்தில் நிறைவேறியதை கனம் உறுப்பினர் மறந்திருக்க மாட்டார். இனம், மைனர் இனம் என்ற இனத்தில் முதலில் 82 கிராமங்கள் எடுக்கப்பட்டன. பிறகு பல மைனர் இனங்களையும் எடுக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்தது. செட்டில்மென்ட் தாசில்தார் தான் இந்த வேலையைக் கவனித்தார். பிறகு 116 கிராமங்களில் உள்ள சிறிய சிறிய இனங்களையும் எடுக்கவேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி வந்தபோது தனியாகவே அதிகாரிகள் இதற்காகப் போட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, புதுக்கோட்டைப் பிரதேசத்தில் இனம் கிராமங்களை எடுத்துவிடுவதற்காக ஒரு விசேஷ அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டு அவர் ஒரு அறிக்கையை இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையிலே கண்டிருக்கின்ற பிரகாரம் எல்லாக் கிராமங்களையும் இனம் ஒழிப்பிலே கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அரசாங்கம் அப்படித் தான் 114 கிராமங்களைக் கொண்டுவந்து, அதற்காக முடிவெடுத்து, இந்த மன்றத்திலே அதற்கான மசோதாவும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதிலேகூட இது இறுதியான முடிவு என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

Fishing Harbour in Tamil Nadu

* 241 Q.—THIRU A. M. RAJA: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state:

(a) Whether any sanction has been accorded by the Government of India for the construction of a fishing harbour in Tamil Nadu; and

(b) if so, the details thereof?

1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) & (இ) சென்னையிலும், தூத்துக்குடியிலும் முறையே ரூ. 388.50 லட்சம், ரூ. 208 லட்சம் செலவில் மீன் பிடித் துறைமுகங்களைக் கட்டுவதற்கு இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, சென்னையிலேயும், தூத்துக்குடியிலேயும் மீன்பிடி துறைமுகங்களைக் கட்டுவதற்கு மத்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த இரண்டு இடங்களிலும் மீன்பிடி துறைமுகங்கள் எப்போது கட்டிமுடிக்கப்படும்? அதன்மூலம் எவ்வளவு மீன்கள் பிடிக்கப்படும்? அதன்காரணமாக எவ்வளவு அன்னியச் செலாவணி நமக்குக் கிடைக்கும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்த இரண்டு இடங்களிலும் வேலைகள் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு மீன் பிடிக்கப்படும், இதனால் எவ்வளவு அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கும் என்ற விவரம் இல்லை. எந்த வகையிலே கட்டப்படும், எத்தனை இயந்திரப் படகுகள், மீன் இழுப்புப் படகுகள் ஏற்படுத்தப்படும் என்ற விவரங்கள் தான் இருக்கின்றன. தனிக் கேள்வி போட்டால் மற்ற விவரங்கள் சொல்லலாம்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த தூத்துக்குடி மீன்பிடி துறைமுகம் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற இடத்திலே மீன்பிடி படகுகள், கேஜை படகுகள் இவற்றைக் கட்டுகின்ற இடம் இருப்பதால் அங்கேயுள்ள மீனவர்களுக்கு இடம் இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே, அதற்குப் பதலாக வேறு இடம் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இந்தப் பிரச்சினை இப்பொழுது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. டி. மார்டின் : இந்த இரண்டு மீன்பிடி துறைமுகங்களைத் தமிழகத்திலே ஏற்படுத்துவதுபோன்று, பெரியதானே, மணப்பாடு, உவரி, ஆலந்தனை போன்ற இடங்களிலே உள்ள மீனவர்கள் மீன் பிடித் துறைமுகம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை இருப்பதால் அங்கேயும் சிறு மீன்பிடி துறைமுகங்களை அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தூத்துக்குடி, சென்னையில்தான் இப்பொழுது அமைக்கப்படுகிறது. இரா மேஸ்வரத்திலே மேலும் கட்டுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

Tourist Traffic Advisory Committee

* 242 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to place on the table of the House, copy of the decisions arrived at by the Tourist Traffic Advisory Committee in its meeting held in the Nilgiris early in 1968?

[1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : முடிவுகளின் நகல்* பேரவையில் வைக்கப்படுகிறது.

காவிரிப்பூம்பட்டினம்

* 243 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு வேளாண்மை, அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சை மாவட்டம் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை யாத்ரிகர் ஸ்தலமாக்க அரசு ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இத்தகைய உத்தேசம் எதுவும் தற்போது சுற்றுலாத் துறையில் இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தமிழக அரசு பண்டையக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் சிறப்புகளை நினைவுபடுத்துகின்ற வகையில் பல நல்ல காரியங்களை மேற்கொண்டு வருவதைச் சுட்டிக்காட்டி அதையொட்டி அந்த இடத்தை யாத்ரிகர் ஸ்தலமாக ஆக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : நான், அப்பேர்ப்பட்ட உத்தேசம் இப்பொழுது இல்லையென்று சொன்னேன். அதனால் பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம்.

Soil Testing Laboratory at Salem

* 244 Q.—THIRU K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture and Harijan Welfare be pleased to state.

(a) Whether the Government has decided to set up a soil testing laboratory at Salem this year; and

(b) What will be its work and activities?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : (அ) இது அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளது.

(இ) மண்வளச் சோதனை ஆய்வுக் கூடம் அமைக்கப்படின், அதன் அலுவல்கள் வருமாறு—

(1) உழவர்களின் நிலங்கள் எந்த அளவுக்கு வளம் செறிந்தது என்பதைக் கண்டறிதல்.

(2) அதிகமான விளைச்சலைப் பெறும் நோக்கத்துடன் மிகச் சிக்கனமான முறையில் வேண்டிய அளவுக்குக் கூடுதலான உரங்களைப் பயன்படுத்துதல்.

(3) மண்ணில் அமில காரணம் போன்ற தீங்கு பயக்கக் கூடிய தன்மை உள்ளனவா எனக் கண்டறிந்து அவற்றைப் போக்குவதற்கான தகுந்த வழிகளைக் கூறுதல்.

(4) கிராம அளவில் நிலவள தரைப்படம் வரைதல்.

* 172-174-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1969 செப்டம்பர் 12]

இந்த ஆய்வுக் கூடம் சேலம் தர்மபுரி மாவட்டங்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும்.

THIRU K. VINAYAKAM : How many acres of land will be benefited by this soil testing laboratory and what is the financial aspect of this laboratory work?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இது போன்ற ஒரு ஆய்வுக்கூடம் மாத்திரம் அமைக்கவேண்டுமானால் 60 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். குறிப்பாக சேலத்திலே அமைக்கப் படுவதற்கு அவ்வளவு ஆகும் என்ற குறிப்புகள்தான் இங்கே இருக்கின்றன. பொதுவாக எத்தனை ஏக்கர் நிலத்திலிருந்து இந்தப் பரிசோதனை செய்யமுடியும் என்று சொல்லமுடியாது. ஆங்கங்கே உள்ள விவசாயிகளின் அக்கறையைப் பொறுத்து இருக்கிறது. உதாரணமாக, ஆடுதுறையை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே இருக்கின்ற பரிசோதனைக் கூடத்திலே ஒரு மாதத்திற்கு 1,250 சாம்பிள்ஸ் மாதிரிகள் பரிசோதனை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதுமாதிரி 4,000 சாம்பிள்கள் செய்வதற்கு ஆடுதுறையில் வாய்ப்பு இருக்கிறது. எத்தனை ஏக்கர் என்று சொல்லமுடியாது. பொதுவாக விவசாயிகள் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறார்களோ, அதைப்பொறுத்துத் தான் சொல்லமுடியும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இந்த ஆய்வுக் கூடம் அமைப்பது சேலம் ஜில்லாவிலே எந்த இடத்திலே, என்ன மாதிரியான தகுதியுள்ள இடத்திலே அமைக்கப்படும் என்று தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : சேலம் ஜில்லாவில் என்று தான் இருக்கிறது. எந்த இடம் என்ற குறிப்பு இல்லை.

வேக்கை நோயால் பாதிக்கப்பட்ட கால்நடைகள்

* 245 வினா.—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு உணவு, வணிக வரித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டம், கம்பம் வட்டாரத்தில் சுமார் 12,000 கால்நடைகளுக்கு 'வேக்கை' நோய் பரவியுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதைத் தடுப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

Co-operative Sheep Credit Societies

* 246 Q.—THIRU B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state :

(a) Whether there is any proposal to introduce Co-operative Sheep Credit Societies in Dharmapuri district; and

(b) if so, when they will be started?

[1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழுவில்லை.

THIRU B. VENKATASWAMY : In Dharmapuri district, especially in Hosur taluk, there is a large potentiality to rear good variety of sheep. We passed also a resolution in the Dharmapuri District Development Council one year back. Will the Government come forward to open a co-operative sheep credit society in Dharmapuri district?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 25 சங்கங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. முடிவெடுக்கும்போது அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

Supply of sugar in mofussil areas.

* 247 Q — THIRU K. VINAYAGAM : Will the Hon. the Minister for Food and Commercial Taxes be pleased to state :

(a) Whether a family holding a card for 6 kilos of sugar has been issued only half a kilo in November and December in 1968 in mofussil areas; and

(b) whether extra sugar was not supplied for Deepavali, Ramzan and Christmas in mofussil areas?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இல்லை, ஐயா.

(இ) தீபாவளி, ரம்ஜான், கிருஸ்துமஸ் ஆகிய பண்டிகைகளுக்குத் தனி அளவு சர்க்கரை விநியோகிக்கப்பட்டது.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, was there not a notification from the Food Department that in these months of November and December 1968 families which were entitled to get six kilos of sugar were not given that quantity but were given only half a kilo? I am referring to the months of November and December and not the entire period. Was not a notification issued by the Food Department for which the Minister is responsible?

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : I do not have the figures. I am not aware of any notification. I kindly request the hon. Member to give separate notice.

ஹாஜி ம. மு. பீர்முஹம்மது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தீபாவளி, ரம்ஜான், கிருஸ்துமஸ் ஆகிய பண்டிகைகளில் நம்முடைய அரசு விசேஷமாக சீனி வழங்கிவருகிறது. பண்டிகைகளுக்கு ஒரு வார காலத்திற்கு முன்னர் கிடைக்குமாறு செய்தால், மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதை அடிப்படையாக

1969 செப்டம்பர் 12]

வைத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், இருக்கின்ற ஸ்டாக்கைக் கணக்கில் எடுத்து, காலதாமதம் இல்லாமல், ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாகவே வழங்குவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஏறக்குறைய ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாகத்தான் அந்த அந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அப்படித்தான் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏதாவது காலதாமதம் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அதுபற்றிக் கவனிக்கலாம்.

சிதம்பரம் நகரில் கால்நடை மருத்துவமனைக்குக் கட்டடம்

* 248 வினா—**திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் :** மாண்புமிகு உணவு, வணிகவரித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

சிதம்பரம் டவுனில் வாடகை கட்டடத்தில் இருக்கும் காட். நடை மருத்துவ மனைக்கு அரசாங்க கட்டடம் கட்ட திட்ட முண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இல்லை, ஐயா.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : சிதம்பரம் தாலுகா பெரிய தாலுகா. அதிலும் பெரிய முனிசிபாலிடி. ஏராளமான காட். நடைகள் இருக்கின்றன. இப்போது இருக்கும் வாடகைக் கட்டடம் சிறு கட்டடமாக இருக்கிறது. ஆகவே, நல்ல ஒரு கட்டடத்தைக் கட்டி கால்நடைகளின் உபயோகத்திற்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நகராட்சிப் பகுதிகளில் கால்நடை மருந்தகம் கட்டுவதற்கு மானியமோ அல்லது கடனோ அரசு வழங்குவது இல்லை. கிராமப் புறங்களில் கட்டுவதற்குத் தான் 30,000 ரூபாய் வரை வேளாண்மைத் துறையின்கீழ் மானியமாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, நகராட்சிப் பகுதிகளில் அந்தந்த நகராட்சியின் நிதிநிலையைப் பொருத்து அவர்களே கட்டடங்களைக் கட்டிக் கொள்ளலாம்.

Vaigai Irrigation Scheme.

* 249 Q.—**THIRU K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state:

(a) Whether the Vaigai Irrigation Scheme has been remodelled;

(b) if so, at what cost; and

(c) what are its special features?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மன்றத்தின் முன் விவர அறிக்கை* ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* 174-175-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1969 செப்டம்பர் 12]

திரு. கே. வினாயகம் : திருத்தியமைக்கப்பட்ட வைகை இரிக்கேஷன் ஸ்கீமில் திருமங்கலம் வாய்க்கால் என்று இருக்கிறது. ஆனால் திருமங்கலத்திற்கு அந்த வாய்க்கால் போவது இல்லை. திருமங்கலத்திற்குப் போகாத அந்த வாய்க்காலுக்கு ஏன் அந்தப் பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஆகவே, பெயரைத் திருத்தியமைப்பார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெயரை மாற்றச் சொல்லுகிறீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இதே மன்றத்தில் சில நாட்களுக்கு முன்னால் கனம் உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு ஏற்கனவே நான் பதில் அளித்திருக்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல் வெள்ளாடு என்ற பெயர் இருந்தாலும் அவை கறுப்பாகவும் இருக்கின்றன. அந்த வாய்க்கால் திருமங்கலத்தை நோக்கிச் செல்லும் காரணத்தால் அந்தப் பெயர்.

திரு. நா. காசிராமன் : வைகைப் பாசன வசதியைப் புதுப்பிப்பதற்கு முன்னால் அந்தப் பாசன வசதியைக் கொண்டு எத்தனை ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி செய்யப்பட்டன? புதுப்பித்த பிறகு எத்தனை ஏக்கர் நிலங்கள் பயன் அடைந்திருக்கின்றன?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : The scheme will bridge a gap of 10,000 acres and ensure stabilised supplies to 95,882 acres of existing irrigation.

மற்ற விவரங்கள் என்னிடத்தில் இல்லை. தனிக்கேள்வி போடவும்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : வைகைக் கால்வாய்த் திட்டச் சீரமைப்பு வேலையின் கீழ் விரகனூரில் எந்தவிதமான வேலையும் நடக்கவில்லை. இதிலே காலதாமதத்திற்குத் தாராளம் என்ன? வைகைப் பாசனச் சீரமைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கிழக்கு இராமநாதபுரம் பிராந்தியத்திற்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : திருமங்கலம் தாலுகா ஒவ்வொரு ஆண்டும் பருவ மழை பொய்க்கின்ற வறட்சியான தாலுகாவாக இருக்கிறது. இதுவரை இல்லாவிட்டாலும் வைகைக் கால்வாய் சீரமைக்கப்படுவதால் இவ்விதமான திருமங்கலம் கால்வாய் வரை போக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சாத்தியமானால் அது பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

1969 செப்டம்பர் 12]

சென்னை நகருக்குக் குடி நீர்த்திட்டம்

* 250 வினா.—திரு. வை. சுவாமிநாதன் :

திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வீராணம் ஏரித் தண்ணீரை சென்னை நகருக்குக் கொண்டுவரும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) இத் திட்டம் எப்போது செயல்படத் தொடங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) இதற்கான வேலைகள் தொடங்கிவிட்டன. 1971-ம் ஆண்டு முடிவதற்குள் இத்திட்டம் செயல்படத் தொடங்குமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : இந்தத் திட்டத்திற்காக இதுவரை எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இத்திட்டத்திற்கு இதுவரை எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரக் குறிப்பு இல்லை. வேலைகள் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரங்களைக் கொடுக்க முடியும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : வீராணம் ஏரித் தண்ணீரை சென்னை நகருக்குக் குடிதண்ணீருக்காகக் கொண்டு வரும்போது, ஊராட்சி களுக்கு இல்லாவிட்டாலும் நகராட்சிப் பகுதிகளுக்காவது குடி தண்ணீர் வழங்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஏற்கனவே இதுபற்றிப் பரிசீலிக்கப்பட்டு அந்தத் திட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட்டு சென்னை நகருக்கு மட்டுந்தான் கொடுப்பதாக அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, when this scheme fructifies in 1971, what would be the quantum of water that would be available for drinking purposes to the City of Madras?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : 40 million gallons per day.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : வீராணத்திலிருந்து சென்னைக்குக் குடிதண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதற்காக இங்கிருந்து குழாய்கள் போட்டு வருகிறார்கள். அவ்வாறு குழாய்கள் போடும்போது பாக்டீரிகள், கட்டடங்கள் ஆகியவற்றுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சிக்கலை அகற்றி குழாய்த் திட்டத்தைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவது போல் எந்தவித

[1969 செப்டம்பர் 12]

ஆட்சேபணையும் வரவில்லை. அக்விசிஷன் நடைபெறுவதில் எந்த விதச் சிக்கலும் இல்லை. ஒரு இடத்தில் ஒரு தோட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வதைப்பற்றிப் புகார் வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : வீராணம் திட்டத்தின் பெருமையைத் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு உள்ள இந்த நேரத்தில்தான் மக்கள் அதிகமாக உணருகிறார்கள். ஆகவே, இரட்டிப்பு வேகம் கொடுத்து இந்தத் திட்டத்தை அரசு அமல்படுத்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதிவேகத்துடன் வேலை நடந்து வருகிறது.

காவிரி கடைமடைப் பகுதி.

* 251 வினா.—**திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரிப் பாசனத்தின் கடைமடைப் பகுதி மழைக் காலத்தில் வெள்ளத்தால் கடுமையாகப் பாதிக்கப் படுவதை தவிர்க்க அரசினர் எடுத்துக் கொண்ட தீவிர நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : காவிரி கழிமுகப் பகுதியின் கடைமடைப் பகுதியில் ஏற்படும் வடிகால் சிக்கலை அரசு நன்கு உணர்ந்துள்ளது. அது குறித்து முனைப்பாக ஆராய்ந்தும் வருகிறது. இச்சிக்கல் குறித்துப் புலனாய்வு செய்து தகுந்த செயற்குறிப்புகளைத் தயாரிக்க அரசு தனிக்கோட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்த ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இக்கோட்டம் தேவையான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளது. இக்கோட்டம் தயாரிக்கும் திட்டங்களை அரசு ஆராய்ந்து 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கிய தொகைக்கேற்ப ஒப்பளிப்பு வழங்கும். இதற்கிடையில், வடிகால் வசதியை உடனடியாகச் சீராக்க வேண்டிய பகுதிகளில் சிறுபாசனச் சிறப்பு திட்டத்தின் கீழ் குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. என். கிட்டப்பா : தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரிப் பாசனத்தின் கடைமடைப் பகுதிகளில் விவசாய ஆரம்ப காலங்களில் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடும், மழைக் காலங்களில் வெள்ளமும் ஏற்பட்டு வருகின்ற சூழ்நிலைகளை உடனுக்குடன் கவனித்து ஆவன செய்ய குறைந்தபட்சம் சீர்காழியில் தனி ஏ.இ. போட்டு செயல்படுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நான் எற்கனவே சொல்லியதுபோல் இதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

1969 செப்டம்பர் 12]

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : மழை காலத்தில் வீணாகக் கூடிய தண்ணீரைச் சேமித்து வைத்து மீண்டும் புதிய பகுதிகளுக்குப் பாசன வசதி கொடுக்கும் திட்டம் இதற்குள்ளே இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தகவல் இல்லை.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : தஞ்சை ஜில்லாவில் சீர்காழி கடைசி தாலுக்காவாக இருப்பதால் சீர்காழி தாலுக்காவுக்கும், தென்னாற்காடுக்கும் இணைந்த ஒரு எஸ்.இ. இருப்பதால் இரட்டை ஆட்சி முறை இருந்து சிக்கல் அளிப்பதாக இருக்கிறது. ஆகவே, சீர்காழிக்கு ஒரு தனி ஏ.இ. நியமிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இரட்டை ஆட்சி முறை இருப்பதாகச் சொல்லுவதற்கில்லை. ஒரு அதிகாரியின் ஆட்சிதான் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரை ஏற்கனவே பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

திரு. நா. காசிராமன் : தஞ்சை ஜில்லாவில் காவிரி டெல்டாவில் கடைமடைப் பகுதியில் மட்டுமல்லாமல் மேல் பகுதியிலும் கும்பகோணம் தாலுகாவில் வடிகால் சரியாக இல்லாமல் இருக்கிறது. அங்கு வடிகாலைச் சரி செய்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதுபற்றியும் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி : தஞ்சை மாவட்டத்தில் கடைமடைப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் பாயாமல் இருப்பதோடு மேற்குப் பகுதிகளில் வசதி படைத்தவர்களுக்காக 'பெட்டாம்' கட்டப் பட்டு தண்ணீர் பாய்வதால் கடைமடைப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் போவதில்லை. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது வடிகால் வசதிபற்றிய கேள்வி. தண்ணீர் வராதது பற்றியதல்ல.

எரும்பூர் ஏரியிலிருந்து வடிகால்

* 252 வினா.—**திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் :** மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

சிதம்பரம் தாலுக்கா வளையமாதேவி கிராமத்தில் மழைக் காலங்களில் தண்ணீர் தேங்கி போக்குவரத்து தடைப்படுவதுடன் அரிசனத் தெருவையும் நஞ்சை நிலங்களையும் பாழ்படுத்தி வருவதைத் தடுக்க எரும்பூர் ஏரித் தண்ணீர் தாராளமாகப்போகும் படி ஒரு கலுங்கு (வடிகால்) கட்டிக் கொடுக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

[1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம். அது நிர்வாகப் பொறியாளரின் ஆராய்ச்சியில் உள்ளது.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : இந்தப் பிரச்சினை ரொம்ப நாட்களாக இருந்து வருகிறது. மழைக்காலங்களில் போக்குவரத்து தடைப்பட்டு விடுகிறது, பஸ் போக்குவரத்து தடைப்பட்டு விடுகிறது. ஏரியின் பக்கத்தில்தான் ஹரிஜனத் தெரு இருக்கிறது. அவர்களுக்குள்ள கொஞ்சநஞ்ச நிலங்களும் அங்குதான் இருக்கின்றன. மழை பெய்தால் தண்ணீர் வடிவதற்கு ரொம்ப நாட்கள் ஆகின்றன. ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் உடனடியாகத் தலையிட்டு அங்கு ஒரு கலுங்கு கட்டிக் கொடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்த ஏரியின் பெயரே எரும்பூர் ஏரி, எரும்பு ஊறுவதுபோல் இருக்கிறது. இப்போது வேகமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி எண்கள் 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோள்படி, பின்னர் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். கேள்வி எண் 260.

THIRU K. VINAYAGAM: On a Point of Order, Sir. I want some clarification. The Hon. Minister is present here in full flesh and blood, in his wholesome capacity. Questions have been tabled and they are in the Agenda. Members are eager to know the answers. When such is the case, why should the Hon. Minister refuse to answer the question?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பிறகு எடுத்துக்கொள்ளப்படும், மறுக்கவில்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : பிறகென்றால்?
At the end of question-hour?

Mini-buses

* 260 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR
THIRU N. S. V. CHITHAN: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state:

(a) Whether mini-buses are being introduced by the State Transport Department;

(b) the places where they are introduced;

(c) the cost of the manufacture of these buses; and

(d) the passenger capacity?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) இல்லை.

(இ) முதல் (எ) வரை : இவ்வினாக்களுக்கு இடமில்லை.

1969 செப்டம்பர் 12]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : இந்த மினி பஸ் என்று அழைக்கப்படும் குட்டி பஸ் விடுவதை இந்த அரசாங்கம் கைவிட்டு விட்டதா அல்லது ஒத்திப்போட்டு இருக்கிறதா? இதுபோன்ற தொரு பஸ்ஸில் அமைச்சர் அவர்கள் பயணம் போய் வந்ததாகப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். அந்த யோசனை எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதை விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்த சிறு பஸ்களை ஒட்டுவது என்ற எண்ணம் கைவிடப்பட்டு விடவில்லை. நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால், நான்கு சக்கரங்களைக் கொண்ட பஸ்களை ஒட்டுவது என்றால் செலவு அதிகமாகிறது. ஆகவே, கட்டணத்தை உயர்த்தவேண்டி இருக்கிறது. மூன்று சக்கரங்களைக் கொண்ட “டெம்போவை” அரசாங்கம் ஒட்டுவது என்பது அவ்வளவு உயர்வாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் மட்டும் மூன்று சக்கரங்கள் உள்ள சில கார்களை ஒட்டி, பரிட்சை செய்து பார்த்து, ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு மீண்டும் அதன் முடிவைத் தெரிவிக்கும்படி, கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : இந்த மினி பஸ்களைப் பொறுத்த வரையில் மாதிரி பஸ்கள் இங்கு செகரட்டேரியேட்டுக்குக் கூட கொண்டுவரப்பட்டு அந்த பஸ்களை அமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிட்டதாகவும் அந்தப் படங்கள் கூட பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்றன. இம்மாதிரி முக்கியமான முடிவுகள் எடுக்கப்படுகிற நேரத்தில் அவற்றின் இலாப நஷ்டக் கணக்கைப் பார்த்து, அது சாத்தியமா இல்லையா என்பதைப்பற்றி முடிவு எடுத்த பிறகு இதைப்பற்றி பொது மக்களுக்குத் தெரிவிப்பது நல்லதில்லையா? முடிவுகள் எடுப்பதற்கு முன்பாகவே விளம்பரம் என்ற அளவில் இப்படி முடிவைத் தெரிவிப்பது என்பது எந்தக் கட்சிக்கும் நன்மை பயப்பதாக இல்லை என்பதை அரசாங்கம் உணருகிறதா? (விடை இல்லை.)

சாலை போக்குவரத்து வாரியம்

* 261 வினா.—**திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ‘சாலை போக்குவரத்து போர்டு’ நிறுவும் உத்தேசம் ஏதேனும் அரசுக்கு உண்டா?

(இ) ஆமெனில், அவ்வாறு நிறுவுவதின் முக்கிய நோக்கம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினா எழவில்லை.

[1969 செப்டம்பர் 12]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : இப்படி ஒரு 'சாலைப் போக்கு வரத்து வாரியம்' ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நீதிபதி சோமசுந்தரம் கமிஷன் ஏதாவது ஆலோசனை கூறியிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : தனிக் கேள்வி கேட்டால் நல்லது. ஏற்கனவே 10, 12 குழுக்கள் இருக்கின்றன. பற்பல பெயர்கள் இருக்கின்றன. இப்போது கேள்வி கேட்கப்பட்டிருப்பது, 'ரோடு டிரூஸ்டிக் கமிட்டி' என்பது பற்றியது. ஏற்கனவே 'ஸ்டேட் டிரூன்ஸ்போர்ட் அட்வைஸரி கமிட்டி' என்று 34 பேர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. அது தவிர, "ஸ்டேட் ரோடு டெவலப்மென்ட் அண்ட் டிரூஸ்டிக் ப்ளானிங் கமிட்டி" என்று 11 பேர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கமிட்டிகள் இருக்கின்றன. இவ்வாறு பல கமிட்டிகள் இருப்பதால் இன்னும் ஒரு 'ரோடு டிரூஸ்டிக் கமிட்டி' தேவை இல்லை என்று கருதப்பட்டது.

திரு. கே. வினாயகம் : நீதிபதி சோமசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் இதுமாதிரி 'ரோடு டிரூஸ்டிக் போர்ட்' ஆக வைத்தால் அதிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு அன்றாடத் தகவல்கள் நன்றாகக் கிடைக்கும், இம்பீரஸ் செய்வதற்கு அலுவலமாயிருக்கும் என்று யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்கள் படித்துப் பார்த்தார்களா? இல்லையா? சென்னையில் முன்பெல்லாம் 'ஸ்டீட் டிரூன்ஸ்போர்ட் அட்வைஸரி கமிட்டி' என்று ஒன்று இருந்ததே, அதை ஏன் இப்போது ரத்து செய்து விட்டார்கள்? அதைத் திரும்பவும் அமைக்க மந்திரி அவர்களுக்கு ஆலோசனை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : 'ஸ்டீட் ரோடு டெவலப்மென்ட் அண்ட் ப்ளானிங் கமிட்டி' என்றிருக்கிறது. அது தவிர தனியாக வேறு கமிட்டிகள் சில போடுவதற்கு அரசு ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறது.

Madras-Bangalore Bus Service

* 262 Q.—**THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH :** Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state :

(a) whereas it is proposed to ply more State Transport buses from Madras to Bangalore, via Krishnagiri and Hosur Towns in view of the increasing traffic; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவுக்கு இடமில்லை.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR : On the 27th November 1968, a meeting was held between the then Transport Minister of Tamil Nadu (the present Chief Minister) and the Transport Minister of Mysore State. In that meeting, certain decisions were taken. I am taking both questions 262 and 263 together.

1969 செப்டம்பர் 12]

THIRU K. VINAYAKAM: On a point of Order, Sir. The Hon. Minister cannot take the other question also unless you, Mr. Speaker, permit. The Hon. Minister cannot answer for a further question, unless called to do so by the Chair.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: The question is by Thiru K. S. Kothandaramiah. I am answering both his questions.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இரண்டு கேள்விகளையும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டாவது கேள்வியைக் கேட்காத மட்டில் விடை கொடுக்கக் கூடாது. (ஆரவாரம்). கேள்வி எண் 263.

* 263 Q.—**THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH:** Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state :

(a) whether the proposal to arrange for the inter State Bus Service from Bangalore to Hosur (in our State) on a reciprocal basis has been finalised and agreement reached with the Government of Mysore; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: (a) and (b) : On 27th November 1968, at a meeting of the two Ministers, certain decisions were taken. The decisions related to the operation of the routes between the State of Tamil Nadu and the State of Mysore on a reciprocal basis. According to that basis, certain routes were to be operated by Tamil Nadu either in private or public sector. Certain other routes were to be operated by Mysore in private or public sector. Among the routes to be operated by Tamil Nadu are :—

Bangalore-Pondicherry via Hosur

Bangalore-Krishnagiri via Hosur

Bangalore-Dharmapuri via Hosur

Bangalore-Denkinikotta via Hosur

Bangalore-Bagalur via Hosur

Madras-Ranipet-Vellore-Ambur-Bargur

Certain other routes are also there. These routes are to be operated by Tamil Nadu. Among the routes to be operated by Mysore are :—

Bangalore-Uddanapalli via Hosur.

Bangalore-Denkinikotta

Certain other routes are also there. Operation and implementation of the agreement are under consideration and under process.

[1969 செப்டம்பர் 12]

ம. ப.
10-00

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, while I express my thanks to the Hon. Minister for his kind reply, I may say that Hosur is the only taluk through which the entire traffic from Bangalore side has to come to Madras State and vice-versa. We do not have direct buses from Bangalore—Madras via Hosur. Thousands of people are coming from Mysore State to South and people who have taken appointments frequently come from Bangalore. We have got only one bus from Bangalore to Madras and it is always crowded. There is lot of traffic and Hosur becomes a bottleneck. If more direct buses are allowed to ply to Tiruchi, Madurai and other places via Hosur, we can avoid the bottleneck. Will the Hon. Minister order for more direct buses?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: I mentioned a number of routes between Bangalore and Hosur which have been allotted to Tamil Nadu under the Inter-State agreement. The operation and implementation of this agreement are under consideration and under process. Due consideration will be given to the suggestion given by the hon. Member.

THIRU B. VENKATASWAMY: May I know whether there is any proposal to introduce upstairs buses between Bangalore and Madras in view of the heavy passenger traffic?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: The matter is again under consideration. This is an inter-State matter and anything to be done has to be done by agreement between the two States.

ஏலக்காய் பயிரிடுதல்

* 264 வினா.—**திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்:** மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) காட்டிலாகாவின்மூலம் ஏலக்காய் விவசாயத்திற்கு குத்தகைக்கு விடும் நிலம் ஒரு நபருக்கு எவ்வளவு?

(இ) இந்த அளவில் ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா வித்தியாசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: (அ) ஏலக்காய் பயிரிடுவதற்காக 50 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட காட்டு இலாக்கா நிலம் எவருக்கும் குத்தகைக்கு விடப்படமாட்டாது.

(இ) எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஒரேவிதமான விதிதான் உட்பற்றப்படுகிறது.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: சார், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு மாத்திரம்தான் இந்தச் சட்டத்திலேயிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதன் விவரம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : 1961-ஆம் ஆண்டு அப்படி ஒரு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருந்தது. இப்பொழுது சி.சி.எல்பி-னுடைய பரிந்துரையின் பேரில் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஒருவிதமான விதிதான் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க இப்பொழுது ஒரேவிதமான விதிதான் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது.

ஹாஜி ம. மு. பிர் முஹம்மது : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பொதிகை மலையில் இருக்கும் அடர்ந்த காடுகளில் இயற்கையாகவே ஏலக்காய் பயிராகியிருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து அவைகளைக் குத்தகைக்கு விடும் அளவுக்கு அரசு முயற்சிக்குமா? அதனால் அரசாங்கத்திற்குப் போதிய வருவாய் கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : நல்ல காரியங்களைப் பரிசீலிக்கலாம். ஆனால், குத்தகைக்கு விடுகின்ற முறையில் எங்ஙனக்கு ஏலக்காய் வரும் சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது என்று பரிசீலித்து நாங்கள் விட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஏலக்காய் வருவதாகயிருந்தால் விடலாம்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : சார், இந்த ஏலக்காய் விளையக்கூடிய நிலங்களை அரசாங்கம் கடுதலாக எத்தனை வருஷம் வரை குத்தகைக்கு விடலாம் என்று அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இப்பொழுது இருக்கின்றபடி 25 ஆண்டுகாலத்தான் விடப்படும்.

திரு. மா. பா. சாரதி : தலைவரவர்களே, வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் ஏலகிரி மலையிலும், ஜவ்வாறு மலையிலும் ஏலக்காய் விளையும் நிலம் இருக்கிறது. அதை சர்க்கார் குத்தகைக்கு விட முற்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : மாநிலத்திலே எங்கேயாவது ஏலக்காய் விளையும் தகுதியுள்ள நிலங்கள் இருந்து, 50 ஏக்கருக்குக் கீழே எவ்வளவு கேட்டாலும், அதற்கு மேல் இல்லாத அளவுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டுவருகிறோம். அப்படியிருந்தால் கொடுக்கலாம்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : இப்பொழுது காடுகளைக் குத்தகைக்கு தனியாருக்கு விடுவதற்குப் பதிலாக கோவாப்பேட்டில் சொஸைட்டிகளுக்கு விடப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இப்பொழுதுதான் அந்தத் திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. டி. எஸ். ஆதிழலம் : சார், ஏலக்காய் தோட்ட விஷயத்திலே மாத்திரம்தான் உச்சவரம்பு 50 ஏக்கரா? மற்ற காட்டு விளைபொருள்களுக்கும் உச்சவரம்பு இருக்கிறதா?

[1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ஒவ்வொரு விதமான நிலத்திற்கு ஒவ்வொரு வரம்பு இருக்கிறது. ஏலக்காயைப் பொறுத்தவரையில் 50 ஏக்கராவுக்குக் கீழே.

‘அமிர்தி காடு’

* 265 வினா.—**திரு. மா. பா. சாரதி :** மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடார்க்காட்டிலுள்ள ‘அமிர்தி காட்டை’ (Amirthy Forest) அபிவிருத்தி செய்யும் உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா?

(இ) வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளனவா?

(உ) ஆம் எனில், எவ்வளவு செலவில்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) ஆம்.

(இ) அமிர்தி குன்னிகுளம் சாலை வேலை 1969-70-ல் துவக்கப் பட்டிருக்கிறது?

(உ) ரூபாய் 40,000 சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மா. பா. சாரதி : தலைவரவர்களே, அமிர்தி காட்டில் சுற்றுலாப் பயணிகள் அவ்வப்பொழுது அதிகமாக வந்து, போவதால் மேலும் விரிவுபடுத்தி, சுற்றுலா மாளிகையை சீர்செய்து அங்கு அமைக்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அது சுற்றுலா இடமாக இருப்பதுபற்றி அரசாங்கத்திற்குக் கவனம் இருக்கிறது. சாலை வசதிக்காக 40,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரை ‘சாங்க்சவரி’ அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்ட சமயத்திலே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ‘ஒர்க்கிங் போர்ட்’ மூலமாகப் புதிதாக அமைக்க வேண்டாம், ஏற்கெனவே உள்ள ‘சாங்க்சவரி’-யை விரிவுபடுத்த வேண்டும், ‘ஸு’-க்களைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே செய்து வருகிறோம். நல்ல போக்குவரத்து வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று 40,000 ரூபாய் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறோம்.

திரு. மா. இராசாங்கம் : தலைவரவர்களே, இந்த அமிர்தி காட்டைப் போல், தமிழ்நாட்டில், தென் மாவட்டங்களில் ஏராளமான காடுகள் மலையோரங்களில், மரங்கள் இல்லாமல், வேறு எதுவும் உண்டாகாமல், ஆனால் விவசாயத்திற்குப் பயனுள்ள டெங்சளாகப் பல மலையடிவாரங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தும் முறையில் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இப்பொழுதே சூமரி சாகுபடி என்று குத்தகைக்கு விடப்படுகிறது. ஆனால், இப்பொழுதிருக்கும் நிலம், அண்மையிலுள்ள மாநிலங்களை, பல மாநிலங்களை ஒத்துப்

1969 செப்டம்பர் 12]

பார்க்கும்பொழுது, காடு மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், அதிகமான நிலங்களைத் தனியாருக்கு விடுவது முறை இல்லை. விவசாயத்திற்குத் தகுந்த இடங்கள் இருப்பதாகத் தெரிவித்தால்கூட சாகுபடிக்கு விடலாம்.

Radio Programmes

* 253 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether any study has been undertaken into the scheme of Community listening to radio programmes in this State?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இம்மாநிலத்தில் வானொலி நிகழ்ச்சிகளை மக்கள் சமுதாயத்தினர் கேட்கும் திட்டம் குறித்து ஆய்வு ஏதும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தற்பொழுது சென்னை, திருச்சி வானொலி நிலையங்களிலிருந்து ஒலிபரப்பப்படும் வர்த்தக ஒலிபரப்பு ஜனாஞ்சகமாக இருக்கிறது. ஆனால், சக்தி வாய்ந்த அலைகளினால் ஒலிபரப்பப் படாததினால், தொலை தூரங்களிலேயுள்ளவர்கள் சரியாகக் கேட்க முடியவில்லை. எனவே, சக்தி வாய்ந்த முறையில் ஒலிபரப்புவதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு யோசனை கூறுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இந்தக் கேள்வியின் மூலக் கருத்தானது, கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் வானொலி எந்த வகையில் பயன்படுகிறது என்பதைக் கொண்டது. அதற்கான குறிப்புரைகளின் அடிப்படையில், ஒவ்வொரு நாளும் 7½ மணி முதல் 8 மணி வரை திருச்சி வானொலி நிலையம் கிராம வளர்ச்சித் திட்டங்களைக் குறித்த நிகழ்ச்சிகளை மிகச் சிறப்பாக நடத்தி வருகிறார்கள்.

திரு. கொடவாசல் சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவரவர்களே, இந்த வானொலி நிகழ்ச்சியில், விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், சட்ட சபை நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெறும் வகையில் மத்திய அரசுக்கு யோசனை கூறுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி, வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கிராம மக்கள் எந்த அளவுக்குக் கேட்கிறார்கள் என்பது பற்றியது.

திரு. இல. பலராமன் : தலைவரவர்களே, வானொலி நிலையத்தின் மூலமாகக் கிராம அபிவிருத்திக்கும், கிராம விவசாய உற்பத்திக்கும், கிராம விவசாயிகள் சங்கங்கள் மூலமாகக் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு வானொலி பதில் தருகின்றது. கிராம விவசாயிகள் சங்கம் தமிழ்நாடு பூராவும், எத்தனை இருக்கின்றன? எத்தனை நல்லமுறையில் செயல்படுகின்றன?

[1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அதற்கான முழுப் புள்ளி விவரம் இல்லை. என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமேயானால், 12,000 'ரூரல் ரேடியோ ஃபாரம்ஸ்' நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருவதாக அறிகிறேன்.

நகராட்சிகள்

* 254 வினா.—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அருப்புக்கோட்டை நகரசபைத் தலைவர் அப்பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டாரா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

* 255 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாயூரம் நகராட்சி நிர்வாகத்தின் மீது புகார் மனுக்கள் ஏதேனும் அண்மையில் அரசுக்கு வந்துள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், அவற்றின் மீது அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Corporation Council Elections

* 256 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether walls of a Corporation High School were demolished in connection with the location of voting booths for Madras Corporation Council elections in 1968?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஆம். ஏழு உயர்நிலை பள்ளிகளில்.

திருச்சிராப்பள்ளியில் புதைச் சாக்கடைத் திட்டம்

* 257 வினா.—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

1969, செப்டம்பர் 12]

திருச்சி பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்திற்கு நிதி திரட்டும் வகையில் லாட்டரி சீட்டு நடத்த திருச்சி நகர சபையில் இருந்து அனுமதி கோரி தமிழக அரசுக்கு ஏதேனும் தகவல் வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஆம்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்தப் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு ரூபாய் மதிப்பிடு போடப் பட்டிருக்கிறது? இதுபற்றி திருச்சி நகராட்சி ஆணையாளரிடமிருந்து ஏதாவது அனுமதி வேண்டுமென்று குறிப்புகள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்திற்கு நிதி திரட்டும் வகையில் பரிசு சீட்டு நடத்த அனுமதி வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு விவரம் இல்லை.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, நகராட்சி மன்றங்கள் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் அமைக்க ஷெட்யூல் பாங்குகள் தனிப்பட்ட முறையில் நகராட்சிக்குக் கடன் வழங்க முன் வந்திருக்கின்றன. இதற்கு நமது அரசாங்கம் நகராட்சிகளுக்கு அனுமதி கொடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால், பரிசீலித்து, அனுமதி கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டங்களை நகரங்களில் நிறைவேற்றுவதற்கு எல்.ஐ.சி.-யிடமிருந்து கடன் உதவி கேட்பதாக முன்பு திட்டம் இருந்ததே, அது கைவிடப்பட்டதா, அல்லது அதுபற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : குடி நீர் வழங்கல், பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் போன்றவைகளுக்கு எல்.ஐ.சி.-யை அனுசி அரசாங்கம் உதவி கேட்டிருக்கிறது. அவர்களும் கணிசமான தொகை தருவதாக வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : திருச்சி புதை சாக்கடைத் திட்டம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? இந்த திட்டத்தை நீண்ட நாட்களாக மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு இந்தத் திட்டத்தை எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போடவும்.

[1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அதற்கான முழுப் புள்ளி விவரம் இல்லை. என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமேயானால், 12,000 'ரூரல் ரேடியோ ஃபாரம்ஸ்' நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருவதாக அறிகிறேன்.

நகராட்சிகள்

* 254 வினா.—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அருப்புக்கோட்டை நகரசபைத் தலைவர் அப்பதவியிலி விருந்து நீக்கப்பட்டாரா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

* 255 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாயூரம் நகராட்சி நிர்வாகத்தின் மீது புகார் மனுக்கள் ஏதேனும் அண்மையில் அரசுக்கு வந்துள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், அவற்றின் மீது அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

Corporation Council Elections

* 256 Q.—THIRU G. GOMATHYSANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether walls of a Corporation High School were demolished in connection with the location of voting booths for Madras Corporation Council elections in 1968?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஆம். ஏழு உயர்நிலை பள்ளிகளில்.

திருச்சிராப்பள்ளியில் புதைச் சாக்கடைத் திட்டம்

* 257 வினா.—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

[1969 செப்டம்பர் 12]

புயல் நிவாரணம்

* 258 வினா.—திரு. சா. மெய்யப்பன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கல்லல் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்தும், சாக்கோட்டை பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்தும், 1967-ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட கண்மாய்கள், ரோடுகள் முதலியவைகளின் மராமத்துக்கு விவரங்கள் அனுப்பி மராமத்து மானியம் கோரப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனும் எவ்வளவு கோரியது?

(உ) எவ்வளவு பணம் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) கல்லல் பஞ்சாயத்து யூனியனிடமிருந்து மானியம் கோரி வந்துள்ளது. சாக்கோட்டை பஞ்சாயத்து யூனியனிடமிருந்து வரவில்லை.

(இ) ரூ. 88,000 கோரப்பட்டது.

(உ) தலைமைப் பொறியாளரிடமிருந்து (நெடுஞ்சாலை கிராமப் பணி) வரப்பெற்ற திட்ட மதிப்பீடுகளில், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பாதை வேலைகளுக்கென்று ரூ. 39,450 கல்லல் ஊராட்சி ஒன்றியத்துக்கு வழங்கப்பட்டது. (சாக்கோட்டைக்கு தொகை ஒன்றும் வழங்கவில்லை.)

தலைமைப் பொறியாளரிடமிருந்து (நீர்ப் பாசனம்) வந்த திட்ட மதிப்பீட்டில் வெள்ளத்தடுப்புகளுக்கான வேலைக்காகவும், கரை வழிந்தோடும் குளங்களின் கரைகளைத் திடப்படுத்துவதற்கும் ரூ. 2,54,390-ம் ரூ. 2,63,070-ம் முறையே சாக்கோட்டை, கல்லல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

திரு. சா. மெய்யப்பன் : தலைவர் அவர்களே, கண்மாயில் கட்டிய கலுங்குகள் மட்டம் சரியில்லாததாலும், நீர்ப்பிடி நிலங்களில் ஆக்கிரமிப்பு காரணமாய் கண்மாய் சுருங்கு கரைகள் பலவினமாகி விட்டதாலும், கண்மாயில் உடைப்புகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க கலுங்குகளையும் கண்மாய் நீர் மட்டங்களையும் புனராலோசனை செய்து பாதிப்புகளைத் தடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைமைப் பொறியாளர் சீர்படுத்துவதற்காகத்தான் அந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

1969 செப்டம்பர் 12]

சீர்காழி நகரப் பஞ்சாயத்து

* 259 வினா.—திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள சீர்காழி நகரப் பஞ்சாயத்தை முனிசிபாலிட்டியாக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இல்லை.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : சார், சீர்காழியை நகரசபையாக்குவதற்குப் போதுமான மக்கள் தொகையும் இருக்கிறது என்று கூறி இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இரண்டிலேயும் முயற்சித்தோம். ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ அது ஒத்திக்கொண்டே போகிறது இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது அதைச் சேர்த்து நகராட்சி ஆக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கும் பேரூராட்சிகளை நகராட்சிகளாக்குவதற்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை. ஒரு பேரூராட்சியை நகராட்சியாக உயர்த்துகிறபோது குறைந்தது 20,000 மக்கள் தொகை, அதோடு ஒரு இலட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைவில்லாத வருமானம் வரவேண்டுமென்பதுதான் இப்பொழுது இருக்கிற நிலை. ஆனால் இந்த இரண்டும் இருந்தால் மட்டிலும் ஒரு நகராட்சி சீரிய முறையில் செயல்படும் என்று நாம் எதிர்பார்த்துவிட முடியாது. பேரூராட்சியை நகராட்சியாக மாற்றுவதன்மூலம் மக்களுக்குப் பயன்தரத்தக்க வகையில் அதனுடைய வருமானம், மற்றைய சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றனவா என்பதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்துத்தான் முடிவு எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவேதான் அத்தகைய நிலைகளை எல்லாம் கருத்திலே கொண்டு இத்தகைய மாற்றங்கள் செய்கிற உத்தேசம் எதுவும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக் குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் உறுப்பினரால் அல்லுரை சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(அ) கோவில்பட்டி வட்டாரத்தில் கைநெசவுத் தொழிலாளர் வேலையின்மையும், நிவாரண நடவடிக்கைகளும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் கோவில்பட்டி வட்டாரத்தில் கைநெசவுத் தொழிலாளர்கள் இரண்டு மாதகாலமாக வேலையில்லாமல் பட்டினி

[பேரவைத் தலைவர்] [1969 செப்டம்பர் 12]

கிடக்கும் நெருக்கடி நிலை பற்றி, அந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு அரசு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கோரி ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது அரசினுடைய அன்றாட அலுவல்களுக்கு உட்பட்ட காரணத்தாலும், இதை விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாத காரணத்தாலும் இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(ஆ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சில கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. டி. மார்டின் அவர்கள், இராமநாதபுரம், சிவசங்கை, திருப்பத்தூர், விருதுநகர், காரைக்குடி ஆகிய நகராங்கலிலிருக்கும் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டிருப்பது பற்றிய அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்தை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கோரி, ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளார்கள். வேலைநிறுத்தம் குறித்து விவாதிக்க அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டியதில்லையென்று விதிகளில் உள்ள காரணத்தால் இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(இ) சென்னை நந்தம்பாக்கத்திலுள்ள அறுவைச் சிகிச்சை கருவிகள் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை கதவடைப்பும், அங்குள்ள பள்ளி மூடப்பட்டதும் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. சி. கோவிந்த ராசன் அவர்கள் சென்னை நந்தம்பாக்கத்திலுள்ள மத்திய அரசின் நிறுவனமான அறுவை சிகிச்சைக் கருவிகள் உற்பத்தித் தொழிற்சாலையின் நிர்வாகம் கதவடைப்பு செய்திருப்பதோடு, அங்கே இருக்கும் பள்ளிக்கூடத்தையும் மூடிவிட்டதனால் தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமலும், மாணவர்கள் படிக்க முடியாமலும் இருக்கும் நிலையை விவாதிக்க வேண்டுமென்று ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கதவடைப்பு, வேலை நிறுத்தம் போன்றவைகளை விவாதிப்பதற்காக அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டியதில்லையென்று நம்முடைய விதிகள் கூறுகின்ற காரணத்தால், இதற்கும் நான் அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு

(3) தகவல் கோரல்

காவிரி ஆற்று நீர்ப் பங்கீடு பற்றிய விவர அறிக்கை குறித்து.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அண்மையிலே காவேரித் தண்ணீரை மைசூர் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள முடிவெடுத்ததாகவும் அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று விவாதித்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டினுடைய பாசனம் பாதிக்கப்படும் வகையிலும், எதிர்காலத்தில், விவசாயம்

1969 செப்டம்பர் 12] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

பாதிக்கப்படும் வகையிலும், காவேரி நீரை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, காவேரி நதி நீர்ப் பங்கிடு திட்டத்தைப் பற்றி மத்திய சர்க்காரினுடைய நிலை என்ன? நம்முடைய சர்க்கார் நிலை என்ன என்பவற்றை விளக்கும் அறிக்கை இங்கு வைக்கப்படவில்லை யென்று தெரிகிறது. அதை எப்பொழுது வைப்பார்கள்? எப்பொழுது தமிழ்நாட்டு சர்க்காரினுடைய திட்டம் இது என்று விளக்கமாகச் சொல்லி அறிக்கை வைப்பார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது சம்பந்தமாக நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலே மத்திய நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சரையும், பிரதம அமைச்சரையும் சந்தித்து நம்முடைய குறைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களும் இது சம்பந்தமான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்டத்திலேயே இது சம்பந்தமாக சட்டமன்றத்திற்கு விவரமான, விரிவான அறிக்கை அளிப்பது பொது நலனுக்கு உகந்ததா என்பது ஒரு கேள்வி. அதன்மூலம் இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு சுமுகமான முடிவு காண்கிற நிலைமைகள் பாதிக்கப்படுமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கிற சிரத்தையை, அக்கறையை இந்த அரசாங்கம் பாராட்டுகிறது. 1974-வது வருடம் முடிய, நம்முடைய ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. மைசூர் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, மத்திய அரசாங்கத்தையும் கேட்காமல், மற்றவர்களையும் கேட்காமல், சில வேலைகளுக்கான சில குறிப்புகளை அவர்களாகவே, தன்னிச்சையாகவே, தயாரித்து, வேலைகளை மேற்கொள்ள முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது முறையானது அல்ல. இவை இரண்டு மாநிலங்களுக்குரிய உறவுகளையும், அவர்களுடைய உரிமைகளையும் கூட மரியாதைப் படுத்துவது ஆகாது. இருந்தாலும், அண்டை மாநிலங்கள் ஒற்றுமையாக இருந்து கவனிக்க வேண்டிய காரியமாக இருக்கிற காரணத்தினால், இதனால் ஏற்படுகிற பொறுப்புகளையும் நமக்கு ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளையும் குறித்து பிரதம மந்திரி அவர்களிடத்திலே முறையிடப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய நீர்ப் பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் முறையிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கொண்டு அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று கூறிய காரணத்தினால், அதை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இந்தக் கட்டத்தில் விட்டு விட வேண்டுமென்றும் தமிழ்நாட்டினுடைய நலன்கள், தமிழ்நாட்டுக்குரிய பாத்தியதைகள் இவைகளைப் பெறுவதற்கு அரசாங்கம் மிகுந்த சிரத்தையுடன் பணியாற்றும் என்றும் அறிவிக்கிறேன்.

[1969 செப்டம்பர் 12]

4. நடைமுறைக் கேள்வி.

எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தனிச் சலுகை

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of order. Several hon. Members including myself have given notice of an adjournment motion on the subject. But the hon. the Leader of the Opposition has got precedence over the hon. Members who have already given notice of the adjournment motion and he rose on a point of clarification and a reply was given. I presume the hon. the Leader of the Opposition has not given notice of an adjournment motion. (Thiru P. G. Karuthiruman rose.) I will finish my speech and then the hon. the Leader of the Opposition can speak. The hon. the Leader of the Opposition who has not given notice of an adjournment motion has been given precedence over the hon. Members who have given notice of an adjournment motion pointing out that the ayacutdars in the Thanjavur and the Tiruchirappalli districts will be completely affected by the Cauveri Projects including the Hemavathi Project envisaged by the Mysore Government. I want to know what is the order followed in this House in regard to this matter. I want a ruling from the Chair..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையில் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சம உரிமை இருக்கிறது என்றாலும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சில சலுகைகள், மற்ற உறுப்பினர்களைவிட ஒரு சின்ன சலுகை இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திலே நானேகூட ஒரு முறை கூறி, தீர்ப்பளித்திருக்கிறேன். உறுப்பினர்கள் கொடுத்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள் எல்லாம் கையிலே இருக்கின்றன. நான் தீர்ப்பளித்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறேன் அவைகளின்மீது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன பேசப் போகிறார் என்று எனக்கு முன்னால் தெரியாது அல்லவா? அவர்கள் எழுந்து பேசுவது முறையல்ல என்று நீங்கள் கூறினீர்கள். அதனால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏதாவது பேச எழுந்திருக்கலாமா, எழுந்திருக்கக்கூடாதா இது போல என்றால், அவர்களுக்கு மற்ற உறுப்பினர்களைக் காட்டிலும் ஒரு தனிச் சலுகை இருக்கிறது என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதை ஒட்டித்தான் அவர்கள் இப்பொழுது இதைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு பிஸினஸ் முடிந்து தாங்கள் அடுத்த பிஸினஸுக்குப் போவதாக நினைத்து நான் எழுந்து இதைச் சொன்னேனே தவிர, இல்லாவிட்டால் எழுந்திருந்திருக்க மாட்டேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எப்பொழுதும் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குத் தனிச் சலுகையா, தனிச் சலுகையா என்று கேட்கிறார்கள்.

1969 செப்டம்பர் 12] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

According to May's Parliamentary Practice, the Leader of the Opposition can ask for change in order of business.

என்ற நிலையிலே தான் நான் அபூர்வமாக எழுந்து முக்கியமான பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் தான் பேசுகிறேனே தவிர, என்னுடைய தனிப் பெருமைக்காக அல்ல. தமிழ் நாட்டுப் பெருமைக்காகவும், தமிழ் மக்களுடைய உரிமைக்காகவும், தமிழக அரசு இதை எதிர்த்து நிற்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், நாமும் அரசாங்கத்தோடு கூட நிற்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகவும்தான் நான் எழுந்து சொன்னேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எப்பொழுதும் 'இவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது' என்று கேட்கிறார்கள். இவர்களைவிட எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்தக் கட்சியைவிட எங்கள் கட்சிக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்கள் 'இவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது' என்று கேட்டதை வாபஸ் பெற வேண்டும்

DR. H. V. HANDE: On a point of personal explanation The hon. Leader of the Opposition has accused me and my party. I now charge the Congress Party in Mysore State for having brought it...

(திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் எழுந்திருந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள், 'இந்த அவையிலே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது, நான் அதைப்பற்றி ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன், அந்த நேரத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எழுந்து பேசலாமா' என்பது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எழுப்பிய வாதம். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சில நேரங்களிலே அப்படி எழுந்து பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது, சலுகை இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய தீர்ப்பு. ஆனால் "இவர்களைக் காட்டிலும் எனக்கு உரிமை இருக்கிறது, என்னுடைய கட்சிக்கு உரிமை இருக்கிறது" என்றெல்லாம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பேசுவதற்கு உரிமை கிடையாது. மறுபடியும் அதன் மீது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், 'இவர்களுக்கு எங்கள் கட்சியைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது, இவர்கள் கட்சியைப் பற்றியும் என்னால் பேசமுடியும்' என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டே போவது நல்லது அல்ல. இப்பொழுது பிரச்சனை என்னவென்றால், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சில நேரங்களில் எழுந்து பேசலாமா, பேசக்கூடாதா என்பது தான். அதைப்பற்றித்தான் நான் தீர்ப்பு அளித்துவிட்டேன்

(டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எழுந்திருந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள்.

DR. H. V. HANDE: I should be allowed to speak.

[1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் முதலில் உட்காருங்கள்.

(திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்கள் எழுந்திருந்தார்கள்.)

DR. H. V. HANDE : You have allowed the hon. Leader of the Opposition to speak. So you must allow me also. He has insulted me.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவர் எழுந்து நிற்கும்போது உறுப்பினர்கள் அமர வேண்டும் என்ற விதியை முதலில் உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நான், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது நியாயம் அல்ல, முறையல்ல என்று குறிப்பிட்டுவிட்டேன். அதற்குப் பிறகும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எழுந்திருந்து பேசுவது முறை அல்ல.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அவர் பேசிவிட்டாரே?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது நியாயம் அல்ல, முறையல்ல என்று சொல்லிவிட்டேனே. உங்களையும் பேசவிட்டு, அது முறையல்ல என்று சொல்ல வேண்டுமா? அப்படி நீங்களும் பேசி, அவர்களும் பேசிக்கொண்டிருந்தால், அது நன்றாக இருக்குமா? அப்படிப் பேசிக் கொண்டே போவது முறையல்ல, நல்லது அல்ல.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் அப்புறம் ஆகட்டும். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் பிறகு எழுப்பலாம்.

(2) ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) காவிரி ஆற்றில் ஹேமாவதி இன்னும் மற்ற அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற மைசூர் மாநிலம் எடுத்துள்ள முடிவும், அதனால் தமிழ்நாட்டில் சில மாவட்டங்களில் ஆயக்கட்டுதார்களும் பாசனமும் பாதிக்கப்படும் நிலையும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கீழ்க்கண்ட ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் :—

“I move that this House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz., the serious situation arising in Tamil Nadu as a result of the decision of the Mysore Government to go ahead with the Hemavathi and other projects on the Cauvery river, which will result in the sufferings of the Ayacutdars in Tiruchirappalli and Thanjavur districts and the likelihood of a short fall in the agricultural production of our State.”

திரு. கரு. சீமைச்சாமி. அவர்கள் ஓர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது,

காவிரி ஆற்றில் ஹேமாவதி இன்னும் மற்ற அணைக்கட்டுத் திட்டங்களை 113
நிறைவேற்ற மைசூர் மாநிலம் எடுத்துள்ள முடிவும், தமிழ்
நாட்டில் சில மாவட்டங்களில் ஆயக்கட்டுதாரர்களும், பாசனமும்
பாதிக்கப்படும் நிலையும்

1969 செப்டம்பர் 12] [பேரவைத் தலைவர்]

“மைசூர் மாநிலத்தில் காவேரிப் பாசனத்தை விரிவுபடுத்தும் நோக்கத்துடன், அணைக்கட்டுத் திட்டங்களைத் தீவிரமாக நிறைவேற்றுவது என மைசூர் அரசு முடிவு எடுத்திருப்பதால் அதனால் தமிழ் நாட்டில் எதிர்காலத்தில் பாசன சம்பந்தமாக ஏற்படக் கூடிய சிக்கல்களையும் அபாயத்தையும் பற்றி விவாதிக்க”
பேரவையின் நடவடிக்கைகளை ஒற்றி வைக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள்,

“மைசூர் அரசாங்கம் நமது மாநிலத்துக்கு வருகின்ற காவிரி நதியின் குறுக்கே மைசூர் மாநிலத்தில் பல அணைகள் கட்ட திட்டமிட்டிருப்பதால், நமது மாநிலத்திற்குக் கிடைக்கும் தண்ணீரின் அளவு குறைந்து விடுவதால் ஏற்பட்டுள்ள அவசரமும் பொது முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்க”
பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒற்றி வைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் அவர்கள் இதைப்பற்றி ஒரு மணி நேர விவாதம் வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது இங்கே இல்லை. அவர்கள் வந்தவுடன், அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில், இதைப்பற்றி ஏதாவது விவாதம் நடத்தவேண்டுமா, அல்லது ஒரு அறிக்கையைப் பேரவையின் முன்வைத்து, அந்த அளவோடு திருப்தி அடைந்து விடலாமா என்பதைப்பற்றி விவாதம் செய்யலாம் என்று இருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானங்கள் இப்பொழுது தேவையில்லை என்று கூறி, அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

(உ) கோவில்பட்டி, சாத்தூர் வட்டாரத்திலுள்ள சிறு தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர் சேவை தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அளித்து வந்த விற்பனை வரி விலக்கை நீக்கியதும் அதன் விளைவுகளும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, உறுப்பினர் திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்கள் ஒரு ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது,

“கோவில்பட்டி, சாத்தூர் வட்டாரத்திலுள்ள சிறு தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர் சேவை தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 1968 மார்ச்சு வரை அளித்து வந்த விற்பனை வரி விலக்கை நீக்கி விட்டதால், இரட்டை விற்பனையால் சிறு தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்பட்டு 6-9-1969 முதல் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டு, தொழிற்சாலை நடத்த முடியாத நிலை இருப்பதால், மீண்டும் மேற்படி சங்கங்களுக்கு விற்பனைவரி விலக்களிக்க

114 கோல்லப்பட்டி, சாத்தூர் வட்டப்பகுதியிலுள்ள சிறு தீப்பெட்டி உற்பத்தி யாளர் சேவை தொழில் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அளித்துள்ள விற்பனை வரி விலக்கை நீக்கியதும், அதன் விளைவுகளும்

[பேரவைத் தலைவர்] [1969 செப்டம்பர் 12]

வேண்டும் என்ற அவசரப் பொது முக்கியமான விஷயத்தை விவாதிக்க பேரவையின் அலுவல்களை ஒற்றிவைக்கவேண்டும்” என்று தீர்மானம் கொடுத்துருக்கிறார்கள்.

இந்த விஷயம் அரசாங்கத்தின் அன்றாட நடவடிக்கைகளுக்கு உட்பட்டிருக்கும் காரணத்தினால், இதற்கு அனுமதி தர மறுக்கிறேன்.

5. கவன ஈர்ப்பு.

(அ) சென்னை தேனும்பேட்டையில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தும், நிவாரண நடவடிக்கைகளும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Finance to a matter of urgent public importance, viz., the outbreak of a major fire accident in Giriappa Road and Sathyamurthy Nagar in Teynampet (Madras City) on the morning of 19th August 1969 destroying nearly 150 huts and taking the life of one woman and a ten month old child, and the need to institute immediate relief measures and rehabilitate the affected persons.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, A fire accident took place at 10-30 a.m. on 19th August 1969 at Giriappa Road and Satyamurthy Nagar in T. Nagar area of Madras City. Hundred and fifty-two huts were gutted by the fire, and 291 families were rendered homeless. Thirumathi Kanaka, aged 20 and her six month old female child died in the fire accident.

The Mayor, Corporation of Madras, the Collector of Madras and the Commissioner, Corporation of Madras inspected the scene of the fire accident and ordered for the immediate relief measures to be taken. On the same day evening at 4-45 p.m., the Governor and his wife visited the fire affected area. The Governor sanctioned a sum of Rs. 6,000 from the Prime Minister's Relief Fund for the supply of clothes to the fire affected victims and the Governor's wife distributed clothes to the fire affected victims.

As a measure of relief, a cash grant of Rs. 80 was sanctioned to each victim by the Collector of Madras, while the Red Cross Society sanctioned Rs. 20 to each of those whose huts have been affected by fire and Rs. 60 to the family of those who lost their lives in the fire. A total sum of Rs. 14,980 has been granted towards relief measures. As the lands, where the fire accident took place, are said to be Government's lands, the Governor suggested that fire-proof tenements should be constructed in this place. There is a proposal before the Government to construct fireproof tenements in Giriappa Road, T. Nagar.

1969 செப்டம்பர் 12]

DR. H. V. HANDE : From the Chief Minister's Fund, some amount is being set apart for construction of fire-proof houses. From that fund, how much money is going to be allotted towards construction of such houses in this slum? Has any survey been made? Number of huts had been destroyed. Is the whole colony going to be reconstructed or only some portions of the slum are going to be provided with fire-proof houses? Will the Hon. Minister explain and give clarifications on this point?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I want notice.

(ஆ) தஞ்சை மாவட்டத்தில் குழந்தைகள் மர்ம நோயினால் திடீர் மரணம் அடைவதுபற்றியும் பீதியைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியதன் அவசியம்பற்றியும்

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையின் 41-வது விதியின் கீழ் அவசரப் பொது முக்கியமான கீழ்க்கண்ட காரியத்தை, மாண்புமிகு கல்வி, சுகாதார அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் :—

“தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், கடந்த ஒரு மாத காலமாக ஒரு விதமான மர்ம நோய் ஏற்பட்டு, கிராமப் புறங்களிலும், நகர்ப் புறங்களிலும் குழந்தைகள், திடீர், திடீரென்று மரணமடைவதால் மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பீதியைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது”.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, on receipt of information from the District Medical Officer and District Health Officer, Thanjavur and Municipal Health Officer, Nagapattinam, about the outbreak of acute gastro enteritis among children, the Epidemiologist in the Directorate of Health and Family Planning was sent to Nagapattinam by the Director of Health Services and Family Planning for investigation of the outbreak. From his report it is seen that during the period from 26th July to 11th August 1969 there were 120 attacks and 10 deaths as per Nagapattinam Headquarters Hospital figures. In Mannargudi Hospital 48 attacks and 11 deaths occurred during the same period. Main features of the outbreak are :—

Children were predominantly affected. Children belonging to various social strata of society as well as from households having their water-supply from different sources like protected water-supply in Nagapattinam town and in villages with wells, pools, etc., as their source of water-supply and breastfed children were affected.

[1969 செப்டம்பர் 12]

Bacteriological examination of motion from these cases were negative for salmonella, schigella and vibrios. Examination of water from Nagapattinam and Mannargudi supplies is under progress and results are awaited.

The District Health Officer and Municipal Health Officer have been instructed to take necessary control measures in this area and two vans have been specially provided for prompt removal of cases for treatment. Besides removal of cases for treatment, the infected houses and surrounding locality were disinfected. Chlorination of water-supply, improvement of environmental sanitary conditions including anti-fly measures were also undertaken. The situation is under surveillance, and is under control and there is no cause for alarm.

6. அறிக்கை அளித்தல்

‘கடிதம்’ நாளிதழின் ஆசிரியர்-பதிப்பாளர் மீதான உரிமை வழக்கு குறித்து அறிக்கை அளித்தல்

திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “கடிதம்” தமிழ் நாளிதழின் ஆசிரியர்-பதிப்பாளர் மீது கொண்டுவரப்பட்ட உரிமை வழக்கு குறித்த அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கையை அளிக்கிறேன்.

7. அவையுரிமைக் கேள்வி

‘கடிதம்’ நாளிதழின் ஆசிரியர்-பதிப்பாளர் மீதான உரிமை வழக்கு குறித்த அறிக்கையை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளல்.

திரு. ஜி. ஆர். எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“இன்று சட்டப் பேரவை முன் அளிக்கப்பட்ட ‘கடிதம்’ தமிழ் நாளிதழின் ஆசிரியர்-பதிப்பாளர் மீதான அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை சட்டப் பேரவையின் 191 (b) விதியின் கீழ் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Under Rule 191 (a) and (c) the report of the Committee of Privileges shall be presented to the Assembly by the Chairman and any member may give notice of amendment to the motion for consideration of the report. The report of the Committee of Privileges was presented to us this morning at 9 O' clock and we had no time to give notice of amendments. In fact I want to give a few amendments to the report. If the report had been placed in our hands last night, we would have had time to go through it and give notice of amendments which may even be accepted. Hereafter at least I request the Chair to take a decision that such reports are circulated in advance at least to the members privately.

1969 செப்டம்பர் 12]

With regard to the motion itself.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்குத் திருத்தம் கொடுக்க வாய்ப்பில்லை என்பது தானே உங்கள் வாதம்? அவையிலே அந்த அறிக்கையைக் கொடுத்த பிறகுதானே, திருத்தம் கொடுக்கும் உரிமை வருகிறது? ஆகவே, இப்பொழுது இன்னொரு நாள் இதை எடுத்துக் கொள்ளலாம், விவாதிக்கலாம் என்றால், இன்றைக்கு அறிக்கையை அவைக்கு அளித்த அளவோடு வைத்துக் கொண்டு, திருத்தம் கொடுத்து, இன்னொரு நாள் விவாதித்துக் கொள்ளலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நானேக்கு வைத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இப்படிப் பட்ட அறிக்கை சபைமுன் வைக்கப்படவேண்டும். அநேகமாக, பிரிவிலேஜ் கமிட்டி அறிக்கை கொடுத்த பிறகு, விவாதம் இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வது என்கிற மாபு இருக்கிறது என்பதைத் தங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். திருத்தம் கொடுக்க உரிமை இருக்கிறது. ஆனாலும், கமிட்டி ஒரு முடிவுக்கு வந்தபிறகு, விவாதம் நடத்த வேண்டாம் என்கிற மரபை அநேகமாக கையாண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி, எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி போன்ற கமிட்டிகளின் ரிபோர்ட்டுகளை அப்படியே சபை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் வழக்கம் என்பதை ஞாபகப்படுத்த மட்டும் விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிடுவது போன்ற முறை, மாபு இருக்கிறது. அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு தீர்மானம் நிறைவேறுகிறது வழக்கம். ஆனாலும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சட்டமன்ற விதிமுறைகளை ஒட்டி விவாதிக்க வாய்ப்பு வேண்டும் என்று சொன்னால், அதைக் கொடுப்பதிலும் தவறு இல்லை.

DR. H. V. HANDE : If I can speak straightaway now itself.

MR. SPEAKER : No, no.

DR. H. V. HANDE : We will have it tomorrow.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அஜண்டாவில் எப்பொழுது வருகிறதோ அப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

8. அரசினர் தீர்மானம்

கிழக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேளாண்மைத் தொழிலாளர் சிக்கல்கள் குறித்த திரு. கணபதியா பிள்ளை விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கை மீது விவாதம்

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

118 கிழக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேளாண்மை தொழிலாளர் சிக்கல்கள் குறித்த திரு. கணபதியாப் பிள்ளை விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கை மீது விவாதம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 செப்டம்பர் 12]

“கிழக்குத் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் சிக்கல்களைக் குறித்த திரு. எஸ். கணபதியாப் பிள்ளை விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கை* பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்”

என்கிற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இந்த அறிக்கையானது ஏற்கனவேயே நம்முடைய மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை யொட்டி, முன்னால் நாம் அவசரச் சட்டமாகப் போட்டிருப்பதைச் சட்டபூர்வமானதாக ஆக்க, மசோதா பின்னால் எடுக்கப்பட விருக்கிறது. மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் வெகுநாளாக அலைக்கழிக்கப்பட்டிருந்த, மிக முக்கியமான பிரச்சினை இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினை. இதை வெறும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையாக அணுகுவதை விட, இதை மற்ற வகையில் பார்ப்பதுதான் அவசியம். அந்த அளவில் இது முக்கியத்துவம் அடைந்துள்ள பிரச்சினை என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆகவே, இது ஒரு உணவு உற்பத்திப் பிரச்சினை, பொருளாதாரப் பிரச்சினை, அப்படிப் பல்வேறு தன்மைகளைக் கொண்ட பிரச்சினை என்ற அளவில், முன்னால் முதலமைச்சரான, நம் அண்ணாளை, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், நிலக்கிழார்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவு முறைகள் ஆராயப்பட வேண்டும் என்று 1968-ம் ஆண்டில், ஒரு குழுவினை அமைத்து, அக்குழு விளக்கமாக விசாரித்துப் பல சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறது.

இந்தச் சிபாரிசுகளைப் பார்க்கும்போது, கிழக்குத் தஞ்சாவூரின் பின்னணியையும் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்து உறுப்பினர்கள் கொடுக்கும் மேலான அபிப்பிராயங்களையும் கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கும் பிறகு அரசாங்கம் அந்தச் சிபாரிசுகளை அமுல்படுத்துவது பற்றி முடிவு எடுக்கவிருக்கிறது. உங்களுடைய மேலான கருத்துக்களையும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

போதுவாக அங்குள்ள விவசாயிகள், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இவர்களிடையே உள்ள உறவு முறைகள் என்று சொல்லும்போது, தஞ்சாவூருக்கு ஒரு பிரத்தியேகமான நிலை உண்டு. அந்த மாவட்டத்தில் 14,33,203 ஏக்கர்கள் மொத்தம் பயிரிடும் நிலங்கள் இருக்கின்றன. கிழக்குத் தஞ்சாவூரில், இன்றைக்கு விவாதப் பொருளாக இருக்கும் நிலப்பரப்பு 7,47,104 ஏக்கர்கள். இது நெல் சாகுபடியின்கீழ் இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டிலே உணவுப் பொருள்களை மிக அதிகமான அளவிலே விளைவிக்கிற மிகப் பெரிய மாவட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டமாகும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 14 லட்சம் ஏக்கர் பாப்பளவில் விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. அதிலே கிழக்குத் தஞ்சாவூர் என்று அழைக்கப்படும் சீர்காழி, மாயவரம், நன்னிலம், நாகப்பட்டினம், மன்னார்குடி,

1969 செப்டம்பர் 12] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

திருத்துறைப்பூண்டி ஆகிய ஆறு தாலுக்காக்களிலும் சேர்ந்து சுமார் 7 லட்சத்து 47 ஆயிரம் ஏக்கர் சொச்சம் நிலங்களில் சாகுபடி செய்யப்படுகின்றது. சமீப காலத்திலே புதிய அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிற பசுமைப் புரட்சியின் காரணமாக, இந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திலே தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மேலும் இரண்டு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் புதிதாக சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. கிழக்குத் தஞ்சாவூர் பகுதியில், ஆக மொத்தம் 8 அல்லது 8½ லட்சம் ஏக்கர் அளவில் உணவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த அறிக்கை முழுக்க முழுக்க உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மக்கள் தொகை 30 லட்சம் அல்லது 33 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இருக்கும்படியான விவசாயிகளில் பாதிப்பேர் நிலம் இல்லாதவர்கள். பாதிப்பேரில் கொஞ்சநஞ்சம் பேர் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்தில் 940,643 பேர் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இதில் கொஞ்சம்கூட நிலம் இல்லாதவர்கள் 445,000 பேர் விவசாயக் கூலிகளாகவே இருக்கிறார்கள். இதில் கிழக்குத் தஞ்சாவூரில் 269,657 பேர் விவசாயக் கூலிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்களில் 90 சதவீதத்தினர் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆண்டாண்டுக் காலமாகவே சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகவே இருந்து வந்தார்கள். இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்லப்போனால், கிழக்குத் தஞ்சாவூர் பகுதியான சீர்காழி, மாயவரம், நன்னிலம், நாகப்பட்டினம், திருத்துறைப் பூண்டி, மன்றாக்குடி ஆகிய ஆறு தாலுக்காக்களிலும் இருக்கிற மொத்த ஜனத்தொகையிலே 28 சதவீதத்தினர் அரிசன மக்களாகவே இருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையானது இவர்களுடைய பிரச்சினையைக் கூர்மைப்படுத்தியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, பெரிய மிசாசுதார்கள் கிழக்குத் தஞ்சாவூர், மேற்குத் தஞ்சாவூர் ஆகிய இரு பகுதிகளிலும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலும் மேற்குத் தஞ்சாவூரிலும் இருக்கிற நிலைமை முற்றிலும் வேறுனவை. கிழக்குத் தஞ்சாவூரைப் பொறுத்தவரையில் 12 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடிய நிலச்சுவான்தார்கள் 7,441 பேர், ஆறு தாலுக்காக்களிலும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில், 12 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் வைத்திருக்கும் பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் மேற்குத் தஞ்சாவூரில் 3,628 பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். இதை இந்த மன்றத்தின் நினைவுக்குக் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம், மேற்குத் தஞ்சாவூர்ப் பகுதியை விட கிழக்குத் தஞ்சாவூர் பகுதியில்தான் பெரிய அளவில் நிலச்சுவான்தார்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக தான் இந்த அறிக்கையை, விவசாயிகளுக்கு நான்கு லிட்டர் கூலி என்று கொடுப்பதை ஆறு லிட்டர் கூலி கொடுக்கும்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1969 செப்டம்பர் 12]

பிரச்சினையாக எண்ணவில்லை. இந்த மாநிலத்தில் உணவு உற்பத்தியை, இந்த மாநிலத்தின் பொருளாதார வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்காக வேண்டிய அம்சங்கள் இதில் அடங்கியிருப்பதாகக் கருதுகிறேன். விவசாயத்தில் பாடுபடுபவர்களுக்கு நியாயமான கூலிகொடுக்க வேண்டும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வில் அமைதி நிலவ வேண்டும். உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும். விவசாயத்தின் பெயரால் நடக்கும் நாச காரியங்கள் மாநிலத்தின் பொருளாதாரத்தை ஸ்தம்பித்துவிடும். நியாயமான காரியங்களுக்காக நியாயமான உரிமைகளை நியாயமான வழிகளில் செய்வதே நல்லது. காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் துவங்கிய முதல் முயற்சி, அறிக்கையாக வந்து பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இந்த முயற்சிக்கு இந்த மன்றத்தின் விவாதம் பெரிதும் உதவும் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றையதினம் மாறிவரும் காலநிலைமைகளுக்கேற்ப, இந்த மன்றத்தில் உழவர்களுக்குப் பல்வேறு மசோதாக்களை நாம் உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறோம். எங்கெனவே இருந்துவரும் நியாய வரச் சட்டம், சாகுபடிதரப் பாதுகாப்புச் சட்டம், உச்ச வரம்புச் சட்டம் ஆகியவைகளில் இருக்கும் ஓட்டை, உடைசல்களை யெல்லாம் போக்கி, நல்ல வகையில் அமைக்கப் பல்வேறு சட்டங்கள் நம் முன் இருக்கின்றன. சமீப காலத்தில் அவசரச் சட்டம் பிரகடனப்படுத்தியதை இந்த மன்றம் அறியும்; நாமும் அறிவோம். இப்பொழுது வைத்திருக்கப்பட்ட அறிக்கையில் சுறப் பட்டிருக்கிற பல்வேறு கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் ஆராய்ந்து, தங்களுடைய மேலான யோசனைகளைச் சொல்வதன் மூலம் நிலச்சீர்திருத்தத்திற்கும், மற்றபடி பொருளாதார அபிவிருத்தியடைவதற்கான முயற்சிகளுக்கும் வழி ஏற்படும். ஆகவே, அதற்கு உகந்த வகையில் விவாதம் அமைய வேண்டுமென்று கூறி, இதைத் தொடங்கி வைக்கின்றேன்.

* திரு. பி. ஜெயராஜ் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற கிழக்குத் தஞ்சாவூர் விவசாயக் கூலி குறித்த கணபதியாப் பிள்ளை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலுள்ள விவசாயக் கூலிகள், தங்களுக்குச் சரியான கூலி நிர்ணயச் சட்டம் வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகவே கூறி வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் அரசாங்கம் திரு. கணபதியாப் பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் ஒரு கமிஷனைப் போட்டு அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால், இப்போது நடைமுறையில் இருப்பதையே இந்த அறிக்கையில் சொடுத்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு பிரம்மாண்டமான புரட்சிகரமான அறிக்கை என்று சொல்வதற்கில்லை. இப்பொழுது நாம் ஒன்றுக்கு ஆண்களுக்கு 3 ரூபாய் என்று 'நடைமுறையில்

கிழக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேளாண்மை தொழிலாளர் சிக்கல்கள் 121
குறித்த திரு. கணபதியாப் பிள்ளை விசாரணைக் குழுவின்
அறிக்கை மீது விவாதம்

1969 செப்டம்பர் 12] [திரு. பி. ஜெயராஜ்]

இருக்கிறது. அதேபோல பெண்களுக்கு ஐந்து லிட்டர் நெல்லுடன் 25 பைசா என்று நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. இப்போது நடைமுறையில் இருப்பதையேதான் அறிக்கையிலும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், இது ஒன்றும் புரட்சிகரமானதாக அமையவில்லை. நடைமுறையில் இருப்பது தான் சட்டமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு விவசாயத் தொழிலாளர் மக்களுக்குப் பல்வேறுவகையில், அறுபது-நாற்பது சட்டமும், பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டமும் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டன. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பத்துப் பன்னிரண்டு சதவீதம் கூலி உயர்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான அளவில் உயர்த்தவில்லை. பண்ணையார் என்று சொல்லக்கூடிய கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி உயர்த்தப்படவில்லை. நடைமுறையில் இருப்பதையேதான் இன்றைய கூலிச் சட்டமாக, அறிக்கையாக கமிஷன் கொண்டுவந்திருக்கிறதே தவிர, இது உயர்த்த பட்சமாக இல்லை. ஆண்களுக்குக் கூலி ஆறு லிட்டர் என்று சொல்லும்போது இப்போது எல்லா இடங்களிலும் ஆறு லிட்டர் கொடுக்கிறார்கள். சில இடங்களில் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கலாம். விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு 325 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலத்தில் 45 கலம் நெல் கண்டுமுதலாகியிருந்தால், செய்யப்பட்ட செலவுக்குப் போக, மீதி 27 கலம் நெல்தான் மிஞ்சும். இதன் காரணமாக விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு சராசரியாக 110 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள், குத்தகைதாரர்களுக்கு 70 சதவீதம் என்று ஆக்க வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும், இல்லையென்றால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை.

ஆகவே குத்தகை சாகுபடியை அதிகப்படுத்த வேண்டும். பண்ணைகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவர்களுடைய கூலி விகிதம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். இதனால் ஓரளவுக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கிறதென்று சொல்ல முடியும். ஐந்து லிட்டர் நெல்லை நெல்லாகவோ, பணமாகவோ வாங்கப்படலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நெல்லாகத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று வரையறுக்க வேண்டும். பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் நெல் வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கும். கிழக்குத் தஞ்சாவூரில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுகிற அளவு தனிப்பட்டவர்கள் பண்ணையில் வேலைசெய்கிற டட்சக்கணக்கான பண்ணையாட்களுக்கு நன்மை கிடைக்க வழிசெய்ய வேண்டும். அதேநேரத்தில் விவசாயம் செய்கிற சாகுபடியாளர்களுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இந்த அறிக்கையில் காணப்படவில்லை. அதையும் சேர்க்க வேண்டும். மேலும், அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிற செலவுத்தொகை, அதில் இருந்து கிடைக்கும் வருமானம்,

[திரு. பி. ஜெயராஜ்] [1969 செப்டம்பர் 12]

லாபம் இவற்றை நல்லமுறையில் மேலும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அறிக்கையில் இருப்பதற்கும், நடைமுறையில் இருப்பதற்கும் ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கிறது. இதை ஒரு புரட்சி கரமான திட்டம் என்றோ, விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சர்க்கார் உயர்ந்தபட்சம் ஏதோ சாதித்து விட்டது என்றோ சொல்வதற்கில்லை. ஆகவே இவற்றை இன்னும் நல்ல முறையில் ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கணபதியாப்பிள்ளை அறிக்கை மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் முதலிலே பேசுகின்றபோது இது ஒரு பிராந்தியப் பிரச்சினை அல்ல, தமிழ்நாட்டின் பிரச்சினை என்று சொன்னார்கள். அறிக்கையை உற்றுப் பார்க்கிறபோது பிராந்தியப் பிரச்சினை மாதிரி சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்து எல்லாம் அரசாங்கம் சட்டத்தைப் போடலாம். போடுகிற சட்டம் விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கவேண்டுமே தவிர, தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்துவிட்டு விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் விட்டுவிடக் கூடாது. இந்த அறிக்கையை இப்படித் தான் விட்டிருக்கிறார்கள். நிலப்பிரச்சினை, கூலிப்பிரச்சினை என்பது தமிழ்நாட்டுப் பிரச்சினை. தஞ்சாவூரைப் பொறுத்தே தமிழ்நாடே இருக்கிறது. தஞ்சாவூருக்கு ஒரு சட்டம் என்று கொண்டுவருவது விரிவு அடைகிறபோது மற்ற மாவட்டங்களை எந்த அளவுக்கு அது பாதிக்கும் என்பதையும் நாம் பார்த்தாக வேண்டும். இந்தக் கூலி உயர்வுக்கு கவர்னர் அவர்கள் அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்கிற அளவுக்கு என்ன குடி மூழ்கிப் போய் விட்டது என்பதைச் சொன்னால் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1967-இல் தஞ்சை மாவட்டத்தில் அறுவடை சமயத்திலும், நடவு சமயத்திலுமாக 87 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. தாங்கள் விவசாயம் செய்த நெல்லை அறுக்க முடியாத நிலை 85 இடங்களில் இருந்து போலீசார் தலையிட நேரிட்டது. பூந்தாழங்குடி ஷூட்டிங் கேஸ் நடைபெற்றது. வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக கட்டுப்பாடாகக் கிளர்ச்சி செய்து எங்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு அரசாங்கம் இடமளிக்க வேண்டுமா என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கூலிப்பிரச்சினை, தொழிலாளர் பிரச்சினை என்பது கிழக்குத் தஞ்சாவூரில் மாத்திரம்தானா? இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் தஞ்சாவூர்ச்

1969 செப்டம்பர் 12] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

சீமைக்குப் பிழைக்கச் செல்கிறார்கள். பெண்டு பிள்ளைகளை அழைத்துக்கொண்டு செல்கிறார்கள். மலையாளுக்குச் சென்றார்கள், சிலோனுக்குச் சென்றார்கள். இப்படி இருக்க, ஒரு சட்டத் தைப்போட்டு விவசாயத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளிடையே ஒரு நல்லுறவை ஏற்படுத்த முடியுமா என்று கேட்கிறேன். விவசாயம் என்பது சட்டத்தைப்போட்டு நடத்துவது இல்லை. மனிதத் தன்மையைப் பொறுத்து இருக்கிறதே தவிர, சட்டத்தைப்போட்டு நடத்த முடியாது. கணவனுக்கும், மனைவிக்கும் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு அந்தச் சட்டப்படிதான் அவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வதைப்போலத்தான் இந்த கணபதியாப் பிள்ளை அறிக்கை, அதன்மீதான சட்டம் வந்திருக்கிறது. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எட்டு மணி நேர வேலை என்றால் எப்படி சாத்தியம்? அலுவலகத்தில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு எட்டு மணி நேர வேலை என்றால் முடியும். அலுவலகத்தில் கடியாரம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு எட்டு மணி நேர வேலை என்றால் முடியும். தொழிற்சாலையில் கடியாரம் இருக்கிறது. விவசாய வேலை என்றால் காலை 5 மணிக்கு ஆரம்பித்தாக வேண்டும். நடவிற்போது மழை வந்தால் வேலை தடைப்படும். உழவிற்போது மழை வந்தால் வேலை தடைப்படும். மழை வந்து வேலை தடைப்பட்டாலும் எங்களுக்கு 8 மணி நேரம் ஆகிவிட்டது என்றால் இதன் மூலம் பல தகராறுகள் ஏற்பட்டு வேலை நடைபெறாது. சமரச அதிகாரியிடம் போக வேண்டும். அவரிடத்திலே பயங்கரமான அதிகாரங்கள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நியாயக் கூலி, நியாய உரிமைகளுக்காக அவர்கள் ஜங்கம் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்துவிடலாம். இப்படிப்பட்ட சட்டத்தின் மூலம் பிரச்சினைகள் வளர்க்கப்படுமே தவிர, நியாயமாக இருக்கவேண்டிய சுமுகமான உறவு, நல்லெண்ண உணர்வுவு இவற்றை வளர்க்க முடியுமா என்பதை சிந்திக்க வேண்டும்.

சமரஸ் அதிகாரி ஒரு விவசாயியிடத்திலே செல்வதாக வைத்துக் கொள்வோம். அவனிடத்திலே ஜப்தி செய்வதற்கு ஒன்றும் இல்லையென்றால், பெண்கள் கழுத்திலே உள்ள சங்கிலியை வாங்குவதற்குக்கூட இடம் இருக்கிறது, இதை மறுக்க முடியுமா? அப்படி அவர்கள் செய்யமாட்டார்கள் என்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன உத்தரவாதம் கொடுப்பார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

நான் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவன், மண்ணைக் கிண்டிக் கிண்டிப் பிழைக்கிற ஆள். பஸ் அதிபர் அல்ல. விவசாயம் செய்கிறபோது சண்டித்தனம் செய்தால், செய்யவேண்டிய வேலைகளைச் சரியாகச் செய்யாவிட்டால், விவசாயிகளைத் தண்டிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் ஏதாவது இந்த அறிக்கைப்பிலாவது அல்லது சட்டத்திலாவது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி இருக்கிறது என்று காண்பித்தால் நான் சொல்லியவற்றையெல்லாம் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்

முற்பகல் 11-00

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [1969 செப்டம்பர் 12]

மில் தொழிலாளர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள், போலீஸ்காரர்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள். இப்பொழுது விவசாயிகள் 85 இடங்களிலே இங்கே ஸ்ட்ரைக் செய்து இருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்தால் என்ன ஆகும்? நாத்து செத்துவிடும். அறுக்கவேண்டிய நேரத்தில் அறுக்காவிட்டால், பாடுபட்டு நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ உற்பத்தி செய்த நெல்லை அறுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். விவசாயிகள் ஸ்ட்ரைக் செய்தால் தண்டிப்பதற்குச் சட்டத்திலே இடம் இருக்க வேண்டும்.

திரு. கணபதியாப் பிள்ளை—இந்த அறிக்கையைத் தயாரித்தவர்—ஒரு நீதிபதி. அவர்கள் தெரிவாக கூலி சம்பந்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால் நீதியாக அல்ல. கிழக்கு தஞ்சையிலே 150 நாட்கள் முதல் 190 நாட்களுக்குத்தான் வேலையிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையிலே 8வது பக்கத்திலே 17வது பாராலிலே கோயம்புத்தூர் விவசாயிகளுக்கு 10 மாதம் வேலை இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை ஆறு மாதம் மட்டும் வருஷத்திற்கு வேலைசெய்கிற கிழக்குத் தஞ்சையில் உள்ளவர்களுக்கு கொடுப்பது நியாயம் என்று சொல்கிறார்களா? இது ஒரு அறிக்கையா? எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பக்கம் 8-ல் பாரா 17-லே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேலை செய்யாதவர்களுக்கும் கூலி கொடுக்க வேண்டுமா? இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் 4 பேர்கள் செய்யக்கூடிய வேலையை கிழக்குத் தஞ்சையில் 12 பேர்கள் செய்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) எனக்கு இன்னும் லைபஸ் மினிட்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : லைபஸ் மினிட்ஸ் கொடுக்க முடியாது. இன்னும் மற்ற உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : இது முக்கியமான விஷயம், எனவே அதிகமாக நேரம் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முக்கியந்தான். ஆனால் மற்றவர்களும் பேசவேண்டியிருப்பதால் சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : 15 பேர்கள் செய்கின்ற வேலையை அங்கே 22 பேர்கள் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. வெளிமாவட்டங்களிலிருந்து யாரும் வரக்கூடாத அளவுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜனநாயகத் தழைத்தோங்கக்கூடிய இந்த ஆட்சியில், திருவள்ளூர் ஆட்சியிலே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தஞ்சைக்குச் செல்லக்கூடாதா? போகக்கூடாது என்று சொன்னால்

1969 செப்டம்பர் 12] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

பம்பாயில் சிவசேனாக்காரர்கள் சொன்னால் அது சரியா? கணபதியாப் பிள்ளை அவர்கள் தம்முடைய அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

‘Therefore, it would not be proper or feasible to impose a ban on the movement of outside labour.’

என்று. வா வா பின்னாலே யானுமே தொழிலாளர்களை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் அரசாங்கம் 144 தடையுத்தரவு போடலாம் என்று 15-வது பக்கத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு அறிக்கையா? நாம் இருக்கலாம்; போகலாம்; சட்டம் போடுகிறபோது போடுகிற சட்டம் விவசாயிகளால் மதிக்கப்பட வேண்டும்; மக்களால் மதிக்கப்பட வேண்டும்; தொழிலாளர்களால் மதிக்கப்படவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கே 15 பேர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : எல்லாப் பேர்களும் ஒரு மாதிரியாகப் பேசுவார்கள், நான் ஒரு மாதிரியாகப் பேசுவேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுகின்ற முறையைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. இப்பொழுதே நீங்கள் 10 நிமிடம் பேசிவிட்டீர்கள்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : இன்னும் அதிகமாக நேரம் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூன்று நாட்களுக்குள் முடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள்தானே முடிவு செய்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : இந்த அறிக்கை சரியாகத் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? காஸ்ட் ஆப் கல்டிவேஷன் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பக்கம் 11-ல் 9 பேர்கள் உழுவதற்கு அதற்கு 24 ரூபாய் 75 பைசா என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மனுஷன் மட்டுமா உழுகிறான்? மாட்டு விஷயம் என்ன? இது கணபதியாப் பிள்ளைக்குப் புரியவில்லையா? அவர் ஒரு நாளைக்கு உழுது பார்த்து பிறகு இந்த அறிக்கையைத் தயாரித்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். மேனேஜ்மென்ட் ரெம்யூனரேஷன் என்று 45 ரூபாய் போட்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கிறபோது கணபதியாப் பிள்ளை ரிப்போர்ட் கணக்கு வாத்தியார் சராசரி கணக்குப் போட ஆற்றிலே இறங்கி மாண்டதைப்போல், அவர் களுடைய ரிப்போர்ட் இருக்கிறது. எனவே மீண்டும் பரிசீலனை செய்து விவாசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முறையில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1969 செப்டம்பர் 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் பத்து நிமிடத்திற்கு மேலே பேசுவதற்கு இடம் இல்லை. அப்படிப் பத்து நிமிடங்களுக்கும் மேலாகப் பேசினால் அடுத்த உறுப்பினரைக் கூப்பிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பாக அமைச்சர் அவர்கள் பல விஷயங்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். திரு. கணபதியாப் பிள்ளை கீழ்த் தஞ்சை விவசாயிகளின் கூலி உயர்வுக் கோரிக்கை நியாயம் என்று கூறி மிராசுதார்கள் அதைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்....

9. அறிவிப்பு.

அலுவல் ஆய்வுக்குழுவின் கூட்டம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 11½ மணிக்கு அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டம் பேரவைத் தலைவரின் அறையில் நடைபெறும். அக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் அங்கே கூடுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

8. அரசினர் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி.

கிழக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேளாண்மை தொழிலாளர் சிக்கல்கள் குறித்த திரு. கணபதியாப் பிள்ளை விசாரணைக் (குழுவின் அறிக்கைமீது விவாதம்)—(தொடர்ச்சி).

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : 1944-ஆம் ஆண்டு முதல் இதற்காக விவசாயிகள் நீதி கோரிப் போராடியும், தியாகம் செய்தும், நிலப்பிரபுத்துவத்தினால் வேண்மணி நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டதும், சிக்கல் பக்காரி இறந்ததும் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகளுக்கெல்லாம் பிறகு இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஒரு கமிஷன் நியமித்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இருபத்தைந்து வருஷங்களாக விவசாயத் தொழிலாளர்கள் படுகின்ற கஷ்டங்கள் சொல்லும் தரமன்று. பொருளாதார ரீதியாகக் கடைசியிலேயும், உற்பத்திக்கு முதுகெலும்பாகவும் இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலி உயர்வு கேட்டும், உழைக்கமுடியாத கூட்டம் அதற்கெதிராகக் கூச்சலிட்டது, அதைக் கேட்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு அடைந்த கஷ்டங்களையெல்லாம் பார்த்துத்தான் காலம் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சூழ்நிலையிலே ஒரு கமிஷனை இதற்காக நியமித்தார்கள். இந்த விவசாய அவசரச் சட்டம் போட்டதற்குப் பிறகு அதற்காக நிலப்பிரபுக்கள் ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கோரிக்கை நியாயமானது என்றும்

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

[திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனார்] [1969 செப்டம்பர் 12]

விக்கக்கூடிய சக்திகளுக்கு இடம் கொடாமல், இவ்வறிக்கையை ஒட்டிய சட்டங்களைச் செயல்படுத்த நல்லதொர் நடவடிக்கையை கண்டிப்புடன் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளுக்கு வரும்பொழுது தமிழக அரசிடம் முறையிடுவதா அல்லது தஞ்சையில் உள்ள செஞ் சட்டைப் படையினரிடத்தில் முறையிடுவதா என்பதைத் தெரிவு படுத்தவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம்.

கடைசியாக கமிஷன் அறிக்கையில் போராட்டங்களும், ஆர்ப்பாட்டங்களும் கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளில்தான் உச்ச நிலையை அடைந்துள்ளன என்பதை பக்கம் 7-ல் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருப்பதை நாம் பார்த்தல் வேண்டும். மேலும் கமிஷன் அறிக்கையில் 20-ம் பக்கத்தில் வெளியார் தலையீடு இல்லாமல் இருந்தால் விவசாயம் நன்கு நடைபெறும், நிலக்காரர்களுக்கும் விவசாயக் கூலிகளுக்கும் இடையே நல்லுறவு இருப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கூறியிருப்பதை அரசு மனதிலே கொண்டு, அந்த முறையில் செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையினுடைய இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்குக் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

10. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

128. Notification issued with G.O. Ms. No. 795, Revenue, dated the 16th April 1969, in regard to certain amendments to the Madras Inams (Supplementary) Rules, 1965, published at pages 63-69 of Part V of the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated the 15th February 1965. [Laid on the Table of the House under section 13 (4) of the Madras Inams (Supplementary) Act, 1963 (Madras Act 31 of 1963).]

129. Notification issued with G.O. Ms. No. 450, Revenue, dated the 1st March 1969, in regard to coming into force of certain provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 in the inam estate of Averapalli in Hosur taluk of Dharmapuri district. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

1969 செப்டம்பர் 12]

130. Notification issued with G.O. Ms. No. 1117, Revenue, dated 3rd June 1969, in regard to coming into force of certain provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, in the inam estate of Natchiyarkoil group (T.D. 526) in the Srivilliputhur taluk of the Ramanathapuram district. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

131. Notification issued with G.O. Ms. No. 142, Home, dated the 22nd January 1969, in regard to withdrawal of provisions of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960, in certain panchayats and extension of certain provisions to certain villages and townships in Chingleput district. [Laid on the Table of the House under section 34 (4) of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Madras Act 18 of 1960).]

132. Notification issued with G.O. Ms. No. 1118, Revenue, dated the 3rd June 1969, in regard to coming into force of certain provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, in the inam estate of Thoppupatti village in the Srivilliputhur taluk of the Ramanathapuram district. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

133. Notification issued with G.O. Ms. No. 301, Local Administration, dated the 22nd February 1969, in regard to certain amendments to the Madras Panchayats (Duty on Transfer of Property) Rules, 1961. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

134. Notification issued with G.O. Ms. No. 1232, Revenue, dated the 17th June 1969, in regard to coming into force of certain provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, in the inam estate of Pulipanchankulam in the Tuticorin taluk of the Tirunelveli district. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

B. Reports, Notifications and other papers.

65. Report of the Committee of Privileges on the case, in regard to the matter of privilege against the Editor and Publishers of the Tamil Daily "Kaditham" for publication of certain passages in its issue, dated 27th August 1968.

[1969 செப்டம்பர் 12]

இணைப்பு I.

[87-88-ம் பக்கங்களில் 242-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

உதகை சீருலா பயணிகள் போக்குவரத்து ஆலோசனைக் குழு 1968-ம் ஆண்டு மே 9-ம் தேதியன்று எடுத்த தீர்மானங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

1. உதகையில் இளைஞர் விடுதி ஒன்றைக் கட்டுதல்.—நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள சீருலா அதிகாரி, அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரி முதல்வர், மாவட்டத்தின் சில தொழிலதிபர்கள் போன்றோர் சிலரை உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, நீலகிரியிலுள்ள இளைஞர் விடுதிக்காக மாவட்ட விளையாட்டுக் கழகத்தை உள்ளூர் குழுவாக நியமிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. கட்டப்படவிருக்கும் இளைஞர் விடுதியை உந்துறை விளையாட்டு அரங்கத்தின் அருகிலேயே கட்டினால் இந்த விடுதியில் தங்க வரும் இளைஞர்களுக்கும் இந்த இடத்திற்கு வருகிற விளையாட்டு வீரர்களுக்கும் பயன்படுவதாக இந்த விடுதி அமையும் என்று தலைவர் ஆலோசனை தெரிவித்தார்.

இது குறித்து முனைந்து முயற்சியெடுக்குமாறு சீருலா போக்குவரத்து ஆலோசனைக் குழுவின் செயலாளர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார்.

2. இரண்டாவது பருவத்தில் கலைவிழா.—எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களாவன—

(அ) உதகை விளையாட்டு அரங்கில் செப்டம்பர் 28-ம் தேதியன்று குழு நடனம், உடை அணிவகுப்பு ஆகியவற்றை நடத்துதல்.

(ஆ) உள்ளூர் நடிப்புக் கலை திறமைக்கு வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் நாட்டியம், நாடகம், இசை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தல்.

(இ) உதகையில் விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடத்தும்படி அனைத்திந்திய விளையாட்டுக் கழகத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுதல்.

3. நீலகிரியில் அருங்கலைப் பொருள் அல்லது நினைவுப் பொருள் தயாரித்தல்.—நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள மூலப் பொருள்களையும் கைத்திறனையும் பயன்படுத்தி இம் மாவட்டத்திற்கு நினைவுப் பொருளாக எதைத் தயாரிக்கலாம் என்பது பற்றி ஆலோசனை கூறுமாறு தொழில்-வாணிகத் துறை இயக்குனரை எழுதிக்கேட்க தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிற தீர்மானங்கள்.

4. நகராட்சி சாலைகளின் நிலை.—சாலையிலுள்ள குண்டு குழிகள் அனைத்தையும் சீர்படுத்தவேண்டுமென்று நகராட்சியைக் கேட்டுக் கொள்ள தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்துஸ்தான் போட்டோ தொழிற்சாலையிலிருந்து படைக்கலம் தாங்கிய காவல் துறை யினரின் குடியிருப்புகளுக்குச் செல்லும் சாலையிலுள்ள குண்டு குழிகளைச் சரி செய்ய வேண்டும்.

1969 செப்டம்பர் 12]

5. கரும்பாலப் பகுதியிலும், சாண்டி-நல்லாளிலும், அனுமதி பெறாமல் வைக்கப்பட்டுள்ள விளம்பரப் பலகைகளை அகற்றுதல்.— இது குறித்து ஆவனவற்றைச் செய்யுமாறு இந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த (நெடுஞ்சாலை) உதவிப் பொறியாளர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார்.

6. கரும்பாலப் பகுதியின் அருகிலுள்ள கடைகளை நல்ல சுகாதார முறையில் பேணி வருதல்.—இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமாறு இந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த உதகை தாசில்தாரிடம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கட்டளையிட்டார்.

7. தசராவின்போது பெங்களூர் தினத்தாள்களில் நீலகிரி பற்றி விளம்பரம் செய்தல்.—விளம்பரம் செய்வது குறித்து உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு செப்தி-விளம்பரத் துறை இயக்குநரைக் கேட்டுக்கொள்ள தீர்மானிக்கப்பட்டது.

8. நிழல் தரும் மரங்களின்மீது சுவரொட்டிகளை ஒட்டுதல்.— நகராட்சி எல்லைகளுக்குள் உள்ள நிழல்தரும் மரங்களில் விளம்பர சுவரொட்டிகளை ஒட்டுவதால் நகரின் அழகை அவை கெடுப்பதால் பொதுமக்கள் அவ்வாறு சுவரொட்டிகளை ஒட்டாதவாறு செய்யும் படி நகராட்சியை வேண்டிக்கொள்ள தீர்மானிக்கப்பட்டது.

The following decisions were taken by the Ootacamund Tourist Traffic Advisory Committee on 9th May 1968 :—

1. *Construction of a Youth Hostel at Ootacamund.*—It was resolved to make the District Sports Council as a Local Committee for the Youth Hostel in the Nilgiris with a few co-opted members like Tourist Officer, Principal, Government Arts College and a few industrialists of the district. The President suggested that the proposed Youth Hostel can be constructed near the indoor stadium so that the Hostel can serve the visiting athletes and the youth hostellers.

The Secretary of the Tourist Traffic Advisory Committee has been asked to initiate action in the matter.

2. *Cultural Programme during second season.*—Resolved—

(a) to have a Ball and a Fashion Parade on 28th September at the Ootacamund Stadium;

(b) to have a series of dance, drama and music, giving opportunity to the local histrionic talents and organisation; and

(c) to request All India Sports Council to hold their annual championship events at Ootacamund.

3. *Manufacture of Curio or Memento on the Nilgiris.*—Resolved to address the Director of Industries and Commerce to suggest and manufacture a suitable memento on the Nilgiris utilising the raw materials and the skill of the district.

[1969 செப்டம்பர் 12]

OTHER RESOLUTIONS.

4. *Condition of municipal roads.*—Resolved to move the Municipality to repair all the pot holes and particularly the road leading from H.P. Factory to Armed Police Quarters.

5. *Removal of unauthorised signboards by black bridge and Sanndinalah.*—The Assistant Engineer (Highways) who was present at the meeting has been requested to do the needful in the matter.

6. *Maintenance of shops in better sanitary condition near black bridge.*—The Collector instructed the Tahsildar, Ootacamund, who was present at the meeting to do the needful in the matter.

7. *Giving publicity on the Nilgiris in Bangalore dailies during Dasara time.*—Resolved to address the Director of Information and publicity to do the needful in the matter of publicity.

8. *Pasting of posters on the avenue trees.*—Resolved to move the municipality to prevent people from pasting publicity posters on the avenue trees inside the municipal limits as the same is marring the beauty of the town.

இணைப்பு 2.

[91-ம் பக்கத்திலுள்ள 249-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

(அ) & (இ).—வைகை கால்வாய்களை 3.94 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் புதுப்பித்தலுக்கான ஒரு திட்டத்திற்கு 1968 மார்ச் மாதம் அரசினரால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது.

(உ) மதுரைக்குக் கீழே சுமார் 2 மைலில் ஏரகனூர் என்னுமிடத்தில் பொறிமதகு ஒன்றும், முதல் பொறிமதகுக்குக் கீழே சுமார் 32 மைலில் பார்த்திபனூர் என்னுமிடத்தில் மற்றொரு பொறிமதகுமாக இரு பொறிமதகுகள் கட்டுவதற்கு இத் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய பொறிமதகுகளின் இரு பக்கத்திலும் பொதுக் கால்வாய்கள் வெட்டப்படும். இவற்றின் மூலம் இப்போதுள்ள வைகை நீர் பாயும் வாய்க்கால்களிலும், ஏரிகளிலும் நீர் நிரம்பும். நீர் வரவுக்கு வைகையை நம்பியுள்ள 62 ஏரிகளின் கீழ் 5.047 ஏக்கர் ஆயக்கட்டுக்கு நீர் வழங்கப்பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த ஏரிகள் இப்போது வைகையால் நீர் நிரம்பும் ஏரிகளின் உபரி நீரை நம்பியுள்ளன. உபரி நீரை வாங்கி, குருதுமால், பரளையாறு போன்ற அக்கம் பக்கத்து சிறு ஆற்று வடிநிலப் பகுதிகளில் உள்ள ஏரிகளுக்கு அனுப்புவதற்காக, பெரிய வாய்க்கால் பிரியுமிடங்களில் தலை மதகுகள் கட்டப்படும். இத் திட்டத்தின் மூலம் 10,000 ஏக்கர் பாசனம் பெறாத ஆயக்கட்டுக்குப் பாசனம் கிடைக்கும். மேலும் 95,882 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி உறுதிப்படும். இதனால் ஏற்படும் கூடுதல் உணவு உற்பத்தி 18,935 டன் ஆகும்.

1969 செப்டம்பர் 12]

(a) and (b).—A scheme for modernisation of the Vaigai Channels has been sanctioned by Government in March 1968 at an estimated cost of Rs. 3.94 crores.

(c) The scheme provides for the construction of two regulators one at Virahanur about 2 miles below Madurai and another regulator at Parthibanur about 32 miles below the first regulator. Common canals on either side of the regulator will be excavated to feed the several existing Vaigai-fed channels and tanks. Provision is also made to give supply to an ayacut of 5,047 acres under 62 satellitt tanks which at present depend upon the surplus of Vaigai fed tanks. Also direct head sluices in the river will be provided at the off-takes of big channels to draw the surplus flows and pass on to the tanks in the adjacent minor river basins like Gridamal, Parralayar, etc. The scheme will bridge a gap of 10,000 acres and ensure stabilised supplies to 95,882 acres of existing irrigation. The additional food production is expected to be 18,935 tonnes.

APPENDIX III.

[Vide foot-note on page 118]

Report submitted by the Commission of Inquiry into Agrarian Labour Problems of East Thanjavur district.

To

THE HON. CHIEF MINISTER,

GOVERNMENT OF TAMIL NADU,

FORT ST. GEORGE,

MADRAS-9.

This Commission was constituted under the Commission of Inquiry Act, 1952, by the Government of Tamil Nadu, for the purpose of making an inquiry into the problems of agricultural labour in East Thanjavur district, the relationship between agricultural labourers and their employers, and relevant issues and submitting suitable recommendations to remedy the existing tension between them. The terms of reference set out above are wide enough to include within its ambit every problem relating to agricultural labour in the eastern half of Thanjavur district.

2. The vast dimensions of the problem to be studied by the Commission could be seen from the facts that out of the total cultivated paddy area of 14,33,205 acres for the whole revenue

[1969 செப்டம்பர் 12]

district, the area comprised in the East Thanjavur area is 7,47,104 acres. The distribution of this extent taluk-wise and crop-wise is given hereunder :—

			<i>I Crop. Samba and Kuruwai.</i>	<i>II Crop. Thaladi.</i>
			ACS.	ACS.
Mannargudi	..	..	1,04,489	21,530
Thiruthuraipoondi	..	..	1,04,229	10,890
Mayuram	..	..	1,21,491	37,208
Sirkali	..	..	64,022	19,412
Nagapattinam	..	..	77,156	12,508
Nannilam	..	..	1,37,808	36,361

3. The drive initiated by the State Government in recent years ever since the introduction of package programme in this district in 1961-62, to increase paddy production, and the programme launched during the past two years to bring more lands under double crop have resulted in an increase of 1,97,217 acres in the total area under paddy in the whole district and indirectly aggravated the already existing tensions between land-holders and labourers. This figure of 1,97,217 acres is deduced by deducting the 1961 figure of total area of paddy cultivation (12,35,988) from the latest figure for 1968 (14,33,205).

4. The second aspect of the vast problem relates to sheer size of labour force involved. The total number of agricultural workers of Thanjavur district, which term includes landless agricultural labourers and working agricultural land-owners according to the 1961 census (which is the latest figure available) is 9,40,643. Out of this, as many as 4,45,975 are agricultural workers not owning any land. East Thanjavur area accounts for 2,69,657 landless labourers out of the district total of 4,45,975. The present day figures must be more, as the rate of increase in population since 1961 should be 6.17 per cent on the analogy of the rate of increase noted for the decade 1951 to 1961 in the 1961 census reports.

5. One special feature of the working population of East Thanjavur area is that 90 per cent of it, is classified under the heading Harijans and Scheduled Castes whereas in the western half of the Thanjavur district not more than half of the working population belong to the classification Harijan and Scheduled Castes. This dissimilarity is accounted by an unduly large percentage of Harijans in the composition of the total population of the East Thanjavur area. According to the 1961 census, out of the total population of the East Thanjavur taluks of Sirkali, Mayuram, Nannilam, Nagapattinam, Mannargudi and Thiruthuraipoondi nearly 28 per cent are Harijans and Scheduled Caste people. For the western half of the Thanjavur district this proportion is 17.7 per cent.

1969 செப்டம்பர் 12]

6. This distinctive feature of the composition of labour population of the East Thanjavur district has given rise to certain complications and consequences. Firstly, agricultural labour in many villages of East Thanjavur area is well-organised and able to exert pressure by collective bargaining. So far as my enquiry goes, no such condition obtains in any village of the West Thanjavur area. Secondly, the impact of collective bargaining is felt mostly during the rush seasons of transplantation and harvesting, and traditional aloofness maintained in the spheres of lives of Harijans and others has added a touch of bitterness to the conflict. In the western area, labour is not able to exert any recognisable pressure even during these rush seasons because:—

(1) The number of labourers available is comparatively large and

(2) Most of the land-owners in the western area are small farmers who engage themselves directly in cultivation work and therefore do not depend upon casual labourers to the same extent as the land-owners of the eastern area. The number of big land-holders, i.e., those owning 12 standard acres and more in East Thanjavur area is 7,441 while in the western half, this figure is 3,628 according to the books of Agricultural Income-tax Officers.

7. The persistent complaint heard by the Commission during this inquiry was that the availability of labour for agricultural work in Thanjavur district was inadequate and meagre compared to other districts in the State, and secondly during the rush seasons of transplantation and harvesting imported labour from the adjoining districts of South Arcot, Tiruchirappalli and Ramanathapuram has to be depended upon to complete the operations in time. This claim is stoutly denied by the labour Associations. To find out how-far there is truth in the assertion by land-owners of shortage of labour, a study was made by this Commission. All figures published by the Director of Statistics, Madras, with reference to the extent of land under paddy cultivation and studies initiated by the Planning Commission on agrarian problems and the figures of labour population compiled from the 1961 census and other official reports were scrutinised. The result is that the total number of agricultural workers consisting of (a) Cultivators, (b) agricultural labourers per 100 acres net area sown under paddy is given below:—

District.	Area under paddy I.	Agricultural workers.	Agricultural labourers.
(1)	(2)	(3)	(4)
State	46,43,932	92,85,904	28,28,181
Chingleput	5,94,718	5,76,228	2,41,254
North Arcot	4,18,035	10,06,393	2,50,670
South Arcot	5,16,167	10,91,282	4,00,359
Salem	1,83,535	13,18,208	2,50,440
Coimbatore	1,64,058	7,88,564	2,69,294

[1969 செப்டம்பர் 12]

Nilgiris	8,344	56,236	20,695
Madurai	2,93,565	8,62,486	2,92,976
Tiruchirappalli	3,63,351	11,19,270	2,56,875
Thanjavur	12,35,988	9,40,643	4,45,975
Ramanathapuram	5,47,301	7,83,467	1,67,686
Tirunelveli	2,42,668	6,38,995	2,00,690
Kanyakumari	76,202	1,04,132	31,267

Sources.—Official publications of the Director of Statistics, Madras, 1961 census figures, and Planning Commission publications of Land-tenure problems and agrarian problems.

8. The break-up of these figures per 100 acres of paddy first crop land for the various districts of the State is given below :—

District. (1)	Cultivators. (2)	Workers. (3)	Agricultural labourers. (4)	Cultivators. (5)
(Per 100 acres under Paddy I.)				
State	64,57,833	200	61	139
Chingleput	3,34,974	97	41	56
North Arcot	7,55,723	240	60	180
South Arcot	69,923	212	78	134
Salem	10,67,768	718	138	580
Coimbatore	5,19,270	480	164	316
Nilgiris	35,541	680	250	430
Madurai	5,69,510	294	99	195
Tiruchirappalli	8,62,486	305	70	235
Thanjavur	4,94,668	76	36	40
Ramanathapuram	6,15,781	144	32	112
Tirunelveli	4,38,305	263	80	183
Kanyakumari	72,865	136	41	95

Sources.—Official publications of the Director of Statistics, Madras, 1961 census figures, and Planning Commission publications of land-tenure problems and agrarian problems.

9. The average number of workers per 100 acres of paddy land in Thanjavur district is 76 comprising 36 landless labourers and 40 owner-cultivators. It is not however clear whether the Unit, first crop paddy land, distorts the picture. However, the Thanjavur

1969 செப்டம்பர் 12]

rate is the lowest in the whole State. The highest average rate in the State prevails in the district of Coimbatore. The State average is 200 workers comprising 61 landless labourers and 139 cultivator-owners. To appreciate these figures correctly two facts must be borne in mind. In a district like Coimbatore cultivation is mostly carried on with the aid of wells and therefore almost throughout the year some crop or other is raised by the ryot. In East Thanjavur area there is very little cultivation of dry or garden land. The main cultivation in Thanjavur district is wet cultivation with Cauvery water and therefore except in the extent roughly one-fourth to one-tenth of the total extent represented by double crop area, the rest of the cultivated area has wet cultivation only for five months in the year. The small acreage under sugarcane may be ignored for this purpose. Bearing these distinctive features in mind, the availability of labour for cultivation work in Thanjavur is not, in my opinion, sufficient during rush seasons like transplantation and harvesting.

10. The different pattern of land-holding in East Thanjavur area as compared with the western part of Thanjavur district is also strikingly brought out by the following figures taken from the books of the Agricultural Income-tax Officers.

PARTICULARS OF THE ASSESSEES UNDER THE AGRICULTURAL INCOME-TAX ACT IN THANJAVUR DISTRICT

Name of taluk.	Number of assesses having 7½ to 12 standard acres.	Number of assesses having 12 to 20 standard acres.	Number of assesses having 20 standard acres and above.
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>West Thanjavur District.</i>			
Thanjavur	881	313	247
Papanasam	984	531	416
Kumbakonam	619	563	517
Orathanad	345	50	45
Pattukottai	364	401	203
Arantangi	155	142	95
Total	3,348	2,100	1,528

East Thanjavur District.

Mayuram	940	759	548
Sirkali	297	315	277
Mannargudi	590	584	567

[1969 செப்டம்பர் 12]

East Thanjavur District—cont.

Thiruthuraipoondi		481	527	334
Nagapattinam		859	703	585
Nannilam		983	1,110	1,141
Total	..	4,150	3,989	3,452

Abstract.

West Thanjavur District	..	3,348	2,100	1,528
East Thanjavur District	..	4,150	3,989	3,452
Grand Total	..	7,498	6,089	4,980

11. The number of assesseees owning 20 standard acres and more in East Thanjavur area is 3,452 while the same in West Thanjavur area is 1,528. The same disparity in numbers is found also in the two other columns. The significance of these figures should be viewed keeping in mind the fact that the temples and maths which own large extents of wet lands are not liable to assessment under the Agricultural Income-tax Act. If these are also included, the number of big land-owners for East Thanjavur area will be much more than the number given in the above statement. Big temples and maths in East Thanjavur area are comparatively more numerous than in West Thanjavur area.

12. By publishing a notice, the Commission invited memoranda in the form of verified statements from associations of land owners and labourers and also from interested individuals touching the problems to be enquired into by the Commission. In response to this notice as many as 110 memoranda were received from associations of land-owners and individual land-owners and 31 memoranda were received from associations representing labour. Many of these were not in the form of verified statements as required by the notice. However, the Commission granted interviews to the office-bearers of almost all the associations which had submitted memoranda and heard their views on the points at issue. The methods adopted by the Commission to gather data on the topics germane to the inquiry are the following:—

(a) Two Field Investigation Officers and the Secretary of the Commission were deputed to conduct test harvest in 23 fields in 23 villages comprised in 22 firkas in the four taluks of Nannilam, Nagapattinam, Mannargudi and Thiruthuraipoondi. As this work was undertaken by the end of February and during the beginning of March, the crop available for harvest was mainly Thaladi (Second Crop). This work was undertaken to obtain reliable data of normal gross produce of Thaladi (Second Crop) which, in the experience of this Commission, was under-estimated by

1969 செப்டம்பர் 12]

the representatives of the land-owners. The average gross produce per acre as obtained from the test-harvests made by the Officers of this Commission is given below taluk-wise :—

Mannargudi	..	..	..	33	kalam* (per acre).
Nannilam	..	..	..	36	„
Nagapattinam	..	..	..	37	„
Thiruthuraipoondi	..	..	..	33	„

It may be observed in passing that the average yield obtained in the State Seed Farms of East Thanjavur area except one farm in Thiruthuraipoondi taluk correspond with the yield obtained in the test harvests with slight variation.

(b) Local inquiries were made by the Investigating Officers of the Commission to obtain reliable data by visits to 40 villages situated in all the six taluks of East Thanjavur area on the following points :—

(i) Cost of cultivation of paddy per acre including cost of seed, cost of manure, cost of fertilisers and pesticides, labour cost of agricultural operations for the each crop separately, Kuruvai, Samba and Thaladi.

(ii) Prevalent wage-rates paid to men and women labourers for different agricultural operations like ploughing, sowing, transplanting, weed clearance and harvesting.

(iii) The average cost of market value of one acre of paddy land of single crop and double crop variety in the villages visited.

(iv) Study of living conditions of labour in the village including the types of labour contracts existing, like annual contract, monthly contract of labour, casual labour, and panniyal system; number of work days in the year for which labour is employed in the agricultural operations for men and women separately. The villages visited were selected at random at the rate of 2 to 4 villages per block (more villages could not be visited owing to lack of time).

(c) The Investigating Officers were asked to study the accounts maintained by land-owners (if available), in the villages visited by them, and in the State Seed Farms listed below :—

Taluk.

Orathur	..	..	..	}	Mannargudi.
Kanchikudikadu	..	..	..		
Kirandhi	..	..	..	}	Thiruthuraipoondi.
Nedumbalam	..	..	..		
Deivambalpuram	..	..	..		

* One Kalam is equal to 24 Madras Measures.

[1969 செப்டம்பர் 12]

Taluk.

Moongilgudy	Nannilam.
Sikkil	Nagapattinam.
Thirukadaiyur	Mayuram.
Nagamangalam	

An abstract of the accounts of the State Seed Farms taken up for intensive study suitably classified under the headings cost of inputs, cost of labour, and gross produce is appended as Schedule I to this report. The accounts of landholders gave no reliable indication of cost of cultivation because items extraneous to cultivation were included under the heading expenditure for cultivation. The management expenses found in the accounts of State Seed Farms have been omitted, because such expenses do not occur in the case of an ordinary landholder.

(d) Inquiries were made by the Commission on its local visits to labour quarters in the villages and also by the Secretary and the two Investigating Officers of the Commission to work out a typical family budget for a working class family showing the number of days for which was available. Income earned by work during agricultural season comprising 5 months in the case of labourers living villages having single crop lands only, and 7 months in the case of double crop areas. Expenditure was classified for the whole year under suitable heads like food, clothing, housing, medical expenses, festivals and fairs and education. The average budget for a Harijan family and for a non-Harijan family thus worked out separately is found in Schedule II to this report. It must be said that though the number of families covered by the survey is not large the representative character of the average budget is not vitiated because earning opportunities and living conditions do not vary much between one area and another.

(e) For the purpose of comparison, the Secretary and the Investigating Officers were deputed to study the local conditions of agricultural labour and farm practices in selected villages of West Thanjavur area. Five such villages were visited and studied.

(f) Interviews were granted by the Commission to 22 leading persons on the side of land-owners and 18 persons on the side of labourers' associations who were all labour leaders. More persons did not come forward to present their views to the Commission in spite of wide publication of public notice in several daily newspapers. Conferences were held in Mannargudi, Thiruvavur, Kumbakonam and Mayuram. Revenue Divisional Officers, Tahsildars, Block Development Officers, District Agricultural Officers and State Seed Farm Managers, besides representatives of land-owners association were present during these discussions, wherein views were ascertained on specific problems studied by the Commission.

1969 செப்டம்பர் 12]

(g) Procurement registers maintained by the Civil Supplies Officials in 13 villages lying in six taluks of Mannargudi, Mayuram, Sirkali, Thiruthuraiipoondi, Nannilam and Nagapattinam were scrutinised to ascertain the normal gross produce of an acre of single crop and double crop land. Such registers were however found not always reliable because in two villages out of 13 villages, Annavasal and Arichapuram, the surplus available was estimated at 2,567 bags in Annavasal and 2,768 bags in Arichapuram while the quantity actually procured was 4,108 bags in Annavasal and 4,250 bags in Arichapuram village. Surprisingly in both these villages, the rate adopted for estimating the outturn per acre is almost the same as the rate in the six other villages. The Commission did not think that any useful purpose would be served by obtaining explanation of the concerned officials for these glaring discrepancies, though plausible explanations might be put forward.

13. It serves no useful purpose now to undertake a detailed study of the causes for the existing unrest among labour population of East Thanjavur area because they are easily identifiable. To press the demand for higher wages organised labour boycotted harvesting work and obstructed outside labour doing such work in places where labour was well organised. This led to clashes and violence in many places and the consequent disruption to agricultural operations. This kind of agitational approach of the redressal of grievances of labour has taken an acute turn only during the past 2 or 3 years. Consequently on 8th October 1967 conciliation was effected by the Collector of Thanjavur at a Conference held at Mannargudi attended by representatives of both landholders and labour leaders. At that Conference wages were fixed for harvest operations alone. It was also agreed then that imported labour could be used for harvest work provided local labour was also utilised. On 8th June 1968 another similar Conference was held at Thiruvavur at the instance of the Collector in which wages were fixed for men and women for all agricultural work other than harvesting. Lastly on 16th January 1969, the Collector held a third Conference for bringing about conciliation regarding harvest wages.

14. It is true agricultural wages have been rising during the past decade. This increase is more marked in Thanjavur district than elsewhere. But the increase is to a large extent counter-balanced by the rise in the cost of living although prices of inferior sort paddy have not increased correspondingly.

[1969 செப்டம்பர் 12]

15. The following table worked out from the Planning Commission studies and other official statistics published by various official authorities illustrate the point :—

<i>Classes of employees.</i>	<i>Minimum rates of wages per day.</i>		<i>Prevailing wages October 1967.</i>	
	Rs.	P.	Rs.	P.
1 Employees engaged in ploughing (without bullocks and ploughs).	1	25	2	42
2 Employees engaged in sowing and transplanting—				
Adults—Grade I *	1	00	2	21 (Men)
Adults—Grade II *	0	37	1	49 (Women)
Non-adults	0	75	1	45
3 Other Agricultural Employees—				
Grade I	0	87	2	08 (Men)
Grade II	0	75	1	45 (Women)
Non-adults	0	62	1	18

* Classification of employees into Grades I and II is based on physical capacity and outturn of work.

16. The question of agricultural wages has been studied in the State of Madras (as it was then called) twice before.

(1) First Agricultural Labour Enquiry, 1950-51.

(2) Second Agricultural Labour Enquiry, 1956-57.

These studies yielded no concrete results except that by the notification, dated 29th November 1959, the Madras Government fixed minimum rates of wages under the Central Minimum Wages Act for seven classes of workers employed in agriculture which came into force on 10th of December 1959. Thereafter, these rates have not been revised at all, nor do these rates apply to Thanjavur district, because this district was specifically excluded from the operation of that notification. Official statistics of prevailing wages published periodically are not always cent per cent accurate. They are compiled by the Director of Statistics from the reports submitted by the Revenue Officers at the taluk level. The taluk officers have no adequate trained staff to gather accurate data of prevalent wage rates. Yet despite all these imperfections the comparison of published agricultural labour wages taken from the Planning Commission studies and other official publications given below is a useful guidance if viewed a broad spectrum.

AVERAGE DAILY WAGES (MEN AND WOMEN)

<i>Year.</i>	<i>Men.</i>				<i>Women.</i>			
	<i>State.</i>		<i>Thanjavur.</i>		<i>State</i>		<i>Thanjavur.</i>	
	RS.	P.	RS.	P.	RS.	P.	RS.	P.
1954-55	1	18	1	24	0	69	0	87
1955-56	1	22	1	31	0	71	0	78
1956-57	1	19	1	37	0	70	0	83

1969 செப்டம்பர் 12]

AVERAGE DAILY WAGES (MEN AND WOMEN)

		Men.						Women.			
		State.		Thanjavur.		State.		Thanjavur.			
		RS.	P.	RS.	P.	RS.	P.	RS.	P.		
1957-58	..	..	1 19	1 34	0 82	0 83					
1958-59	..	..	1 24	1 38	0 76	0 86					
1959-60	..	..	1 29	1 37	0 83	0 95					
1960-61	..	..	1 46	1 48	0 91	1 06					
1961-62	..	..	1 48	1 53	0 95	1 00					
1962-63	..	..	1 51	1 82	0 96	1 07					
1963-64	..	..	1 47	1 53	1 06	1 43					
1964-65	..	..	1 57	2 71	1 22	1 83					

17. The crucial question is not whether agricultural wages prevalent in 1967 in Thanjavur district are not higher than similar wages prevalent in the other districts of the State. Such a comparison is pointless because in other districts like Coimbatore and Ramanathapuram, the number of days for which labour gets full employment is always 10 months and more in a year, while in Thanjavur, the number is between 150 to 190 days. Thus, while the wages rates in other districts may be comparatively low, the total wage earnings for a year of the worker in other districts where employment is available almost for 10 months and more in a year, will be roughly equal to the total wage-earnings of the workers in Thanjavur. It is common knowledge that employment opportunities are larger in those districts where well irrigation is available and crops are raised successively all through the year. In canal irrigated wet regions like Thanjavur where paddy cultivation predominates the number of working days for labour is comparatively less.

18. The more pertinent question regarding wages rates is therefore whether the industry of agriculture in Thanjavur is now offering at least a living wage for the workers engaged in it. Our constitution imposes a duty on every State to secure living wages to all workers including agricultural workers (Article 43).

19. If the wages now offered are not acceptable as a living wage, the next consideration is whether the industry of agriculture in Thanjavur can afford to pay any higher scale of wages now without adversely affecting the legitimate interest of the land-owner.

20. In addition to enquiries made by the Investigating Officers of the Commission, Tahsildars of the district were requested through the Collector, to report to the Commission on the

[1969 செப்டம்பர் 12]

prevalent wages obtaining in their areas. The replies received as well as the report of the Investigating Officers indicate roughly the following wage rates as prevailing now :—

Ploughing.

Minimum—Rs. 2.50.

Maximum—Rs. 3.00.

Transplantation and Weeding (Women)

Minimum—Re. 1.25.

Maximum—Rs. 1.75.

Harvesting.—Minimum four local measures out of 52 local measures of paddy harvested in a few isolated pockets.

Maximum six local measures out of 54 local measures of paddy harvested in an equally few isolated villages. Under the Thiruvavur agreement of 8th June 1968, the corresponding wages fixed for all agricultural operations other than harvesting were—

Men.—6 litres of paddy plus Re. 1 equal to Rs. 2.68.

Women.—5 litres of paddy plus Rs. 0.25 equal to Rs. 1.65. These rates have been generally acceptable to landholders.

21. However, inspite of the Tiruvavur agreement, wages in many parts of East Thanjavur area continue to be low and below the agreed level. In fact during local visits the Commission and its Officers came across villages where the fact and terms of the Tiruvavur agreement were entirely unknown to the labouring classes. It was a surprise to me that inspite of extensive propaganda by various labour associations this could happen.

22. One method of testing whether the existing wage rates provide a living wage for the worker is to find out the total earnings of a typical agricultural worker's family consisting of husband and wife (both capable of working) with two children, non-adults, and below 15 years of age. In villages where the entire cultivated area is single crop land, the average working family can get work in agricultural operations proper, for a total of five months only. In Egabogaim villages also landholders do not often raise a second crop because mainly, the estate is too unwieldy to be efficiently managed. A working month can count as 26 earning days. Even assuming the man earns Rs. 2.68 per day five months of which 30 days is harvest work ($5 \times 26 \text{ days} = 130$) his income will be Rs. 268.00. Similarly the women will get full employment for 45 days and will earn 45×1.65 , i.e., Rs. 74.25. The total emoluments of man and woman excluding harvest wages for the working period of 5 months comes to Rs. 342.25. To this must be added harvest wages of 30 days (Samba at average yield 40 Kalamis per acre and wage 5 measures out of 53 measures and 10 men per acre is Rs. 151.80). The total earnings come to Rs. 494.05 for a working period of five months. The monthly wage for the family comes to Rs. 98.81.

23. Let me take the case of a typical worker's family which gets full employment of 7 months, because of availability of double crop lands in village. The number of working days for

1969 செப்டம்பர் 12]

the man in such villages (minus harvest days) is 142 days. His income is $142 \times \text{Rs. } 2.68$ per day. It comes to Rs. 380.56. His harvest wages for 40 days at the same rate given in the example quoted above, is Rs. 202.40. The number of working days for the woman is 90. Her income is $90 \times \text{Rs. } 1.65 = \text{Rs. } 148.50$. The total income of the family for seven working months is Rs. 731.46. Monthly income is Rs. 104.50. The minimum total emoluments of a last grade servant of the Government at a firka headquarter station in Thanjavur district is Rs. 124 (basic pay Rs. 50, dearness allowance Rs. 71, house-rent allowance Rs. 3). The comparison with a last grade seryant may not be apt, but even unfair or misleading, because the wants of a manual worker like the agricultural labourer in the matter of food is nearly double that of a comparatively sedantary worker like a last grade servant of the Government. Yet, that is the ready comparison which appear reasonable under the circumstances.

Abstract of an average agricultural Harijan Labour family budget for the whole year as revealed by the Commission's enquiry is given below—

Food.	Clothing.	Repairs to House.	Medical expenses.	Education.	Fairs, festivals and functions.	Total.
747	93	31	13	3	33	920

Against this, is given below the demand under these heads made by prominent labour associations—

1,146-20	135	50	25	100	..	1,506-20
----------	-----	----	----	-----	----	----------

24. Both these budgets relate to comparable families as the number of members of the family are equal, i.e., husband, wife and two children. The monthly requirement and actual expense incurred according to the two tables above is Rs.125.52 and Rs. 76.66, respectively.

25. The present state of the family budget requirement for a year at the present level of expenditure is Rs. 920, but the total average income for the 7 earning months is Rs. 731.46. It was ascertained that the family earns about Rs. 30 per month for 3 lean months, i.e., Rs. 90, thus leaving a deficit of Rs. 98.54 every year. No ready work is available for two months in a year. The calculations of earnings are made on the highest possible income rate and actual requirements of a family are worked out at lowest possible expenditure rate.

26. No doubt, agriculture is a seasonal industry. But, for the seven months for which it provides full employment to a worker's family, should it not, as an act of bare justice, pay at the rate of Rs. 125 per month, for the worker of both man and woman. The necessity for an increase of present wage rates is therefore amply made out even if the industry is to pay only a living wage to the worker. I am not unaware of the plight of the small land-hodler

[1969 செப்டம்பர் 12]

of Thanjavur to maintain his accustomed standard of living on the inadequate income from his farm and the need to enthruse him to produce more by adopting improved methods of agriculture. In this respect, the land-holder who contributes his own and his family's manual labour for production of his crops is in a better position than the non-working land-holder (who by tradition is averse to manual labour in the fields) because the labour cost of production for the former is lesser and consequently his net income is greater. However on the demand of labour for a living wage of Rs. 125 per month for both man and woman in a working class family for the period of full employment, considerations like the relative hardship to the non-working land-holder by conceding the demand have in my considered opinion, no relevance or validity.

27. Treating agriculture as an industry is the only rational basis for working out a proper wage structure for workers employed in it. Whether it makes a profit or not, the industry is bound to maintain its labour force at a living wage level at least. Assuming that agriculture should be treated on a par with other industries in this respect, the question to be examined is whether agriculture can afford to pay a living wage to the worker after providing for a suitable return on the capital investment made by the land-holder and after providing a suitable management remuneration for the land-holder who does not engage himself in manual work for producing crops on his fields.

28. Let me take a typical example of a ryot owning 5 acres of double crop wet lands. His cultivation expenses can be estimated for the Kuruvai crop and the Thaladi crop as below. This estimate is based upon intensive investigations made by the Investigation Officers of this Commission in all the taluks of East Thanjavur, the result of discussions and interviews, and also based upon the experience of State Seed Farms and other institutions who have maintained accounts.

29. Cost of Cultivation worked out as below for cultivation of Kuruvai crop in one acre (3 Mahs.):—

	Rs. P.
Ploughing 9 (men) at Rs. 2.75	24.75
Levelling and trimming 4 (men) at Rs. 2.75	11.00
Plucking seedlings and transportation 7 (men) × 2.75 ..	19.25
Transplantation 18 (Women) × 1.75	31.50
Weeding 9 (women) × 1.50	13.50
Harvest wages 5½ measures per 53½ measures (yield 45 kalams)	63.00
Cost of raising seed-bed	34.50
Farm-yard manure, 5 cart-loads 5 × Rs. 3.00	15.00
Chemical fertilisers	80.00
Pesticides	3.00

1969 செப்டம்பர் 12]

	Rs.	P.
Land-tax	20.00	
Applying fertilisers and pesticides : 1 man 2.75	2.75	
Poradi wages	6.75	
Total expenditure	325.00	
Income. —Average yield per acre at 45 kalams at ..	607.50	
Rs. 13.50 per kalam.		
Poradi yield 3 kalams	40.50	
Hay bundles : 30 at Re. 1	30.00	
	678.00	

Cost of cultivation for Thaladi (Crop II) will be almost the same as for Kuruvaï with minor variations in cost of fertilizer input. It is estimated at Rs. 305 per acre. The average outturn for Thaladi (2nd crop) will be 30 kalams per acre. To this must be added the income from Poradi at $1\frac{1}{2}$ kalams per acre. Hay bundles 30 plus 24 at average cost of Rs. 1.25. So the total income for Kuruvaï and Thaladi will be Rs. 1,140.75. The total expenditure will be Rs. 630.00. The net income per acre is Rs. 510.75. For a land-owner owning 5 acres the annual net income will be Rs. 2,553.75.

30. Valuing the double crop land at the rate of Rs. 3,500 (per acre) and allowing a return of $6\frac{1}{4}$ per cent as claimed in all the memoranda filed by the Mirasdars Associations, the amount of return should be Rs. 1,093.75, on an extent of 5 acres. The non-working land-holder owning 5 acres is expected to do supervision work, for 8 months in the year if he raises two crops. Allowing at the rate of 45 rupees per month, the management remuneration for 8 months in a year comes to Rs. 360. Out of the net income of Rs. 2,553.75 allowing a $6\frac{1}{4}$ per cent return of Rs. 1,093.75, balance left is Rs. 1,460.00. Out of this, his management remuneration comes to Rs. 360.00. This land-holder is thus left with a residual income of Rs. 1,100.

31. Let me take the example of a five-acre farm cultivator raising only single crop paddy on his lands. The average outturn for Samba is 42 Kalams per acre. To this must be added hay 30 bundles $\times$ 1.25 per acre, Poradi yield $1\frac{1}{2}$ kalams.

	Rs.	P.
42 $\times$ 13.50	567.00	
Hay 30 $\times$ 1.25	37.50	
Poradi yield	20.25	
Total	624.75	

[1969 செப்டம்பர் 12]

In the case of 5 acre single crop non-working land-holder, the figures will be Rs. 3,123.75. The cost of cultivation will be same as for Kuruvai except deduction of Rs. 5 in the landtax. The cost of cultivation is Rs. 320 per acre and this works out to Rs. 1,610 for 5 acres. Management remuneration Rs. 270.00 (Remuneration for 6 months at 45 per month). $6\frac{1}{4}$ per cent interest on Rs. 3,000.00 per acre land value is i.e. Rs. 938.75. Total Rs. 2,818.75.

	Rs. P.
Cost of cultivation	1,610-00
Management remuneration ..	270-00
Interest on Capital value of land.	938-75
Total ..	2,818-75

Residuary income will be Rs. 3,123.75—2818.75 = Rs. 305.00.

32. In this context it is well to remember the following facts : Out of the total extent of paddy cultivation in Thanjavur district, 1,433, 205 acres, double crop extent is 500,376.21 acres while the remainder 932,828.79 is single crop land.

33. The residual income left with the non-working land-holder represents what private property in land means in terms of money income to the land-owner after allowing for all reasonable expenses, a return on his capital invested and the remuneration for his supervision work. Looking at the problem in this manner is in strict conformity with the legalistic concept of private property in agricultural land vesting with the land-holder and the worker being a hired labourer who has no interest or share in the produce, of the land. The worker who takes a part in producing the income from the land is not treated as a sharer in this scheme. There is therefore nothing novel or revolutionary in this approach. So long as a living wage is not assured to the agricultural worker, the owner of the land is not entitled morally to claim any part of the residual income. My conclusion is that a living wage is not now secured to the East Thanjavur worker and the average income now earned in the industry of agriculture by the typical five acres owning land-holder is capable of bearing the additional burden of an increase in the wage rates which I propose to recommend. It needs no stressing that the income shield of the bigger land-holder can well afford the small dent which the increased wage rate will make by implementation of the wage rate recommended. I have taken a five acre land-holder as a typical small land-holder because the Commission found that, by and large, small land-holders owning less than five acres do not normally employ hired labour except on occasions like harvest and transplantation.

34. In recent years, out of cultivation expenses roughly two-thirds is accounted by labour charges. The remaining one-third represents cost of seed and inputs. A common complaint voiced

1969 செப்டம்பர் 12]

by the Mirasdars is that having regard to the increased cost of both inputs and labour charges, the price of paddy has not correspondingly increased. This problem is outside the terms of reference of this Commission and I do not therefore offer any remarks thereon. If the existing level of wages is insufficient to provide a living wage for the worker, the pertinent question is what percentage of increase will be justified? True, in other districts of this State, wage levels are generally lower for all kinds of agricultural work and particularly so in harvest charges, than what obtains in the East Thanjavur area. But this is not an argument to deny any increase in wages to East Thanjavur workers.

35. In course of time wages in other areas also must go up. Having regard to all circumstances roughly a 10 per cent increase in wage rates will, in my opinion, be feasible and fair now, although it might not provide the desired income of Rs. 125 per month immediately. But with the expected growing increase in average gross produce per acre, the provision for payment of harvest wages by a share in the produce, is a way of gradually bettering the earnings of the agricultural worker in course of time. The method adopted in previous official notifications regarding fixation of minimum wages, by classifying adult labour into Grade I and Grade II based upon supposed capacity and output of work does not appear to me a suitable method which could be applied with any advantage to conditions of agricultural work in Thanjavur district. I therefore recommend fixation of fair wages on the following scale:—

	Rs	P.
1. Ploughing without bullocks (men)	3	00
2. Ploughing where bullocks and ploughs are provided by the labourer (men)	5	25
3. Transplantation and Weeding (women)	1	80
4. Levelling the land, trimming bund (men)	3	00
5. Plucking seedlings (men)	3	00
6. Off-season maramathu work (Miscellaneous work) (men)	2	50
Do. (Women)	1	75
7. Wages for all other works during cultivation season (men)	3	00
Do (women)	1	80

These wage rates apply to a day's work. Men 8 hours, Women 7 hours.

36. *Harvest.*—In more than 90 per cent of the East Thanjavur area, the practice is to pay the labourer by calculating a share of the produce harvested by way of remuneration. Land-owners are themselves reconciled to this system. No change in the system of paying harvest wages is therefore necessary. Till three years ago the share of the labourer was four to five measures (local) for every 52 to 53 measures (local) harvested. During the past three years, this rate has gradually increased, and now the

[1969 செப்டம்பர் 12]

prevailing rates are $4\frac{1}{2}$ measures, 5 measures, $5\frac{1}{2}$ measures and in a few localities 6 measures. Due to the introduction of high yielding varieties of seeds like ADT 27, C.O. 25 in recent years the outturn has increased on a broad average by nearly one-third. This is an advantage to the labourer also. No doubt, the existing remuneration for harvesting compares quite favourably with the average daily wage which a labourer earns for other work in agriculture. But that is no argument to cut down harvest wages because in a sense harvest work is arduous full day work for a short period under great stress and this earning helps the labourer and his family to subsist for the ensuing workless period after harvest (one month after Kuruvai harvest, and two months after Samba harvest). Harvest wages differ from village to village within a taluk. But these differences cannot be justified on any principle. An uniform rate must therefore be provided. Locational advantage for labour in villages where the yield is high should not also be denied to labour. This is a natural advantage to which the worker is entitled. Having regard to all these considerations, I would recommend 6 (six) measures (local) out of the 54 (fifty-four) measures (local) as the harvest wage. (See Schedule IV for equivalent quantities worked out in terms of litres and kilograms.)

37. On the question of harvest wage, two further points must be noted. According to the present practice, 5 measures or $5\frac{1}{2}$ measures of paddy is paid to the labourer as his wage out of the total of 53 measures or $53\frac{1}{2}$ measures of paddy harvested. That means the labourer gets no wage on the quantity of paddy given to him for wage. This is a reasonable complaint. I, therefore recommend that the new wage rate shall be 6 (six) measures of paddy for every unit of 54 (fifty-four) measures harvested: for example if a quantity of 54 (fifty-four) measures is harvested 48 (forty-eight) measures out of it must go to the land-holder and the remaining 6 (six) measures should go to the labourer.

38. Next according to the existing practice, out of the total heap of paddy harvested; deductions are made for Kalavady, remuneration to village servants, like barber, washerman, contribution to village temples and the remainder alone is taken into account for calculating wages due for the labour employed in harvest. This is an unjust practice. The deduction by way of kalavady, it is said, goes ultimately to the pannaiyal if one is employed. It must come only from out of the land-holders' share. Equally contribution to village servants and village temples must not be forcibly levied from the share of the labourer. Therefore no deductions should be made either for kalavadi or for any other expenses mentioned above from out of the harvested heap till the labourers's share is taken out.

39. In determining the harvest wage due to the labourer, a complaint is made by Labour Associations that when paddy is given as wages, it is not measured in litres, but the mamul marakkals are used. The method of measuring with marakkals

1969 செப்டம்பர் 12]

is by heaped measure which allows manipulation with fingers. Such manipulations are usually to the detriment of the labourer. Therefore the use of litres by land-holders must be enforced. The law is already there for that purpose. But it is not being enforced at present in the case of farmers. The enforcement is now entrusted to the Labour Department. Its enforcement is not however effective. I am not finding fault with the Labour Department for this state of affairs. The problem is too big for the available staff now. I therefore recommend that enforcement may be transferred to the Panchayat Unions who have an adequate staff necessary for strict enforcement and they will be more effective than Labour Department personnel who do not have that amount of personal contact with farmers. Government should take an early decision on enforcement uninfluenced by considerations not strictly relevant because the continued use of marakkals is likely to deprive labour of the full benefits of the revised wage structure recommended by me. No prosecutions at all had been launched for offences against farmers in Thanjavur under the Weights and Measures Act for the past three years.

40. On the question of wages, certain general considerations may now be mentioned. Firstly whether wage rates should be uniform for all the six taluks of East Thanjavur area or should it vary from taluk to taluk? Existing wage rates in all the six taluks are generally uniform except for minor variations in certain pockets where labour gets low wages mostly due to abundant supply in excess of demand. These areas occur in Sirkali and Thiruthuraipoondi taluks. Fixing of different rates for different taluks will create unnecessary discontent and encourage unnecessary migration of labour from one place to another. Therefore, I have decided to recommend uniform rates of wages for all six taluks.

41. Secondly, the present practice is that for work unconnected with harvest, wages are paid usually two-third, or three-fourth in kind and the remainder in cash. All Labour Associations demand that this practice should be legalised when minimum wages are prescribed. Land-holders on the other hand, oppose this demand because according to them small land-holders usually find it difficult to pay wages in kind. To stipulate that a fixed proportion has to be paid in kind will introduce a certain rigidity into the wage structure that is not desirable. Usually the land-holder who is ready and willing to pay part of the wages in kind attracts ready labour and the better type of labourer too, for work in his farm. Therefore, it is enough if wages are expressed in cash leaving option to pay partly in kind and partly in cash according to local usage or exigencies of the situation prevailing at the time of employment.

42. A major bone of contention between the parties relates to employment of outside labour. Land-holders complain in a sweeping manner that local labour is generally inefficient and undisciplined and that outside labour is usually more efficient and

[1969 செப்டம்பர் 12]

disciplined. Much of the violence that occurred during the recent years centred round this dispute. The Constitution of our country gives freedom to every citizen to move freely throughout the territory of India and to seek employment anywhere. Therefore, it would not be proper or feasible to impose a ban on the movement of outside labour. Usually labour from neighbouring districts moves into Thanjavur during transplanation and harvest seasons. But when a situation of disturbance of public tranquility and public peace arises, the State on its part, can and should invoke section 144, Cr.P.C. or any other available legal weapon in its armoury to maintain public peace. That condition is always paramount. Such extraordinary remedies cannot solve the problems of employment of outside labour on a permanent basis. However, since agricultural labour nurses a grievance on the question of imported labour, I may state that the State has the legal power to restrict the freedom of contract of land-holders to refuse work to local labour totally and to import outside labour by appropriate labour legislation. At present no such legislation is available in the agricultural labour field; nor is the passing of a statute on the subject desirable in the larger interests of providing employment opportunities to agricultural labour in the three adjoining districts of South Arcot, Tiruchirappalli and Ramanathapuram. Therefore, in an extreme case where a law and order situation develops, the State may and indeed should intervene to compel a recalcitrant land-holder to give work to local labour by having recourse to section 144, Cr. P. C. The Collector of the district must be the authority to decide in each individual case on the need and remedy suitable for the occasion subject to such executive directions as the Government may issue from time to time. However, a caution is necessary. Too frequent instructions from above are likely to sap the initiative of the man on the spot (the Collector) who has the ultimate responsibility to preserve public order so that orderly life in the agricultural sector is assured for ensuring better production. Otherwise the situation as it now stands may be left undisturbed because, the ad hoc conciliation machinery now working, namely, appointment of Conciliation Tahsildars for each taluk during the rush period of agricultural operations, has worked on the whole fairly successfully.

THE ROLE OF THE POLICE IN AGRARIAN DISPUTES.

43. A cognate problem which often arises is the requisitioning of police help by land-holders during the harvest season. The present practice is that the police do not move in unless the concerned Tahsildar makes a request. This is only an informal understanding. The legal right of the individual land-holder apprehending offences such as dacoity, arson, etc., on his land, to requisition police help cannot be curtailed, as the law now stands, by any sustainable legislation or executive order. The existing practice which is more a compromise based upon understanding between the police authorities and the revenue authorities may therefore, be allowed to continue. After watching

1969 செப்டம்பர் 12]

the situation for one or two more harvest seasons and with the experience thus gained, this question can be examined later by an Expert Committee.

44. The system of Pannaiyal has practically gone out of vogue except in the case of about 5 per cent of land-holders. Neither land-holders nor labourers desire resuscitation of this odious system. However, Labour Associations demand that the wage rates prescribed under the 1952 Pannaiyal Protection Act which have remained unaltered all these years despite the rising cost of living, should be revised. The daily wage rates prescribed under that Act are two marakkals for men, one marakkal for women and three-fourth marakkal for others. Where the Mayuram agreement applies, this rate does not apply. In the Mayuram agreement, the rates prescribed are one marakkal for men and three-fourth for women. The Pannaiyal Protection Act may be suitably amended increasing the wages to $2\frac{1}{2}$ marakkals for men and $1\frac{1}{2}$ marakkals for women and 1 marakkal for others. It was found by the Commission that, probably in order to circumvent the provisions of the Pannaiyal Act some land-holders were entering into annual contracts with labourers agreeing to pay a standard wage throughout the year plus an annual bonus of 15 to 16 Kalams of paddy. If this contract is broken the labourer is left without a cheap remedy because recourse to courts of law is both costly and dilatory for labour which exists at a subsistence level and can ill-afford money for any litigation in Civil Courts. The Pannaiyals Act may be suitably amended to provide for registration, on a compulsory basis of such annual contracts; and to provide for cases where the conditions of contract are broken, the labourer should be enabled to go to the Labour Court or Tribunal appointed under the Pannaiyal Protection Act for relief. The Pannaiyal Protection Act may be amended making the Tahsildar or Labour Court the authority to maintain a register of such annual contracts for enforcement purposes. Suitable rules can be devised to see that both land-holder and labour are compelled to fulfil the conditions of such annual contracts of labour. In my opinion this system must be encouraged to spread because it satisfies a known want of both the land-holder, to have ready labour available for this farm work throughout the year, and of the labourer for security and assurance of employment under a particular farmer for the whole year. This system has the added advantage of being free of the age old, irksome shackles on labour imposed by the Pannaiyal System and it is a simple method, which being not cumbersome, can be more effectively enforced to the advantage of both land-holder and labourer. In addition, this will be, I anticipate, an effective remedy for the oft repeated grievance of the land-holder that labourers frequently go on un-announced strikes during rush seasons for attending meetings, processions and conferences to the great detriment of smooth flow of agricultural operations. Such enthusiasm at the early stages of growth of organised labour is understandable but all the same,

[1969 செப்டம்பர் 12]

they do interrupt agricultural work. It is to be hoped that responsible leadership of labour would see that, as far as possible such conferences, meetings and processions are not organized or held during harvest and transplantation seasons. No legal remedy can be effective for banning such activities. On the whole encouragement of the annual labour contract system would be a powerful corrective to the abovementioned lapses because a labourer bound by such a contract would hesitate to interrupt essential farm work by taking part in strikes without due notice which, if given, would enable the landholder to make alternative arrangements for carrying out the essential operations like seed soaking, plucking and transplanting seedlings after they are plucked. These operations by their very nature will not brook delay and any delay will throw unnecessary loss on the harassed land-holder. Any annual contract of labour must however, provide for payment of fair wages to labour to be prescribed by the State in accordance with the recommendations made here. In addition to this, the labourer would be entitled to the annual bonus of paddy payment agreed upon between the parties. The quantum of this bonus payment may best be left to negotiation and agreement between the parties. The present bonus quantity is 15 to 18 Kalams of paddy for the labourer and his wife or woman helper. This is paid at the end of the last harvest in the year.

MACHINERY FOR ENFORCEMENT OF PROVISIONS OF THE PROPOSED ACT RELATING TO MINIMUM WAGES, ETC.

45. The conciliation machinery which is now constituted on an *ad hoc* basis is different from enforcement machinery now proposed for the purpose of settling agrarian labour disputes. If the Government accept my recommendation for fixing fair wages for agricultural workers, it is obvious a semi-permanent machinery would be necessary to enforce payment of those wages. I therefore suggest, that at the taluk level a Tahsildar may be appointed Labour Court with exclusive jurisdiction and powers to hear complaints from individual Labourers, Labour Associations, Land-Owner Associations, and individual land-owners regarding transgressions of statutory provisions regarding minimum wages, minimum of hours of work, illegal exactions in the nature of unauthorised deductions from wages, etc. This Labour Court will have no jurisdiction over workers employed in or about the households of land-holders on house-hold work including cleaning cattle yards, storing manure in the backyard of the land-holders' houses, etc., because, by its very nature such work is not capable of having no jurisdiction over workers employed in or about the house. Every other employment of labour by land-holders pertaining to agricultural operations will come under the jurisdiction of the Tribunal and Labour Court. The Labour Court or the Tribunal should have in suitable cases, power, to appoint a receiver who should be either an Officer of the Revenue Department not below the rank of Revenue Inspector, or an Officer of the Agricultural

1969 செப்டம்பர் 12]

Department not below the rank of Extension Officer or any other suitable officer under the control of the Block Development Officer. Giving a concrete example, suppose a land-holder makes a complaint to the Labour Court that despite his willingness to pay minimum wages prescribed by the Government the labourers of his village are not coming forward to harvest his lands. In such a case, after making a preliminary enquiry and satisfying himself about the truth of the complaint, the Labour Court should have power, to appoint a receiver to take charge of the crop, to appoint labourers of its own choice to harvest the crop, to pay wages to the labourers concerned and to deposit the balance of sale produce of the harvested crop to the credit of the land-holder concerned in the taluk treasury for payment over to him eventually. Similarly, where a Labour Association complains that despite their willingness to harvest the fields of a particular land-holder, he is want only refusing to entrust the work to them, the same procedure would be followed by the Labour Court and the harvest operations completed. Expeditious despatch of work by the Labour Court and its officers is very necessary for the success of this scheme. Therefore the Officer appointed as Labour Court should have a Government vehicle at his disposal and adequate staff during transplantation and harvest seasons. The present practice of throwing every additional work on the regular Revenue Inspector should not be allowed, in my opinion, to stand in the way of the success of this scheme. I therefore suggest that a separate Officer called Labour Officer one or two in number, should be attached to each Labour Court for the rush seasons namely transplantation and harvest seasons. This Labour Officer could make the preliminary enquiry under the directions of the Labour Court. He should be responsible for (1) engaging labour where local labour is unreasonably recalcitrant. (2) payment of wages and (3) keeping an account for the money expended by him, and performing other duties to carry out the orders of the Court. An imprest amount of Rs. 500 or Rs. 1,000 should be placed at the disposal of the Labour Court for carrying out its duties. From out of this, labour charges should first be met and later recouped from the land-holder concerned.

16. The labour officer in addition, should have power to make complaints *suo moto* before the Labour Court if, as a result of his inquiry, which he can undertake under the orders of the Labour Court, he finds any actionable wrong committed in any village by any land-holder with reference to the provisions of the special legislation for regulating relationship between land-holders and labour which I hope the Government will bring on the statute book in pursuance of my recommendation. The labour court must have one Assistant independent of the regular cadre of Assistants in taluk offices, otherwise the court work will suffer. I am positive of this because the success of the whole scheme adumbrated above can be wrecked by depriving the Labour Court of adequate and necessary clerical help. The Labour Officer should also be given power to check the weights and measures

ம்

[1969 செப்டம்பர் 12]

in use by villagers and farmers, to confiscate unauthorised weights and measures, and to institute prosecutions in suitable cases against persons transgressing provisions of the Weights and Measures Act.

47. An appeal will lie from the final orders of the labour court to the labour tribunal constituted at the Divisional Headquarters. The Revenue Divisional Officer himself may be appointed as Labour Tribunal. But no appeal should be allowed from any interim order of the Labour Court to the Labour Tribunal. This will facilitate the quicker execution of orders of the Labour Court. In my opinion, the very fact that such a machinery is available will be a powerful deterrent against erring land-holders and labour leadership. I anticipate, that at the beginning, many disputes might come up before this court and the tribunal but in the course of one or two years, things would settle down and the flood of numbers will dwindle down to a trickle. The court should have also power to hear complaints from labourers of short payment of wages and award decrees for payment of money due to labourers by individual land-holders. Such decrees will be enforced by the labour court or the tahsildars of the Taluk under the same procedure applicable to recovery of arrears of land revenue.

48. The Collector should have no powers of revision over any orders of the Labour Court or Labour Tribunal but I think it necessary to give such powers to the District Court, in the case of the final orders of the tribunal because, the subject-matters of the disputes affect the civil rights of parties and although, they are properly adjudicable by officers chosen for the purpose of manning the Labour Court and Tribunal, constitutional proprieties must also be satisfied. Necessarily, the conferment of exclusive jurisdiction on the Labour Court and Tribunal in regard to agrarian labour disputes and cognate matters will oust the jurisdiction of the ordinary Civil Courts of the land on these matters.

49. Generally, the constitution, powers, duties and status of the courts and tribunals established under the Pannaiyal Protection Act may be followed, *mutatis mutandis*, for the proposed Labour Court and Labour Tribunal also. One word of caution is necessary. The Collector may be specially instructed to select suitable Tahsildars for this work. That is to say, people selected should be energetic (and not merely because they are seniors) should have a judicial frame of mind and should be free from known bias against either the class of land-holders or the labouring class. I am emphasising this because, in a large measure, the success of this scheme will depend upon the character of the personnel chosen for manning Labour Courts and the posts of Labour Officer. To ensure competence in the work of the Labour Officer, he should be of the rank of either a Deputy Tahsildar or a Senior Assistant.

1969 செப்டம்பர் 12]

50. Finally, by way of caution, I think the Government should instruct the Collector to watch specially the conduct and integrity of officers appointed to the Labour Court and Tribunal and whenever he suspects any bad work or unfair disposal of cases, disclosing bias or favouritism, he should report to the Government immediately and replace such officers in the case of the labour court himself and to get labour tribunals replaced by the proper higher authorities. Quick action in this regard by the Collector and the higher Governmental authorities is essential.

51. No fee should be levied on applications to the court by any labourer for payment of wages due to him. Such applications for arrears of wages should be made within three months from the completion of work concerned. Other applications before the court or tribunal may bear a nominal stamp fee of Re. 1. The expenditure which the State will bear for the maintenance of these courts and tribunals and their staff will, I hope, be doubly repaid by the smooth functioning of agricultural operations. A time-limit of one month for the disposal of cases by the court and two months for disposal of appeals by the Tribunal should be fixed by the rules framed. This will help quick disposal of cases which is, so to say, the main requirement for the successful working of the scheme.

52. Fixing of minimum wages for agricultural labourers could be done under the provisions of Central Act II of 1948 also; but for various reasons which I do not propose to detail, it would be proper, in my opinion, to take power for fixing fair wages by the special legislation which I trust, the Government will undertake to place on the statute book early for settling the 'Thanjavur Agrarian Labour Problems'. The interests of the whole State in the settled agrarian conditions of Thanjavur "the rice bowl" of the State for ensuring assured food supply, warrant the enactment of a special Act for Thanjavur district alone and questions of cost of the scheme proposed above should not be an obstacle.

53. Wages once fixed should be reviewed by a Committee once in three years. The Government should refix wages after considering the views of this Committee. On the constitution of this Committee, I do not want to offer any remarks.

54. One demand by land-holders was that hours of work and also norms of work should be fixed. The Labour Associations did not seriously oppose the fixation of 8 hours of work for men and 7 hours of work for women. This work should be done in convenient sessions, because the nature of agricultural work is such that no fixed time of work can be prescribed. Long established custom can be left to regulate time of work. Having regard to the nature of agricultural work it is impracticable to fix workable and satisfactory norms for any type of agricultural work; manul alone should supply this want.

[1969 செப்டம்பர் 12]

55. Further, a few labour associations demand that compensation for death or injuries caused during work should be provided for. Death is a rare occurrence except by snake bite. It may be left out of account. Serious injuries also are a rare occurrence since agricultural work is not a hazardous occupation. Unlike industrial labour, all the conditions of agricultural labour are not capable of minute or precise regulation or control. Besides, difficult problems of responsibility for injury and liability for paying compensation would arise, which, it would not be possible to dispose of expeditiously and cheaply in workmen's compensation courts or tribunals which will have to be constituted at taluk centres to be useful at all to labour. I therefore think the time is not ripe to recommend setting up any official machinery for providing compensation to labourers either for death or for injury. The innate fair sense of the land owning classes in Thanjavur and village public opinion can be depended upon to suitably compensate the injured workmen for the present, because I have seen that in the main, despite pockets of disturbed labour conditions, a sizeable portion of land-owners and labourers are still able to manage their mutual relationship in an amicable manner, unaided by any official machinery.

UN-EMPLOYMENT RELIEF.

56. A claim was made by many Labour Associations that the State was bound to grant unemployment relief to agricultural labour in Thanjavur district because for at least three months in the year such labour does not have any work, and the Thanjavur districts is the main source of food supply for the whole State. These considerations, in my opinion, are irrelevant for the grant of any unemployment relief to agricultural labour anywhere. The agriculture industry cannot be treated specially in the matter of unemployment relief. Firstly agricultural labour is employed in a seasonal industry. The State cannot bear the expenses of relief of unemployment in an industry however important or vital that industry may be to the life of the community. It is only one item of the economic activity of the community which stands on a different footing from other industries because, the product of it is the vital need of the people, food.

57. The concept of unemployment relief for labour engaged in any industry is based upon the main idea that such unemployment is temporary and a passing phase and such distress deserves to be relieved by the State as a temporary measure so that skilled and semi-skilled employees in the industry are not rendered useless for the purpose of the life of the community. Agricultural labour is wholly unskilled. The present supply of agricultural labour taking the whole State is much in excess of the demand. To introduce any scheme of unemployment relief for such labour will be indirectly encouraging these people to remain idle for two or three months in the year. The off-season period particularly from 15th of March to 15th of June is the hottest

1969 செப்டம்பர் 12]

part of the year in the entire Tamil Nadu. Strenuous or hard out-door manual work during this period is generally avoided if possible by all labourers after 12 noon. All these considerations show that grant of unemployment relief will induce apathy in unskilled agricultural labour and diminish the desire to work during the off-season. This is not to say that other suitable avenues of employment should not be created for them by the State during the off-season period.

58. The Labour Department, even now, is undertaking schemes, for assisting landless labour with loans for starting small-scale industries. Many of the schemes are not at all effective. It is unnecessary to assess the reasons for this because, agricultural labour generally suffers from an incapacity to turn to non-agricultural employment and there is a distinct disinclination to learn new skills. For example the abundant supply of coconut husks available in Thanjavur district is wasted as fuel and the coir rope required by the agriculturists in this districts is imported from Kerala. In Kerala State, there is a flourishing cottage industry of coir rope manufacture which can be carried on in coconut topes and as a cottage industry. Much capital is not required. The experience of the State of Kerala can be usefully copied if only agricultural labour in Thanjavur will co-operate. Even now mat-weaving and employment in rice-mills afford employment for a small number during off-season period. The question of starting new cottage industries will have to be studied in depth and on the inquiries made by me, I am unable to make more useful suggestions now.

59. The scheme now undertaken by the Government to encourage sinking of filter point tube-wells in suitable areas must be intensified in the taluks of Nannilam, Mayuram and Sirkali where, I was able to find, suitable local conditions exist. These areas are potentially capable of producing abundant water-supply and raising of summer crops with the aid of such supply will provide much needed work to the agricultural labourer during the summer months of March, April and May. The other three taluks in the East Thanjavur area seem to be unsuitable for sinking filter point tube wells. The abundant supply of raw materials like straw, coconut husk, paddy husk which are now mostly wasted could be suitable utilised for standing new industries based on these raw materials, which would give opportunities of more employment to unskilled labour.

60. Intensive cultivation programmes undertaken by the Government with the aid of Ford foundation and other agencies, if successfully completed, would provide additional employment opportunities only to a portion of agricultural labour. It is not possible to estimate now the extent of such additional employment potentiality, but I feel this is a worthwhile source of relief of unemployment for agricultural labour. The generally held idea that transformation of landless labourers into tenant cultivators would increase employment opportunities greatly could be

[1969 செப்டம்பர் 12]

accepted only after a detailed study is made. Intensified cultivation by tenant cultivators is not very marked or pronounced but such cultivation by owners of lands might produce more agricultural work for the labour force. Rehabilitating landless labourers as tenant cultivators would require investment of a considerable sum of money and massive effort on the part of the Government. Landless labourers possess no resources to utilise properly the opportunity given to them when they are made tenants. Equally the question of distribution of any surplus land by reduction in the ceiling limit fixed under the Ceiling Act, 1961, as a source of relief of agricultural landless labour has to be examined more thoroughly before any acceptable conclusion could be put forward. The objective of the Government should be, to provide employment to the agricultural labour at least for a period of 300 days in the year; then alone the poverty of agricultural labour could be satisfactorily solved. An equally effective approach to permanent solution of the problem would be to take steps to curtail the abnormal increase of population in the agricultural Labour sector as compared to the other sectors of the rural community in Thanjavur district. Methods should be devised and carried out by which a considerable portion of this labour population could be diverted to non-agricultural employment at least for three or four months in the year when no work is available for them in the fields. Any one single remedy would not be effective. The problem is so vast that a many pronged attack alone would have any chance of success within a reasonable period of time.

MADRAS PUBLIC TRUSTS ACT, 1961 (MADRAS ACT 57 OF 1961).

61. An allied topic is rehabilitation of landless labourers by giving them land belonging to temples and charitable institutions for cultivation. The Commission had no sufficient time to study this problem in relation to administration of the Madras Public Trusts Act 57 of 1961, except in the case of one devasthanam, Velur Devasthanam, Vaidheeswaran Koil, Sirkali taluk. There are about 600 public trusts of religious charitable endowment institutions owning about 17,000 acres of land in the taluks of Mayuram, Sirkali, Nannilam, Thiruthuraipoondi and Nagappattinam. The Commission was able to ascertain from the authorized officer of this area that it was reported to him that nearly 635 tenants of these charitable and religious institutions held more than the ceiling area of 5 standard acres allowed to the tenant under the Act. The Commission had no opportunity to verify the ramifications of this evil but during the enquiry the Commission had reason to estimate approximately that nearly one-eighth of all the leases given by the Devasthanams, maths and charitable institutions were bogus leases. Such leases, it was alleged were taken in the names of absentee relations like sons and sons-in-law. A more detailed survey than what was possible for this Commission would be necessary to examine this question satisfactorily. However, it is a fact that several tenants who have

1969 செப்டம்பர் 12]

taken on lease more than 5 standard acres are giving sub-leases of the excess lands to their nominees for a higher rent. Power is already there in sections 6, 7, 8, 9, 11 and 12 of the Act to remedy this evil. The excess land to be distributed to landless labourers, as a result of action taken cannot be estimated accurately in the absence of a proper survey. Still, to the extent to which even a few hundreds of landless labourers would get land for cultivation if such an inquiry is undertaken, will help to some extent rehabilitation of landless agricultural labour. In view of this, I recommend that the number of authorised officers and the staff sanctioned to them should be increased suitably and a drive initiated to enable authorised officers to exercise their powers effectively. If on examination, it is found that the Act will have to be amended to carry out the policy underlying it, action may be initiated for that purpose also after a study is made by the Revenue Board or other appropriate authority. I can confirm that, the local enquiry made by me at more than one centre I visited, disclosed that landless agricultural workers are expecting that effective action will be taken by the Government in this matter. The present managements of the trust are not, possibly with a few honourable exceptions anxious about carrying out the avowed policy underlying the Public Trusts Act. They are more anxious naturally about the chances of collecting the income which they get by leasing out their lands more easily, and without difficulty. No blame can attach to that attitude of trustees of public temples and charitable institutions.

HOUSING.

62. This problem has been tackled by the Government for a number of years in the case of Harijans. The Schedule (No. III) gives the number of house-sites acquired, the number of houses constructed, house-sites acquired now lying waste, for this six taluks comprised in East Thanjavur area for the five-year period from 1964-65 to 1968-69. Total number of house-sites acquired for housing during the past five years is 2,660 and the number of houses constructed is 565 and the remaining sites are lying waste. The effort has not even touched the fringes of the problem. The causes are :—

(1) Non-availability of sufficient extent of dry-land in East Thanjavur area.

(2) Consequently when wet lands are acquired, they are water-logged and low-lying and houses could be constructed only after raising the level of the land at the cost of the beneficiaries. Most Harijan families are unable to meet this expenditure from their own resources.

(3) Non-availability of suitable Government poramboke lands for assignment to landless labourers because even many threshing floors and porambokes have been occupied unauthorisedly by landless labourers for the purpose of constructing

[1969 செப்டம்பர் 12]

houses. The Mirasdars have a legitimate grievance that they are suffering for want of sufficient number of threshing floors because of such unauthorised occupation by labourers.

63. Most of the labourers live in Jari natham patta lands belonging to land-holders. There is no tendency now for land-holders to evict the labourers from such lands. Therefore the problem of want of house-sites is not very acute now. However, a long-term policy for solution of this problem must be worked out by utilising all available methods of acquiring lands for house-sites. Acquisition of private land will necessarily be a costly affair. Still a phased programme must be worked out and rigidly adhered to; then alone the grievances of landless labourers of East Thanjavur area can be remedied to any appreciable extent. I have no more concrete suggestions to make in regard to this problem.

64. Before I conclude my report, I desire to express my thanks to the Law Secretary to the Government of Tamil Nadu Thiru T. S. Ramalingam, who, as requested by me, kindly attended two discussions on legal problems arising for study by the Commission at my residence in Madras. He readily procured and supplied all the information I required from neighbouring States like Kerala and Mysore regarding minimum wage notifications issued by such Governments; and of his own initiative he supplied me relevant material of a useful nature obtained from the West Bengal Government. I must also place on record that the Commission received hearty co-operation from the officers of the Revenue Department, the Agriculture Department, the Labour Department, the Industries Department, and the Rural Development and Local Administration Department of this district. But for their unstinted co-operation a study of this character could not have been completed within the short period of four months.

S. GANAPATIA PILLAI,

28th May 1969.

Commission of Inquiry, Agrarian Labour Problems, East Thanjavur district.

SCHEDULE I.

STATEMENT SHOWING THE AVERAGE COST OF LABOUR INPUT AND OUTTURN PER ACRE IN THE STATE SEED FARM TAKEN UP FOR STUDY IN EAST THANJAVUR DISTRICT.

Name of State Seed Farm.	Name of taluk.	Name of Crop.	Cost of inputs.					Cost of labour for one acre of cultivation.					(Gross produce) Outturn in terms of Kalam.				
			1964-65	1965-66	1966-67	1967-68	1968-69	1964-65	1965-66	1966-67	1967-68	1968-69	1964-65	1965-66	1966-67	1967-68	1968-69
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)
Nedumbalam ..	Thiruthurai-poondi taluk.	Kuruvai ..	36	28	78	97	67	152	166	220	260	222	41	33	50	50	52
		Thaladi ..	45	34	66	45	76	156	130	186	151	181	38	10	40	19	..
		Samba ..	42	34	54	61	65	162	158	204	221	233	55	37	44	28	47
Nagamangalam.	Mayuram taluk.	Kuruvai ..	50	67	57	90	137	126	156	137	209	190	44	28	29	42	49
		Thaladi ..	33	33	42	50	112	155	117	166	147	204	38	20	24	..	..
		Samba ..	38	28	53	73	..	119	144	143	161	..	38	32	43	38	51
Moongilkudy ..	Nannilam taluk.	Kuruvai ..	54	56	81	78	85	110	131	150	211	180	32	54	48	45	52
		Thaladi ..	30	20	53	50	82	99	121	153	171	192	40	36	42	28	..
		Samba ..	38	35	36	107	55	131	131	158	155	199	58	52	66	42	..

1969 செப்டம்பர் 19]

இணைப்புகள்

SCHEDULE II

AVERAGE BUDGET OF AN AGRICULTURAL LABOUR FAMILY—HARIJAN.

Name of the taluk.	Name of the village.	Food.	Clothing.	Repairs to houses.	Medical expenses.	Education expenses.	Fairs, Festival and functions.	Total.	Remarks.
(1)	(2)	RS. (3)	RS. (4)	RS. (5)	RS. (6)	RS. (7)	RS. (8)	RS. (9)	(10)
Mannargudi ..	Vadakovanur ..	671	185	15	10	10	10	901	
Mayuram ..	Alangudi ..	684	135	18	..	..	22	859	
Sirkali ..	Kattur ..	774	133	15	..	3	23	948	
Thiruthuraipoondi ..	Mettupalaiyam ..	706	38	40	28	..	42	854	
Nannilam ..	Urgudy ..	807	25	53	20	4	53	962	
Nagapattinam ..	Thandalai ..	842	43	47	16	..	50	998	
Total ..		4,484	559	188	74	17	200	5,522	
Average ..		747	93	31	13	3	33	920	
<i>Non-Harijan.</i>									
Mannargudi ..	Vadakovanur ..	828	100	50	15	..	20	1,013	
Mayuram ..	Alangudy ..	645	80	20	20	..	20	865	
Sirkali ..	Kattur ..	828	99	20	..	..	20	967	
Thiruthuraipoondi ..	Mattupalaiyam ..	706	38	38	45	..	38	875	
Nannilam ..	Urgudy ..	753	55	..	15	..	78	913.50	

1969 செப்டம்பர் 12]

SCHEDULE III.

STATEMENT SHOWING THE NUMBER OF HOUSE-SITES ACQUIRED, NUMBER OF HOUSES CONSTRUCTED, NUMBER OF HOUSE-SITES LYING WASTE FROM THE YEAR 1964-65 TO 1968-69.

<i>Name of the taluk.</i>	<i>Number of house-sites acquired.</i>	<i>Number of houses constructed</i>	<i>Number of house-sites lying waste.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
Nannilam	434	139	295
Nagapattinam	57	..	57
Mannargudi	206	56	150
Tiruthuraipoondi	223	87	136
Mayuram	600	37	563
Sirkali	546	246	300
Total	2,066	565	1,501

SCHEDULE IV.

STATEMENT SHOWING EQUIVALENT LOCAL MEASURE FOR THE LITRES.

<i>Local measures.</i>	<i>In term of litres.</i>
(1)	(2)
One Local measure plus 70 Ml. or 60 grams in weight.	One litre.
2 Local measures plus 140 Ml. or 120 grams in weight.	Two litres.
3 Local measures plus 210 Ml. or 180 grams in weight.	Three litres.
4 Local measures plus 280 Ml. or 280 grams in weight.	Four litres.
5 Local measures plus 350 Ml. or 300 grams in weight.	Five litres.
5½ Local measures plus 385 Ml. or 330 grams in weight.	Five and half litres.
6 Local measures plus 420 Ml. or 360 grams in weight.	Six litres.

[1969 செப்டம்பர் 12]

SUMMARY OF RECOMMENDATIONS.

<i>Serial number and Nature of recommendation.</i>	<i>Paragraph.</i>	<i>Page.</i>
(1)	(2)	(3)
1 Fixation of fair wages for various agricultural operations other than harvest.	35	13
2 Fixation of new uniform wage for harvest.	36 and 37	13-14
3 Transfer of enforcement of Weights and Measures Act from the Labour Department to Panchayat Union.	39	14-15
4 Amendment to Pannaiyal Protection Act to increase the wages of Pannaiyal and appointment of contract Labour.	44	16-17
5 Appointment of Labour Courts, Tribunals, and their powers and functions.	45	17-18
6 Appointment and duties of Labour Officers.	46	18
7 Appeal from the final orders of Labour Court to the Labour Tribunal.	47	18
8 Collector's role and powers in the enforcement of Labour laws.	48 and 50	19
9 Application fees for the labourer and land-owners to the Court and Tribunal.	51	19
10 Appointment of the Committee for the revision of wages once in three years.	53	19
11 Compensation for death and injuries caused to Agricultural Labourers.	55	20
12 Fixation of hours of work for Agricultural workers.	35 and 54	13 and 20
13 Unemployment relief: Coir-making, starting of new industries and sinking of filter points.	56 and 58	20-21
14 Number of authorised officers to be increased for the Proper Administration of Trusts Act.	61	22
15 A long-term policy and a phased programme to be worked out for the acquisition of house-sites.	62	22-23

